

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கோயிலை முகு

பதிப்பாசிரியர்

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஎஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர் “ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்தர்சனம்”
3B, புத்தூர் அக்ரஹரம், திருச்சி - 620 017.

விலை ரூ 24/-

தபாற் கூலி தனி

ஸ்ரீ ரங்கநாத்சியார் அச்சுக்கூடம்,
214, கீழ் உத்திர வீதி, ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி - 6
ஈ : (0431) 434398

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கோயிலை முகு

பதிப்பாசிரியர்:-

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்காரி

ஆசிரியர் “ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்தர்சனம்”

3B, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி - 620 017.

பதிப்பித்தவர்கள்:

1. ஸ்ரீ.ரா.ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸயங்கார் குடும்ப
தர்ம சொத்துக்களின் ஆதரவில் வெளியிடப்பெற்றது
டிரஸ்டிகள்:-

S.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் M.A., B.L.,அட்வகேட்

S.ராம அய்யங்கார். B.Sc., B.L.,அட்வகேட்

2. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்தி

214, கீழ் உத்தர வீதி, ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி -6

விலை ரூ 24/-

தபாற் கூலி தனி

ஸ்ரீநகநாச்சியர் அச்சுக்கூடம்

214, கீழ் உத்தர வீதி, ஸ்ரீநகம் திருச்சி-6[0431] 434398

முன்னுரை

[ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அப்யங்கார்,

ஆசிரியர். 'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்தர்சனம்'. திருச்சி-17.]

“கோயில் ஒழுகு” என்னும் நூல், “கோயில்” என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அணிவராலும் வழங்கப்படும் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் வரலாற்றை, இதிஹாஸபுராண காலத்திலிருந்து பதினெட்டாம் நூற்றுண்டின் இறுதிவரை கூறுவதாகும். ஸ்ரீரங்கம் கோவில் அதிகாரிகளால் செவிவழிச்சிகிய்திகளையும், கல்யைட்டுகளையுங்கொண்டு அவ்வப்போது தொகுக்கப்பட்டு உருவான நூல் இது. இதேபோல் திருமலையின் வரலாற்றைக் கூறும் “திருமலை ஒழுகு” என்னும் நூலும் திருப்பதியில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

எம்பெருமானூர் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் நிர்வாஹத்தை ஒழுங்குபடுத்தியவர் என்பது பிரளித்தும். “ராமாநுஜார்ய தூவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம் அபிவர்த்ததாம்...ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீயமநுபத்துவாக் அநுதீநம் ஸம்வர்த்தய” [ராமாநுஜார்யர்யருடைய சிறந்த ஆணை மேன்மேலும் வளர்ட்டும்; ஸ்ரீயபதியே। திருவரங்கச் செல்வத்தை இடையூறில்லாமல் தினங்தோறும் வளர்த்தருள்வாய்] என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுகம் முழுதும் இன்றும் எல்லாக்கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் தினங்தோறும் அநுஸந்தி,த்து வருவது இதை வலியுறுத்தும். எம்பெருமானூர் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் நிர்வாஹத்தை ஒழுங்குபடுத்திய முறை குருபரம்பரை நூல்களிலும் காணக்கிடைக்கிறதானாலும், கோயிலோடு கிலேயே அது விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதிஹாஸபுராணகால வரலாறுகளும், ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானூர்க்கு முந்திய ஆசார்யர்கள் கால வரலாறுகளும் இதில் சுருக்கமாகவே குறிக்கப்பட்டு, எம்பெருமானூர் கால வரலாறுகள் மிக விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால், இக்கோயிலோடு எம்பெருமானூர் காலத்திலோ அல்லது அதை ஒட்டியோ எழுதத் தொடங்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என விளங்குகிறது.

1888-ம் வருஷமும், 1909-ம் வருஷமும் அச்சிடப்பெற்ற இரு பதிப்புகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு இப்பதிப்பு அச்சிடப்

பட்டுள்ளது. இதில் 1888-ம் நூல் பதிப்பே சரியான முறையில் அமைந்துள்ளது என்பதை இப்பதிப்பில் 25, 72-ம் பக்கங்களிலுள்ள அடிக்குறிப்புகளிலிருந்து காணலாம்.

திருப்பதி ஸ்ரீ வேங்கடேச்வரா பல்கலைக்கழகத்தில் சரித்திரப் பேராசிரியராயிருந்த (டாக்டர்) V. N. ஹரிராவ் அவர்களால், 1961ல் “கோயில் ஒழுகு” பற்றி விரிவான ஆராய்ச்சிநூல் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பெற்றது. அதில் அவர் “கோயில் ஒழுகு”க்கு ஆங்கிலமொழிபெயர்ப் பொன்றையும் இணைத்துள்ளார். [இந்நூல் ராக்ஷஸ்னால் & ஸன்ஸ்ரீ(பி)வியிடெட், 3, சுங்கராமசெட்டிதெரு, சென்னை-1 என்னும் விலாசத்தில் கிடைக்கிறது.] அதில் அச்சிடப் படாத ஒலைச்சுவடியொன்றையும், கையெழுத்துப் பிரதி யொன்றையும்கொண்டு (180 முதல் 204 ஈருக) 25பக்கங்கள் மொழிபெயர்ப்பைச் சேர்த்திருக்கிறார். இப்பகுதி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. எவராவது உதவினால் மறுபதிப்பில் சேர்ப்போம்.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்நூல் இப்போது கிடைக்காமலிருப்பது கண்டு ஸ்ரீமத் பரமஹமஸ் ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி இதை அச்சிடும்படி நியமித்தருளினார். அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற கூரங்து ப்ரகாஶந ஸமிதி, எந்தையாரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற S. R. S. K. S. டிரஸ்ட் ஆகிய இரண்டு நிறுவனங்களின் உதவியால் இந்நூல் இப்போது வெளிவருகிறது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும், சரித்திர ஆசிரியர்களும் இந்நூலின் உதவிகொண்டு ஸ்ரீரங்கம் கோயில்பற்றியும், வைணவம் பற்றியும், பல சரித்திர உண்மைகளை அறியலாம். இத்தகைய நூல்களை ஆஸ்திகவுலகம் ஆதரித்தால், ஜீயர் ஸ்வாமியும், நாமும் மேலும் பல நூல்களை வெளியிட உதவியாயிருக்கும்.

நா-^(எ)
விஜயதசமி.
(3-10-76)

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன்,
D. சிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
“ஆசிரியர்” ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்தாபாஶனம்.

விஷயஸ்திகை

ஏவும்	விஷயம்	பக்கம்
1.	தூர்மவர்மாவின் கைங்கர்யம்	1
2.	சிளிசோழன் கைங்கர்யம்	2
3.	ராஜமஹேந்திர சோழன் கைங்கர்யம்	3
4.	நந்தசோழன் கைங்கர்யம்	3
5.	குலசேகரப்பெருமாள் கைங்கர்யம்	5
6.	ஆரியப்டாள்வாசல்	5
7.	திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபாவம்	6
8.	சோனேந்திரவிமலூன் கைங்கர்யம்	10
9.	கங்கைதேவர் சிங்கணன் தண்டநாயக்கர் கைங்கரியம்	11
10.	விக்ரமசோழனுன் அகளங்கன் கைங்கர்யம்	11
11.	சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்	11
12.	எம்மண்டலங்கொண்டு கோயில் பொன்மேய்ந்த பெருமாள் சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்	12
13.	குலோத்துங்கசோழன் கைங்கர்யம்	15
14.	கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்	15
15.	கரியமாணிக்கத்தண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்	15
16.	மலைப்பெருமாள் கைங்கர்யம்	15
17.	வீரநாரசிங்கதேவர் கைங்கர்யம்	16
18.	ஆகுஞர் வரநாதராயர் கைங்கர்யம்	16
19.	தேவப்பெருமாள் கைங்கர்யம்	16
20.	வாலநாதராயர் கைங்கர்யம்	16
21.	திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யம்	16
22.	பள்ளிகொண்டான்சோழன் கைங்கர்யம்	17
23.	கலியுகராமன் கைங்கர்யம்	17
24.	திருக்குறள்ப்பன் ஸந்நிதி	17
25.	வல்லபதேவன் கைங்கர்யம்	18
26.	திருமங்கைமண்ணன் கைங்கர்யம்	18
27.	காட்டழகியசிங்கர்	19
28.	சோழன் பிரதிஷ்டடை	19
29.	டில்லீசுவரன் அழகியமணவாளைக் கொண்டுபோனது	19
30.	ஸ்தூலத்தார் அழகியமணவாளை	
	எழுந்தருளப்பண்ணிக் கெரள்வெந்தது	20
31.	ஸ்ரதாணி பெருமாளைத் தேடிக்காணுமல் சரிரம்விட்டது	21
32.	கொடவர் அழகியமணவாளைக் காத்தது	22

33. யுக்ஷிசுவரன் ஆச்சிரியப்பட்டது	23
34. திருவரங்க மாளிகையாரையும் வேறே நாச்சியாரையும் கோயிலில் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது	23
35. அழகியமணவாளைனையும் கொடவரையும் இருளர் கண்டது	24
36. பெருமாளையும் கொடவரையும் சந்திரகிரிப்பு வெளிப்படுத்தினது	25
37. கொடவர் பெருமாளுடன் கோயிலில் எழுந்தருள, பரிஜூநங்கள் தகைந்தது	25
*38. கோபண உடையார், அழகியமணவாளைனை சிங்கபுரத்தில் ஆதரித்து எழுந்தருளப்பண்ணினது	25
*39. கோபணவுடையார், குண்டுஸாஞ்சுவயர், விருப்பண உடையார் கைங்கர்யம்	27
40. வண்ணுனுலே அழகியமணவாளனென்று தெளிந்த ராஜேந்திரசோழன் கைங்கர்யம்	28
41. திருத்தாழ்வரதாஸர், ஈரங்கொல்லி, பஞ்சகொண்டான், இசையறியும் பெருமாள் கூட்டத்தார் என்னும் அருளப்பாடு	30
42. ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் கல்பித்த கட்டணி	30
43. குாயகஸாரவபேளமனுன அழகியமணவாளன், பாடுவார்க்கு அரையர் என்னும் திருநாமமும் குல்லாவும், தொங்கல்பட்டும் ஸ்ரீதித்தது	34
44. உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி, ஆளவந்தார் வைபுவம்	34
45. ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் வைபுவம்	35
46. உடையவர் வைபுவம்	36
47. உடையவர்-ஸந்நிதி, பரிகரங்களுக்குக் கைங்கர்யம் நியமித்தல்	42
48. பட்டர் வைபுவம்	58
49. சீராமப்பிள்ளை வைபுவம்	59
50. சூரநாராயணஜீயர் வைபுவம்	59
51. பெரியாயி, சிறியாயி வைபுவம்	67

* 38, 39-விடியங்கள்-பக்கம் 72 அடிக்குறிப்பில் கண்டுபடி அங்கு இருக்கவேண்டியதை.

52.	சுயான் ராமாநுஜாசார்யர் வைபுவம்	68
53.	எம்பெருமானடியாள் கோயிலீக்காத்தது	68
54.	அழகியமணவாளப்பெருமாள், ஜோதிஷ்குடி, திருமாலிருஞ்சோலை, கோழிக்கூடு, புங்கனூர் வழியாகத் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளினது	71
55.	பெருமாள் திருவேங்கடத்துக்கு எழுந்தருளியது	72
56.	எம்பெருமானடியாளுக்குக் கட்டளையிட்டது	72
57.	திருவாழிக்கல் பொகட்டது	74
58.	பெரியகிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்	75
*59.	நாக மங்கூலம் அண்ணப்பவுடையார் கைங்கர்யம்	75
60.	தீம்ம ராகுத்தர் கைங்கர்யம்	75
61.	ஹரிஹர ராயர் கைங்கர்யம்	76
62.	வேதார்ய பட்டர் ஸ்ரீ கார்யம் நிர்வலஹித்தது	76
63.	கந்தாடையார் அதிநுமாயிருந்த உடையவர் ஸந்நிதியை வேதாசார்யபட்டர் உடன்படிக்கை கொடுத்துத் தன் வசமாக்கினது	76
64.	பெரியகிருஷ்ணராயருத்தமநம்பி, பெரியநம்பி வம்ஶஸ்தூர் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்தது	78
65.	கஜவேட்டை ப்ரதாபதேவமஹாராயர் காலத்தில், உத்தமநம்பி சக்ரராயருடன் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வலஹித்தது	78
66.	வழியடிமெநிலையிட்ட பெருமாளுத்தமநம்பி பிள்ளை கைங்கர்யம்	79
67.	உத்தமர்கோயில் ஸ்ரீரங்குராஜர் கைங்கர்யம்	80
68.	விழுப்பண்ணவுடையார் கைங்கர்யம்	80
69.	பெரியஜீயர், உத்தமநம்பியைக்கொண்டு கந்தாடை அண்ணனுக்கு ஏற்படுத்தின மரியாதைகள்	81
70.	சக்ரராயர் கைங்கர்யம்	82
71.	தென்னையக்கர் கைங்கர்யம்	83
72.	சாத்தாத நரசிங்கதூாஸர் கைங்கர்யம்	83
73.	நம்பெருமாள் ‘ஸ்ரீஸௌலேஸதூயாபாத்ரம்’ என்னும் தனியன் ஸாதித்தது	83
74.	எல்லைக்கரைமதின் கட்டினது	84

• 59, 60, 61, 74 to 77, 80 to 84, 89 to 95 தலைப்புகள் 1888-ம் வெ
பதிப்பில் மாத்திரம் உள்ளன. 1909-ம் வெப் பதிப்பில் தலைப்புக
ளில்லாயல் விடியங்கள் உள்ளன.

75.	அண்ண ஆண்டப்ப உடையார் திருமலைதந்தான் கைங்கர்யம்	84
76.	அண்ணப்ப உடையார் கைங்கர்யம்	84
77.	பராசர் கைங்கர்யம்	84
78.	புத்தூர் அழகியமணவாளப்பெருமாள் கைங்கர்யம்	84
79.	உத்தமநம்பி, சக்ரராயர் நிர்வஷித்தது	84
80.	கருடவாஹநபண்டிதூர் கைங்கர்யம்	85
81.	அண்ணப்பருடையார் கைங்கர்யம்	85
82.	நாகராஜ உடையார் கைங்கர்யம்	85
83.	வழியடிமைநிலையிட்ட உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்	85
84.	பெரிய சக்ரராயர் கைங்கர்யம்	85
85.	முவெந்திறையார் தீராவினைதீர்த்தார், திருவேங்கடமுடையான் கைங்கர்யம்	87
86.	திருமலைநாதவுத்தமநம்பி கைங்கர்யம்	87
87.	க்ருஷ்ணராய உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்	89
88.	குடல்சாரவாளநயினேர் கைங்கர்யம்	89
89.	கோவிந்தூராஜர் கைங்கர்யம்	89
90.	கம்பராஜாமல்லர் கைங்கர்யம்	90
91.	ஜந்நயநாயக்கர் கைங்கர்யம்	90
92.	அப்புள்ளார் ப்ரதிஷ்டை	90
93.	கம்பயராஜா கைங்கர்யம்	90
94.	ஆழ்வார்ஜீயர் கைங்கர்யம்	90
95.	அழகர் கைங்கர்யம்	90
96.	ஸாஞ்வதிருமலைராஜா கைங்கர்யம்	91
97.	கந்தாடை ராமாநுஜதாஸர் கைங்கர்யம்	92
98.	தேவதாயம் ராயரத்நமானது	96
99.	உடையவர் கல்பித்த கட்டுக்கொலைந்தது	97
100.	நம்பெருமாள் கோயிலிலேயே எழுந்தருளியிருந்தது	97
101.	விசுவநாதநாயக்கரைக்கொண்டு, நரவிழ்வாசார்யர் பன்னின கைங்கர்யம்	97
102.	க்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்	98
103.	குமாரக்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்	98
104.	உத்தமநம்பிக்கும் பட்டர் திருமலாசார்யருக்கும் உண்டான கலவும்	99

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கோயிலாட்டு

“மாடமாளிகைசூழ் திருவீதியும் மன்னுசேர்திருவிக்கிரமன் வீதியும்
ஆடல்மாறனகங்கண்வீதியும் ஆலிநாடனமர்ந்துறைவீதியும்
கூடல்வாழ்குலசேகரன்வீதியும் குலவிராசமகேந்திரன்வீதியும்
தேபரியதர்மவர்மாவின்வீதியும் தென்னரங்கர்
திருவாவரணமே”

என்று பூர்வர்கள் திருவரங்கந் திருப்பதியை அநுபவி வித்தபடியே, பூர்வர்கள் பண்ணின திருப்பணி கைங்கார்யத் துக்கு விவரம்:—

ஆதிப்பாற்மா ஸ்ரீரங்குவிமாநத்தை லபித்து ஸத்ய லோகத்திலே அநேகங்கள் ஆராதி, த்தவநந்தரம், அந்த திழவ்ய விமாநத்தை இச்சுவாகு லபித்து, அயோத்யா பட்டணத்தில் நெடுங்காலம் திருவாராதாநம் கண்டருளி, தத்துவம்ஶ்யராய் ஆராதி, த்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன், தம் முடைய க்ருபையினுலே ஸ்ரீரங்குவிமாநத்தை ஸ்ரீவிபீஷ ஞைப்வானுக்குக் கொடுக்க, அவனும் அந்த விமாநத்தை சிரஸா வஹித்துக்கொண்டு, இரண்டு திருக்காவேவரி நடுவிலே ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரிணிக் கரையிலே கொண்டுவந்து அவ்விமாநத்தை துர்மவர்மா லபித்துப்போர;

துர்மவர்மாவின் கைங்கார்யம்

திருவாசலும், அமுதுமண்டபமும், கோயிலாழ்வாரைச் சூழ்ந்த திருவெண்ணைழியும், திருவணுக்கன் திருவாசல் திருமதிஞாம், திருநடைமாளிகை, அழகியமணவாளன் திருமண்டபம் முதலான பல திருமண்டபங்களும், பல கோ—1

திருமதிள்களும், பல கோபுரங்களும், சேனீமுதலியார் கோயிலும், விமாநமும், அதுக்கு வடமேல்புறத்திலே இரண்டாம் திருமதிளில் வடக்கு வாசலுக்குமேலே திருக் கோபுரங்களும், திருக்கோபுரமும். சந்தூர் புஷ்கரிணிக் கரை ஆஸ்தாந மண்டபமும் கட்டிவைக்கையில் தூர்ம வர்மாவின் கைங்கர்யம்.

கீர்த்திசோழன் கைங்கர்யம்

அதன்பின், அநேககாலத்துக்குப் பிற்பாடு திருக்காவேரி ஸ்தாபிபர்யந்தம் மணல்கொழித்து பழுஹாகாலமாய்க் காடு மூடிப்போன வந்தரம், யாத்திருச்சிழக்கமாக தூர்மவர்மாவின் வகையில் சோழன் அந்தவிடத்திலே ஒருமரத்தின் நிழலிலே யிருக்க, அந்த மரத்தின் மேலே ஒரு * ஶாகமிருந்து

காவேரி விரஜா ஸேயம் வைகுண்டும் ரங்குமந்திரம் ।

ஸ வாஸுதேவோ ரங்கேஸः ப்ரத்யக்ஷம் பரமம் பதும் ॥ (1)

விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேதஸ்ருங்கம் மஹாத்துபுதம் ।

ஸ்ரங்குஸாயீ பதுவாந் ப்ரணவார்த்துப்ரகாஶகः ॥ (2)

என்று இரண்டு ஶ்லோகத்தையும் அநேகாவர்த்தி சொல்லக் கேட்டு, சோழனும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு, “இந்தக் கிளி புராணவசநம் சொல்லிற்றே ! இதென்ன ?” என்று விசாரித்து, தெரியாதபடியினாலே, ஸ்ரீரங்குவிமாநத்தை உண்டு பண்ணுகிறதுக்கு, அந்த மரத்துக்கு மேற்கே திருமூடிக்கு நடுவிலே அஸ்திவாரம் பறித்து அரையளவு தலைவரையும் ஏறினவளவிலே, அவன் ஸ்வபநத்திலே “நாம் அந்த மரத்தின் கீழே இருக்கிறோம்” என்று சொல்ல ; அவனும் அந்த மரத்தின்கீழே ஸ்ரீரங்கம் விமாநம் இருக்கக்கண்டு ஸந்தோஷித்து, அந்தக் காடுவெட்டி மணலையும் பறிப்பித்து, கோயிலாழ்வார் விமாநம் முதலாகத் திருவீதியுட்பட பூர்வப்ராகாரம் எல்லாவற்றையும் தென்னாறு வடவாறுகளும் கட்டிவைத்து, பல திருநந்தவநங்களையும் உண்டாக்கி, திருப்

* ஶாகம் - கிளி.

பணித் திருவாராதாங்களும் கண்டருளப்பண்ணி, திருவரங்கம் திருப்பதி என்று விளங்கினது, தூர்மவர்மாவின் வகையில் கிளிசோழன் கைங்கர்யம்.

ராஜமஹேந்திர சோழன் கைங்கர்யம்

தத்துங்தரம், ராஜமஹேந்தரன், ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் திருக்காவேரி பெருகிவந்தால் திருவனுக்கன் திருவாசலுக்குள்ளே ஊற்று றலாயிருக்கையில், அத்தைத்துற்பித்து, திருவனந்தாழ்வான் கண்வளர்ந்தருளுகிறவிடமும் முதலாகத் தளவரிசை பண்ணுவித்து, கோயிலாழ்வாரைச்சூழ எழுந்தருளியிருக்கிற நாராயணர், நாபிநளிநார், நாகூஸயநர், நாரலிமலூர் இருக்கிற தளவரிசை மட்டத்துக்கு மேலேயும் எடுத்துக்கட்டி, தூணும் எழவீசிக் கட்டிவைத்துத் தளவரிசையும் படுப்பித்து, ஓரண்டாம் ஆவரணத்துத் திருமதிள் களும், தெற்குத் திருவாசல் கோபுரமும், வடவண்டைத் திருவாசலும், தூர்மவர்மாவின்வகை கைங்கர்யமான திருக்கோபுரங்கிழார் சேநைமுதலியார் கோவில் தவிரத் திருக்கோபுரமும் தளவரிசையும் ராஜமஹேந்தரசோழன் கைங்கர்யமாகையாலே, ராஜமஹேந்தரன் திருவீதி என்று வ்யவஹாரம் நடந்துவந்தது.

நந்தசோழன் கைங்கர்யம்

அநந்தரம், நிசளாபுரியிலே தூர்மவர்மாவின் வம்ஶ்யரான நந்தசோழன் ராஜ்யம் பண்ணுகிறகாலத்தில், புஹாகாலம் (க) அநபத்யனுயிருந்து ஸ்ரீரங்காநாயகரிடத்திலே அதிப்ரவணராய் தபஸ்ஸைப்பண்ணி, அந்த தபோபுலத்தினாலே ஒரு நாள் தாமரைஒடையில் தாமரைப்பூவிலே ஒரு ஶிஶாவாக, ஸ்த்ரீப்ரஜையிருக்கக்கண்டு, அந்த ராஜா ஹ்ரஷ்டராய் அந்தக் குழங்கத்தையைத் தம்முடைய கூருஹத்திலே கொண்டு வந்து, கமலவல்லி என்று நாமகரணம்பண்ணி வளர்க்கு மிடத்தில், அந்தக் குழங்கத்தையும் வளர்ந்து பெரியவளாய்,

(க) அநபத்யன் - குழங்கத்தையில்லாத மலடன்.

ஒத்த பெண்களுடனே விளையாடும் காலத்திலே, ஒருநாள் தோழிகளுடனே வீலோத்யாநத்தில் புஷ்பசயம் பண்ணுகிற ஏகஸமயத்திலே, ஸ்ரீரங்கூராஜர் குதிரைநம்பிரான் மேலே ஏறியருளி, பலாஶதீர்த்தாத்துக்கு வேட்டையாட எழுந்தருளுகிறவர், அந்தக் கமலவல்லிக்கு அதிலைந்தூராய் விபூவாவதாரமாக ஸேவைஸாதிக்க; கமலவல்லியும் கண்டு மோகித்து, மஹாப்ரயத்நத்தினாலே தோழிமார் தேற்றத் தெளிந்து, தன் வீதியிலே வந்து (3) உந்தமத்தை போலேயிருக்க. அந்த ராஜாவும், கமலவல்லியைக் கண்டு, மந்மதாவிகாரம் என்று கணிசித்து, “உனக்கு ஆர்மேலே மநஸ்ஸை இருக்கிறது” என்று கேட்க; கமலவல்லி—தனக்கு ஸ்ரீரங்கூநாயகரன் றியிலே ஒருத்தரிடத்திலேயும் மநஸ்ஸை இல்லை; தன் னை ஸ்ரீரங்கூராஜருக்கு பாணிக்கரஹணம் பண்ணுவியும்—என்று சொல்ல; ராஜாவும் ஸந்துஷ்டராய், தன் மந்திரிகளுடனே ஆலோசித்து, தம்முடைய குமாரத்தி கமலவல்லியை ஸ்ரீரங்கூராஜருக்குக் கண்ணிகாப்ரதாநம்பண்ணி, அதிவிஸ் மிதமாகத் திருக்கல்யாண மஹாதஸவத்தைப் பண்ணுவித்து, பெண்ணைக் கோயிலுக்கு அனுப்பும்போது ஸ்தரை துனமாக முந்நூற்றுபதின்கலம் தங்க அழுதுபடியுட், அதுக்கு வேண்டின பருப்பமுதும், கொம்பஞ்ச கொடியஞ்ச கறியமுதும், அவைகளுக்கு வேண்டின சம்பாரங்களைல்லாம் தங்கத்தாலே பண்ணுவித்து அவைகளையும், ஸ்தரை களுக்கு ஸமங்களான நூறு பரிசாரிகைகளையும் கொடுத்தனுப்பிவைக்க; அந்தக் கமலவல்லியும் கோவிலிலே வந்து திருமண்ணுக்குள்ளே புகுந்து அத்திருஶ்யையாக; அத்தைக் கண்டு ராஜாவும் அதிலைந்துஷ்டராய், அநபத்யராகையாலே தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் பெருமாளதீனம்பண்ணி, திருமாமணி மண்டபங்களும், திருமதிள்களும், திருக்கோபுரங்களும், திருநந்தவங்கள் முதலானவைகளையும் கட்டிவைத்து, தம்முடைய பட்டணமான உறைநூரிலேயும் தம்முடைய குமாரத்தியையும் அதிலைந்தூர ரூபத்தினாலே

(3) உந்தமதை • பைத்தியம் பிடித்தவன்.

வஸி கரித்தபடியாலே அழகியமணவாளப் பெருமானையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, வீமாங்கோபுர மண்டப ப்ராகாராதி, களையும் விஸ்தருதமாகக் கட்டிவைத்து, அனைத்தமுகும் கொண்டருளாப் பண்ணுவிந்துக்கொண்டிருந்தார். இந்துப்படி உறையுரிலே புஹாகாலம் நடந்துபின்பு, கலியுகுத்திலே புஹாகாலம் சென்ற வந்தரம் ஒருகால, விஶேஷத்திலே ஒரு சோழனுடைய பாபவிஶேஷத்தினுலே மன்மாரிபெய்து பட்டணம் முழுகிப்போயிற்று. அநந்தரம், அதுமுதலாக சோழ தேசாதி, பதிகள் கங்கைகொண்டானிலே வாஸம் பண்ணுகையில், காலவிஶேஷத்திலே உறையுரிலே கொஞ்சமாகக் கோயில்கட்டி, பெருமானையும் நாச்சியாரையும் ஒரு சோழன் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தான். கமலவல்லியைத் திருமணம் புனர்ந்தது முதலாக, “அழகியமணவாள ராஜ மஹேந்தரன் திருவீதி” என்று திருநாமமாய்த்து.

குலசேகரப்பெருமாள் கைங்கர்யம்

கல்யப்தும் ஜம்பது வருஷத்துக்குமேல் குலசேகரப் பெருமாள், சேர சோழ பாண்டிய மண்டலங்களுக்கு ப்ரபு, வாய், உறையுர், மதுரை, கொல்லிநகர்களிலே திருமாளிகை கட்டி ராஜ்யபாரம் பண்ணுகிற காலத்திலே, நீளாம்லை, யான தம்முடைய புதரி சோழவல்லியை அழகியமணவாளப்பெருமாளுக்குத் திருமணம் புனர்ப்பித்து, தம் முடைய தாந்த்தையும் ஸ்த்ரீதனமாகப் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து, ஏன்றாம் ஆவரணத்தின் தென்மேற்கிலே சேணவென்றான் திருமண்டபமும் கட்டி, அந்தத் திருச்சுற்று ஜீர்ணேந்துராரணம் பண்ணுகையில், அந்தத் திருவீதிக்கு குலசேகரன் திருவீதி என்று திருநாமமாய்த்து.

ஆரியப்டாள்வாசி

அதன்பின்பு, கல்யப்தும் முந்நாற்றறைபது வருஷத்துக்குமேல், வடக்கேயிருந்து கெள்ளடதேசமத்துக்கு ப்ரபு, வானவன், அநேகம் ஸேணயுடனே புஹாத்தூரவ்யத்தை

துலாபுருஷம் தூக்கிக்கொண்டுவந்து பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்குமிடத்தில், அந்த தூரவ்யத்தை அங்கீகாரம் பண்ணைமல் புஹாநாள் வெளியிலே கிடக்க; அதுக்குக் காவலாகவும் தன் மநுஷ்யர்களைக் கோவில் வாசலிலே காவலாகவிருக்கவும், ஆரியதேஶத்தில் பூராஹ்மணரை வைத்துப்போன படியினாலே, அந்த பூராஹ்மணர் பெருமாள் திருவுள்ள மிரங்கும்படி நடந்துகொண்டபடியினாலே பெருமானும் அவர்களைக் கடாக்ஷித்துத் திருப்பவளம் திறந்து வார்த்தையருளிச்செய்து, அவர்களுக்காக ப்ரபுவை அநுகூலித்து, கோயிலிலும் புறப்பட்டருளும்போதல்லாம் மூன்றும் வாசலிலே தாம் அவர்களுக்கு அர்ச்சாவதார மர்யாதைங்கையை அளித்துத் திருப்பவளம் திறந்து வார்த்தையருளும்படி :— ‘அருளப்பாடு செம்பொன்மாளிகை திருவரங்கேசனூர் திருவாய்மலர்ந்தருளித் திருக்கூறுசெய்வார்’. அவர்களுக்காக அந்த வகுப்பான கூளடைதேஶாதிபதிக்கும் ‘அருளப்பாடு செம்பொன்மாளிகை யருள்செய்தார்’ என்று சாதித்தெழுந்தருளுவார். அதுமுதலாக அந்தத் திருவாசலுக்கு ஆரியப்பட்டாள் வாசல் என்று திருநாமமாய்த்து.

திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபாவம்

கல்யப்பதூம் நானூற்றுநாற்பத்தஞ்ச வருஷத்துக்குமேல் (ஆழ்வார்) திருமங்கையாழ்வார் தினம் திருவரங்கங் திருப்பதி யிலே நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு திருமொழி முதலான ப்ரபாந்தங்களையும் அருளிச்செய்துகொண்டு பல திருப்பணி களையும் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளும் காலத்திலே, திருவிளக்குப் பிச்சணிப் பெருமாள் கடாக்ஷித்து, அவனுடனே நித்யமாக வினவியருளும் காலத்திலே, ஒருநாள் திருவிளக்குப் பிச்சணைச் சேதி கேட்டருள், பிச்சணும் திருமங்கைமன்னன் விஷயமாக, ‘ப்ரபாந்தமுகுத்தாலே தேவரைப்பாட நினைத்துத் தன்னைத்தானே துநித்தான்’ என்று வின்னப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி, ‘திருமங்கை மன்னன் சேதியை நினைக்கவேண்டாம்’ என்று நியமித்து,

ஆழ்வாரிடத்திலே மிகவும் கிருபையுடனே எழுங்தருளியிருக்கும் காலத்திலே; மதுரகவியாழ்வார், திருநகரியிலே ஶடுகோபனை அர்ச்சாவிக்குரவுமாக ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கம்பனையும் ஆழ்வார் ஸுக்தியாலே * சங்கப்பலகையிலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஐயித்து, ஆழ்வாருக்கும் அனைத்தழகு கொண்டருளப்பண்ணீக்கொண்டு, திருவரங்கங் திருப்பதியிலே அடிக்கடிவந்து பூங்கார்யம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிற காலத்திலே; ஒரு திருக்கார்த்திகை திழவ்ய மஹோத்ஸவத்திலே பெருமானும் நாய்ச்சிமார்களும் திருமஞ்சனம் கண்டருளி, உடுத்துப் பூசி முடித்து ஒப்பித்திருக்க; திருமங்கையாழ்வாரும் ‘திருநெடுந்தாண்டகம்’ என்று ஆறு ப்ரபஞ்சத்தையிட்டருளி, பெருமாள் திருச்செவி சாத்தும்படி தேவகாநத்திலே ஏறிட்டு அபிஷ்யித்து அநுஸந்திக்க—பெருமானும் போரவுகந்தருளி, ஆழ்வாருக்கு ஸகலவரிசைகளும் சாதிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, ‘ஆழ்வார்! நாமுமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?’ என்று சொல்ல; திருமங்கைமன்னனும், ‘நாயன்தே! ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த அடியேனை இப்படி விஷயீகரித்தபின்பு அடியேணுக்கு ஒரு குறையுமில்லை; ஆகிலும், / மார்க்குரி மாசத்திலே ஶாக்லபக்ஷத்தில் ஏகாதசியினன்று அத்யயோநாத்ஸவம் கொண்டருளும்போது ஶடுகோபன் சொல்லான திருவாய்மொழியை வேதங்களுடனே கேட்டருளி, வேதஸாம்யமாக அநுக்குறித்தருளவேணும்’ என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய; பெருமானும் மிகவும் உகந்தருளி, அப்பொழுதே ஶடுகோபன் திருவாய்மொழிக்கு வேதஸாம்யம் அநுக்குறித்து, ‘அத்யயனோத்

• நம்மாழ்வார் பெருமையைக்கண்டு சங்கத்தலைவர் பாடிய செய்யுள்:—

ஈயாடுவதோ கெருடற்கெதி? இரவிக்கெதிர் மின்மினியாடுவதோ?
நாயோடுவதோ வறுப்புவிழுன்? நரி கேசரிழுன் நடையாடுவதோ?
பேயாடுவதோ வழகார்வசிழுன்? பெருமானிசேர் வகுளாபரணன் ஓராயிரமாமறயின் தமிழின் நெருசொற்பொருமோ வுக்கிற்கவியே.

/ இந்த விநுத்தரந்தத்தை பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் “கலியனருள் பாடு” என்னும் க்ரந்தத்தில் பரக்கக் காணலாம்.

ஸவத்திலே வேதங்களுடனே திருவாய்மொழியும் கேட்ட குஞ்சிறதாகத் திருவுள்ளமானேம்' என்று திருமுகப்பட்டயமும் ஸகலவரிசைகளையும் நம் § தழையிடுவான்கையிலே அனுப்பியருள்; 'இக்கலியன் தேவகானத்தி னலே மிகவும் பாடுகையாலே அவர் மிடறுநொந்தது; இன்று நாம் சாத்தியிருந்த தைலக்காப்பை அவர் மிடற்றிலே தடவங்கோள்' என்று பரிஜீனங்களை நியமிக்க; பரிகரமும் அப்படியே செய்ய; திருமங்கைமன்னன் கருதார்த்தராய், தம்மிடத்துக்கு எழுந்தருளினார். § தழையிடுவானும் திருமுகப்பட்டையம் முதலான ப்ரஸாதங்களையும் கொண்டுவருகிற சேதியைக் கேட்டு ஶட்டுகோபனும், மதுரகவிகளுடனே புறப்பட்டருளி, § தழையிடுவாரையெதிர்கொண்டு ப்ரஸாதமும்கூடித் திருமுகப்பட்டையத்தையும் ஶிரஸாவஹுத்துத் தழையிடுவாரை ஆதாரித்து, மறுநாள் திருங்கரியிலும் புறப்பட்டு மார்க்காஷீர்வாஸத்து சுக்லதுஶமியினன்று கோயில்வர எழுந்தருள்; அச்சேதியைக் கேட்டுத் திருமங்கைமன்னனும் எதிர்கொண்டு ஆழ்வாரை ஸேவித்து, மதுரகவிகளுடனே பெரியபெருமாள் ஸங்கிதி, யிலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவர, பெருமாளும் ஆழ்வாரைக் கடாக்ஷித்து 'நம்மாழ்வார்' என்று திருநாமம் சாத்தி, ஸகலவரிசையும் ப்ரஸாதித்து. ஸங்த்யாமட்டுமான திருக்குறளப்பன் கோயிலிலே விடுதியாக விடச்சொல்லி நியமிக்க, அந்தப்படியே திருமங்கைமன்னனும் மதுரகவிகளும், பரிஜீனங்களுடன் ஆழ்வாரைத் திருக்குறளப்பன் ஸங்கிதி, யிலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோய், மற்றைநாள் விடிவோறே திருவத்துயயா உத்ஸவம் ஆரம்பித்து வேதாதிகள் தொடங்கி நடந்தவங்கந்தரம், ராத்ரி அழகியமனவாளன் திருமண்டபத்தில் ஆழ்வார் எழுந்தருள், பெருமாளும் 'அருளப்பாடு திருவாய்மொழி வின்னைப்பம் செய்வார்' என்று அருளப்பாடு முதலான ஸகல வரிசைகளும் ஸாதிக்க, மதுரகவிகளும் ஆழ்வாருக்குக் கரண

§ தழையிடுவான் - திருப்பணிசெய்வான்.

பூதராயிருந்து, திருவாய்மொழியைத் தொடங்கி, தேவகூநத்தினுலே அபிஞயத்துடனே ஸேவித்து, பத்தாம் திருநாளில் வேதாதி கள் சாற்றினவுடனே, ராத்ரி திருவாய்மொழியும் சாற்றி, ஆழ்வார்முன்பு திருவாய்மொழியைத் தலைக்கட்டினவாறே திருவடிகளைச் சேர்ந்தபடியை அனுகரித்து, பெருமாள் திருவடிகளைச் சார்ந்தவுடனே பெருமாளும் ஆழ்வாரை ஏகாஸநத்திலே வைத்துக்கொண்டு, திருமாலைகள், ப்ரஸாதம், கஸ்தாரித் திருமண்காப்பு முதலான அனைத்துகளை ப்ரஸாதித்துத் திருநகரிக்கு விடை சாதித்து, தம்முடைய வரிசைகளைல்லாம் சாதித்து அனுப்பியருளா; நம்மாழ்வார் டடனே, கலியன் பின்செல்ல, மதுரகவிகளுடன் புறப்பட்டருளி, திருநகரிக்கு எழுந்தருளி, ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் இந்தப் பிரகாரம் நடக்க; திருமங்கை மண்ணனுங்குமாக தூர்ஷா ப்ரபங்கம் அருளினதினுலே, ஷட்டைச்சர்யமும் செய்தருளுவதாக, ராஜமகேந்திரன் திருவீதியில் வடக்கிழக்கிலே நூற்றுக்கால் மண்டபமாகத் திருமாமணி மண்டபம் கட்டி, அதிலே பிரதிஸம்வத்ஸரமும் அத்யாயகோத்ஸவம் ஈடத்தி, குலசேகரன் திருவீதியைச் சூழ்ந்த திருமதினும் அதுக்குத் தெற்கு வடக்கு திருவாசல் கோபுரங்களும், அத்திருவீதியில் தென்மேல்மூலைத் திருமண்டபமும் திருநடைமாளிகையும், தென்கிழக்கிலே பெரிய திருமடைப்பள்ளியும், நாலாந்திருச்சுற்றைறச்சுழிந்த திருமதினும், அதில் தெற்கு வடக்குக் கோபுரங்களும் கட்டி வைக்குமிடத்தில் வடக்குத் திருகோபுரத்திலே எடுத்தகை அழகிய சிங்கநயினர் ஸாங்கித்துயம் செய்தருளினபடியினுலே அவருக்கு எடுத்துக்கட்டியும் ஸ்தாபியும் கட்டிவைத்து, அதுக்குக் கிழக்கே சந்திரபுஷ்கரினிக்கரையிலே தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலைப்பலகையிருக்கிறபடியினுலே அத்தைவிட்டு மதிள்கட்டுகையாலே ஆழ்வாரும் ஸந்துஷ்டராய், தம்முடைய கையில் திருத்துகிற ஆயுதத் துக்கு க்ருதஜ்ஞதையினுலே “அருள்மாரி” என்று ஆழ்வார் கோ—२

திருநாமம் சாத்தினதைக் கண்டு களித்து; பூர்வம் தென் மேல்புறத்திலே நிசளாபுரியான உறையூருக்கு ப்ரபுவானவன் சோழன் ராஜ்யபூரம் வஹிக்கச்செய்தே, திருக்காவேரிக் கரையிலே தாமரை ஓடையில் தாமரைப்பூவிலே ஒரு கண்ணிகா ஶரிஶாவைக் கண்டு எடுத்துக்கொண்டுவந்து ஸ்வஸ்தாயின் கையிலே கொடுத்து “கமலவல்லி” என்று திருநாமஞ் சாத்தி, வளர்ந்தவுடனே பூர்ங்கூராஜர் திருக்கல்யாணம் செய்தருளி “அழகியமணவாளர்” என்கிற திருநாமம் பெற்றபின்பு, அந்த நந்து சோழனும் தன் குமாரத் தியான உறையூர் வல்லியாருக்கு ஸ்தாதுநமாக புஹாத்தூர்வ்யத்தைத் தங்கத்தாலே ஒருநாளையில் படித்தனமாக முந்நாற்றறுபதின்கலம் அமுதுபடி முதலான ஸாமக்குரி களும் ததிகளும் கொடுத்து, நாலாம்சுற்றுத் தென்மேல் மூலையிலே * கருவுகலம் கட்டிவைத்து, அதிலே வந்த பதார்த்தங்களை சேஷமித்துவைத்து. அந்தக் கருவுகலத்துக்கு வடக்கு - வடக்குத் திருக்கொட்டாரமும், தெற்கு வடக்காகப் பெரிய திருநடைமாளிகையும் கட்டிவைக்கும் காலத்திலே; ஒருகால் பெருமாள், மஞ்சனக்குளி உத்ஸவத்துக்கெழுங் தருளக்கூடாமல், பரிஜூநங்களுக்கு அருளப்பாடிட்டு, “நம் கலியனை மஞ்சனக்குளி உத்ஸவம் பண்ணிவைத்துக் கொண்டு வாருங்கோள்” என்று திருவுள்ளமாக; அந்தப் படியே நடத்தினபின்பு, அதுமுதலாக ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் அந்த உத்ஸவம் திருமங்கைமன்னனுக்கே நடந்துவர, திருமங்கைமன்னனும், சந்தூரபுஷ்கரிணிக்கரை தொடங்கி வெளியழகியானிலும் திருநடைமாளிகை கட்டிவைத்து, தளவரிசையும்யண்ணி மிதிக்கையில், திருவீதி “ஆலிநாடன் திருவீதி” என்று திருநாமமாய்த்து.

சோந்திரலிம்ஹன் கைங்கர்யம்

அத்திருவீதி யில் சந்தரபுஷ்கரிணிக்குக் கிழக்கு சோந்திரலிம்ஹன் கைங்கர்யமான திருமண்டபம்.

* கருவுகலம் - சரக்கறை; நற்சரக்கையிட்டுவைக்கும் அறை; பூர்ணாரமென்றபடி.

கங்கைதேவர் சிங்கன் தண்டநாயக்கர் கைங்கரியம்

ஆரோக்ஷயசாலையும், திருநடைமாளிகையும், ப்ரதாப சர்க்ரவர்த்தி கார்யப்பேரில் கங்கைதேவர் சிங்கனன் தண்டநாயக்கர் கைங்கரியம்.

விக்ரமரோமஹ அகளங்கள் கைங்கரியம்

அத்தைச் சூழ்ந்த அஞ்சாம் திருச்சற்றுத்திருமதினும், அதில் நாலுகோபுரமும், திருவாசலும், வடகிழக்கிலே கோஶாலையும், அதில் குழகர் ஸங்நிதி, யும், தத்ப்ரதிஷ்டை, யும், தென்மேற்கிலே விமாநத்துடன் கோவிலும், அதிலே சக்கரவர்த்தித் திருமகன் ப்ரதிஷ்டை, யும், வடமேற்கில் நாச்சியார்கோவிலும், ஆலிநாடன் திருவீதியில் பெரிய திருமண்டபத்தில் பெரியதிருவடியும், அத்திருமண்டபத்தில் அடிப்பாரமும், குறடும் கட்டுவித்தது, விக்ரம சோழனை அகளங்கள் கைங்கரியம்.

ஈந்தாபாண்டியதேவர் கைங்கரியம்

ஈந்தாபாண்டியதேவர், சேரன் சோழன் வல்லான் தேவன் முதலானுரை ஜூயித்து “எம்மண்டலங் கொண்ட பெருமாள்” என்று விருது செலுத்தி, அந்த தூரவ்யங்களாலே ராஜமஹேந்தரன் திருவிதி முதலாக இங்நாலு வீதி யும் இருபத்துநாலு துலாபுருஷமண்டபங்கட்டி துலாபாரங் தூக்கி, திருமுகத்துறையிலே ஒருங்கிறையாக இரண்டு ஓடங்கட்டி, அதில் ஒரு ஓடத்திலே தச்சாமுழுத்திலே ஏழுமுழு மிருக்கிற பட்டத்தாணியின் மேலே தானும் தன்னுடைய ஆயுதங்களுடனேயிருந்து, ஒரு ஓடத்திலே அந்த மட்டத் துக்குச் சரியாக ஸ்வர்ணம் முத்து முதலான நவரத்நங்களும் ஏற்றி, ஆனை துலாபுருஷந்தூக்கி, இது நீங்கலாக வேறே துளங்கள் அழைப்பித்து, கல்போக்தப்ரகாரம் தூனதூர்மங்களும் பண்ணிவைத்து, அந்த தூரவ்யத்தை கைங்கரியம் பண்ண உத்துயோகிக்குமளவில்; அந்த தூரவ்யம், ஸபரிகரரான ஸ்வாமிக்குத் திருவுள்ளாமாகாது

படியினாலே இரண்டு வருஷம் மறிபட்டுக் கிடந்தது; அந்தரம், அவனுடைய ஆர்த்தியாலேயும் அனுஸரணத்தினுடேயும் ஸபரிகரரான பெருமாள் திருவுள்ளாமான வந்தரம் அந்த தூரவ்யத்தைக் கருவுகலத்திலே முதலிட்டுப்பண்ணின கைங்கர்யத்துக்கு விவரம்:—

திருவனுக்கன் திருவாசல் திருமதிஞக்கு மேலே சூழச் சூழ்ச்சியாக எடுத்துக் கட்டுவித்து, திருவனுக்கன் திருவாசலுக்கும் தூர்மவர்மாவின் கைங்கர்யமான அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்துக்கும் நடுவிலே ஒரு பத்தி வெளியாய் திருவனுக்கன் திருவாசலிலே சுருளும் படியும் கட்டியிருக்கையில், அந்த வெளியை அந்தத் திருமண்டபத் துடனே சேர்த்துப் பாவுகல்லும் போட்டு வெளியையடைத்து, நடுவில் பள்ளமும் துற்பித்து, தளவரிசையும் கட்டுவித்து, மேல்புறமும் கீழ்ப்புறமும் சுருளும் படியும் கட்டுவித்து, அந்தத் திருமண்டபத்துக்குத் தெற்கு பெரிய திருவடி ஸங்நிதி,க்குக் கிழக்கும் மேற்கும் கல்லறைகளைக் கட்டுவித்து, மேல்புறம் வெளியையடைப்பித்து, சேனை முதலியார் திருச்சுற்றுன ராஜமஹேந்தரன் திருவீதியில் தெற்குத் திருவாசல் முதலாக, சுற்றுத்திருநடை மாளிகைகளும், துலாபுருஷமண்டபங்களும், திருப்பூமண்டபமும், யாகுசாலையும், வடக்குத் திருவாசலுக்குக் கிழக்கு முதலாகத் திருநடைமாளிகைகளும், துலாபுருஷமண்டபங்களும், அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்துக்கு நேர்கிழக்காக திருவீதிக்குக் கீழ்ப்புறத்திலே கொறட்டின்மேலே திருக்காவணப்பத்தித் திருமண்டபமும், சுந்தரபாண்டியதேவர்காரியப்பேரில், பாண்டிமண்டலத்தில் பல்லவன் விழுப்பரையன் காரியமாணிக்கத்தின் கைங்கர்யம்.

எம்மண்டங்கொண்டு கோயில் பொள்மேய்ந்த பெருமாள் சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்

இம்முன்றும் திருச்சுற்றுன குலசேகரன் திருவீதியில் ஆர்யபுட்டாள் காவலான தெற்குத் திருவாசலுக்கு மேற்கு,

சேனைவென்றான் திருமண்டபத்துக்கு மேற்குத் துலாபுருஷ மண்டபமும், அந்தத் திருவாசலுக்குக் கிழக்குத் துலாபுருஷமண்டபமும், வடக்கு திருவாசலுக்குக் கிழக்குத் துலாபுருஷமண்டபமும், முன்கம்பர் தண்டயநாயக்காதி, காரியாய் ஆயிரக்கால் மண்டபம் கட்டிவைத்த பெருமாள்தேவன் கைங்கர்யமான சுற்றுச்சூழ்ந்த திருக்காவணமுள்பட பெருமாள் தேவன் திருமண்டபத்தை அறைகுறையும் தீர்த்துக் கொண்டு, திருநாளும் சுந்தரபாண்டியன் கட்டனையாக நடந்தது. இதுவும், இத்திருச்சுற்றில் தளவரிசையும், திருநடைமாளிகை திருமண்டபமும், நால்வாந்திருச்சுற்றுன வெளியழகியானில் திருநடைமாளிகையில் துலாபுருஷ மண்டபங்களும் கட்டிவைத்து, தன்னை விக்குரலூமாகப் பண்ணுவிக்கிறதுக்கு பெருமாள் பரிகரங்கள் சம்மதியாத படியினுலே தன்பேரிலே ‘பொன்மேய்ந்த பெருமாள்’ என்று புகூவத்துவிக்குரலூமும், அழகியமணவாளன் திருமண்டபத் தில் பெரியதிருவடிநயினுரையும், நீளாம்ஶையான சேரகுலவல்லியாரையும் தங்கத்தாலே ஏறியருளாப்பண்ணி வைத்து, சந்தனமண்டபத்தில் பெரியதிருவடி ஸங்கிதி, க்கு அடுத்தாப்போலே கீழ்ப்புறத்தில் கல்லறையில் பொன்மேய்ந்த பெருமாளையும், திருப்பூமண்டபத்தில் தென்புறத் தறையிலே சேரகுலவல்லியாரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெரியபெருமாளுக்கும் அழகிய மணவாளப்பெருமாளுக்கும் ரத்நதிருவபி, ஷேகங்களும், ரத்நாங்கி, களும், திருவன்தாழ்வானுக்கு ரத்நாங்கி, யும், பெரியபெருமாளுக்கு மாணிக்கத் திருவபி, ஷேகமும், வயிரத்திருவபி, ஷேகமும், ரத்ந அங்கி, ரத்நதிருப்பாகையும், மாணிக்கமாலை, கமலப்ரமாணம் கண்டூமாலை, ஸ்வர்ணச் செண்பகமாலை, ரத்நக்கழுநீர்மாலை களும், பலவகைத் திருவாபரணங்களும், பொன்னுலே உத்தாரீயமும், கோவிலாழ்வாரும், விமானமும், பொன்னின் மேலே முத்துக்கட்டி ரத்நப்ரபை, ஸிம்ஹாஸනமும், திருமுத்தின் பந்தலும், செம்பொன் திருவாசலும், அழுது மண்டபமும், திருவண்ணாழி திருமதிள்கள் முதலானவை

களும், பொன் தகடுபோட்ட திருவணுக்கன் திருவாசலும், கல்தோரணமும், ரத்நத்தாலே பண்ணுவித்து; அழகிய மணவாளன் திருமண்டபமும், பெரியதிருவடி விமாநமும், திருக்கோபுரங்கினார் விமானமும், ராஜமகேந்திரன் திருவீதி யும், மதிள் கொடுங்கை தூண் முதலானவைகளும், பொன் தகடு போடுவித்து, குலசேகரன் திருவீதியும் அந்தந்தப் படியே பொன்செய்வித்து, அணியரங்கன் திருமற்றத் திலே கொடிக்கம்பம் பொன்னுலே நாட்டுவித்து, இதுவும் தங்கக்கொப்பரைகளும், தங்கத்தளிகைகளும், வட்டி வேதிகை திருக்குத்துப் பணிவிளக்கு திருமஞ்சனத்தாழி திருமஞ்சனக்கொடிகளும் பண்ணுவித்து, மேற்படியார் திருநாளான சித்திரைத் திருநாளுக்குத் திருக்காவேரியிலே பெரியதாக ஊறணி வெட்டுவித்து, அதுக்குத் திருக்காவேரி நீர் பாய்ச்சி, முத்தும் பவளமும் கட்டின திருக்காவணமும் கட்டுவித்து, ஊறணியிலே திருப்பள்ளி ஓடம் பொன்னுலேபண்ணி நிறுத்தி, அதிலே நாய்ச்சிமார்க்குடனே பெருமாளெழுந்தருளிச் சிறப்புக் கட்டனையும் பண்ணி, ஒருநாள் படித்தனமாக முந்நூற்று அறுபதின்கல அம்துபடியும், பொன்னுலே கொம்பஞ்ச கொடியஞ்சு கறியமுது வகைகளும், அதுக்குத்தக்கதாகப் பண்ணுவித்து, வடக்குமாடத் திருவீதியில் திருத்தேர் திருநாள் மேற்படியார் கைங்கர்யமாக நடக்கையாலே அந்தத் திருத்தேரிலே ஸிம்ஹாஸநத்தளவாக முகூபத்ரத்துக்குப் பொன்தகடும், பொன்னுலே பெரியதிருவடி குதிரைநம்பிரான் ஆணைம் பிரான் இருந்த பீடம் சேனைவென்றுன் திருச்சுற்றிலே எழுந்தருளும்படி செம்பொன் திருத்தேரும் கட்டுவித்தது. ஆக, நடைப்பொன் பதினெட்டு லக்ஷ்மும், கோயில் பொன் மேய்ந்தது பதினெட்டு லக்ஷ்மும், எம்மண்டலங்கொண்டு கோயில் பொன்மேய்ந்த பெருமாள் சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்.

குலோத்துங்கசோழன் கைங்கரியம்

பெருமாள்தேவன் மண்டபத்துக்குக் கிழக்கு நாலு காலிலே ராமலக்ஷ்மண ஸாக்ஷீவ ஹநுமாருடன்கூடின நாலுகால் மண்டபமும், குலோத்துங்கசோழன் கைங்கரியம்.

கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கரியம்

ஆலிநாடன் திருவீதி மேல்வடக்குமூலை பரவாசுதேவர் ஸங்நிதியும், அகளங்கன் திருவீதியில் மேல்புறத்து ஸாதார் ஶங்ப பெருமாள் கோவிலும், நாய்ச்சியார் ஸங்நிதி, மண்டபமும், இந்தத் திருச்சுற்றிலே ஆயிரக்கால் மண்டபமும், வடக்கிழக்கில் கோஸாலையையழித்து கெளத்தியாகக்கட்டின கொறட்டின்மேலே பத்திக்கொறடும் கட்டி, லக்ஷ்மீநாராயணப் பெருமாள் கோயிலும், இவர் ஸங்நிதிக்குத் தெற்கு நாயகப்பத்தியும், தேவராஜன் கொறட்டுப்பத்தியும், சூனையறு கணி வெளிக்கும் படிக்கு மடுத்த மதிஞம், பாட்டத்துயாண் பூண்ட புரவியில் குறடும், குதிரை பூண்ட புரவியில் குறடும், சுருஞம் படியும், மேல்கொடுங்கையும் கட்டிவைத்தது, வள்ளாளதேவன் வகையில் ப்ரதாபசக்ரவர்த்தி ராமஞக தேவனுடைய ப்ரதாநி கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கரியம்.

திருவாழியாழ்வான் கோயில்வாசல் நாலுகால் மண்டபம், கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கரியம்.

கரியமாணிக்கத்தண்டயநாயக்கர் கைங்கரியம்

அதுவும், இதுக்குக்கீழில் திருக்காவணப்பத்தியும், நாயகபத்தியும், கொறட்டில் சித்திரப்பணியும், தேவாஸாமும், படியும், மேலில் கொடுங்கையுட்படக் கட்டுவித்தது, கம்பயதண்டயநாயக்கர் தமையனர் கரியமாணிக்கத்தண்டயநாயக்கர் கைங்கரியம்.

மலைப்பெருமாள் கைங்கரியம்

எடுத்தகை அழகியாயினர் கோவிலுக்கு விவரம் :— திருமங்கையாழ்வார், ஆலிநாடன் திருவீதியில் வடக்குத்

திருக்கோபுரத்திலே எடுத்தகை அழகியங்கினார் ஏறியருளப் பண்ணினவிடத்திலே அவர் ஸாந்நித்தியம் செய்தருளின படியினுலே, மலையாள ராசாவான சேரன், எடுத்துக் கட்டியும் விமாநமும் கட்டுவித்தார் ; அந்தரம், முன்னடிப் பாரமுள்ளது, மலைப்பெருமாள் கைங்கர்யம்.

வீரநரசிங்கதேவர் கைங்கர்யம்

இதில், திருமண்டபமும், மேலெடுத்துக்கட்டியும், மதிஞம், கன்னடியராசா வீரநரசிங்கதேவர் கைங்கர்யம்.

ஆகுளுர் வரநாதராயர் கைங்கர்யம்

இந்தக் கோயில் முகப்புக்கொறடு திருமண்டபமும், சுருளும் படியும், ஆளுர் வரநாதராயர் கைங்கர்யம். இந்தக் கோயில் திருமடைப்பள்ளியும், அவர் கைங்கர்யம்.

தேவப்பெருமாள் கைங்கர்யம்

இதுக்கு வடக்கு அகளங்கன்வாசல் நிலைகாலும், வடபுறத்தில் திருமதிஞம் பழகிச்சரிந்துபோகையில், நிலைகாலும் நிறுத்தித் திருமதிஞம் கட்டிவைத்தது—ஆகுளுர் வரநாதராயர் குமாரர் தேவப்பெருமாள் கைங்கர்யம்.

வாலநாதராயர் கைங்கர்யம்

பெரிய திருமண்டபத்தில் பெரியதிருவடி கோயில் சூழ்ந்த பரமன்மண்டபம், ஆகுளுர் வரநாதராயர் ராஜ்யம் பண்ணின காலத்தில் தச்சன் பரமணிக்கொண்டு நாலு புறத்திலும் நாலாணி நாலோட்டுக்காலும், எட்டு கும்ப சரக்காலுட்பட்டது நேரத்தியாகப் பண்ணுவித்து, பெரிய திருவடி மண்டபமும் கட்டுவித்து, பரமன் மண்டபம் என்று பேரிடுவித்தது, வாலநாதராயர் கைங்கர்யம்.

திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யம்

இந்த அகளங்கன்திருமதினாச் சூழ்ந்த திங்களும் விழாவருத திருவீதியைச்சூழ்ந்த திருமதிஞம், நாலு திருக்

கோபுரங்களும் திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யமாகையாலே, இத்திருவீதிக்கு திருவிக்கிரமன் திருவீதி என்று திருநாமமாய்த்து.

பள்ளிகொண்டசோழன் கைங்கர்யம்

இதில் கீழ்மாடத்திருவீதியிலே பாடுவார் திருமாளிகை வாசலிலேயிருந்து பெருமாள் ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்தின் மேலே கொடை கண்டருளும்போது, இசை சேவிப்பார்கள். தெற்குமாடத் திருவீதியிலே கீழ்க்கண்டத்திலே பல்லவராயன் மடமும், வடக்குமாடத் திருவீதியிலே மேல்கண்டத் திலே இலங்கேசுவரன் மடமும், திருத்தேர் கீழ்க்கண்டத் திலே சேரன்மடமும், அதுக்குக் கிழக்கே மண்டபமும், மடமும், அவர்கள் தத்யாராத்துமும் நடந்தது. அத்தைச் சூழ்ந்த மாடமாளிகைகுழ் திருவீதி திருமதிள் நாலு திருக் கோபுரவாசலும், பள்ளிகொண்டசோழன் கைங்கர்யம்.

கலியுகராமன் கைங்கர்யம்

அந்தத் திருவீதியில் வடவண்டை மேல்கண்டத்திலே, திருமங்கையாழ்வார் மடமும் கட்டிவைத்தார் ; மற்றும் அநேக மடங்களுமுண்டு. ஆக, திருவீதிகளொழுந்தது வரையிலே அவரவர் பண்ணின் ஜீர்ணேத்தாரண த்தினுலே அவரவர் பேர் வழியிலே வ்யவஹாரம் நடந்துசெல்லுகிறது ; அத்தைச் சூழ்ந்த திருவீதி கலியுகராமன் கைங்கர்யம்.

திருக்குறளப்பள் ஸந்தீதி

சுற்றுக்கோவில்களில் திருக்குறளப்பன்கேயில், அநாதி யாய், தென் திருக்காவேரிக்கு வடகரையாய், ஸந்த்யா மடுமாயிருந்தது. கல்யப்பதும் நானூற்று நாற்பத்தஞ்சுக்கு மேல், மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாரைத் திருங்கரியிலும் பெருமாள் நியமநத்தினுலே எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டுவர, பெருமாளும் நம்மாழ்வாருக்கு ஸந்த்யா மடுத்தை விடுதியாக ஸாதித்தருளினபடியினுலே, அது

முதலாக, திருக்குறள்ப்பன் ஸங்நிதி,யிலே நம்மாழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிறார். திருக்குறள்ப்பன் புராண ஸித்தம்.

வல்லபதேவள் கைங்கரியம்

கல்யப்பதம் நூற்றுஞ்சுக்குமேல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே அழகியமணவாளன் ரங்கமன்னராக எழுந்தருளி, சூடிக் கொடுத்த கோதையைத் திருமணம் புணர்ந்து, நாய்ச்சியா ரூடன் கோவிலுக்கெழுந்தருளும்போது, பெரியாழ்வார் சிஷ்யனை வல்லபதேவன் கோதைக்கு ஸ்தீது, நம் அநேக மாகக் கொடுத்து, திருப்பல்லக்கிலே சூடிக்கொடுத்தவளையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, தென் திருக்காவேரி வடகரையிலேயிறங்கி நீராட்டம் முதலான அலங்காராதி, களைப் பண்ணிக்கொண்டு, அனைவரும் எதிர்கொள்ளத் திருப்பல்லக்குடனே கோயிலிலே புகுந்து அத்துருஶ்யையானபடியினுலே, அந்தத் திருத்தோப்பிலே சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் கோயில்கட்டி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது வல்லபதேவன் கைங்கரியம். * (இது வெளி ஆண்டாள் ஸங்நிதி, என்று வழங்கிவருகிறது.)

திருமங்கைமன்னள் கைங்கரியம்

கல்யப்பதம் நானூற்றெண்பதுக்குமேல் திருமங்கையாழ்வார் துஸாவதாரக்,கோயிலைக்கட்டி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தம்மையும் விக்ரஹமாக மூலோத்ஸவ விக்ரஹங்களை ஏறியருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து,அதற்கு வடபுறமாகுத் தாம் வாள்கடைதூரம் நிலங்கொண்டு, ஸ்ரீபண்டாரத்திலே தூரவ்யத்தை முதலிட்டு, பாடியவாளன்துறை என்று அதுக்குத் திருநாமம்சாற்றி, அவ்விடத்திலே ஸம்ஸ்கருதரான பேருக்கு பரமபதமுண்டாகத்தக்கதாக அந்த ப்ரதேஸ்ததுக்கு ஸ்ப்ருஷ்டியில்லாதபடி பெருமாள் ஸங்நிதி,யிலே வரம்பெற்றபடியினுலே, இவைகள் திருமங்கைமன்னன் கைங்கரியம். * (இதற்குப் பெயர் திருமங்கைமன்னன் படித்துறை.)

* அடைப்பினுள் உள்ளவை சில பிரதிகளிலேயே உள்ளன.

காட்டழகியசிங்கர்

கிழக்கில் காட்டழகியசிங்கர் புராணலித்தும்.

சேழன் பிரதிஷ்டை,

தெய்வப்புள்ளேறி வருவாரும், பலமண்டபப்பெருமானும், மேல்புறம் அழகிய சிங்கரும், ஆதிகேசவப்பெருமானும், சோளாதி, பதி ப்ரதிஷ்டை; பன்றியாழ்வானும் சோழன் ப்ரதிஷ்டை.

டில்லீஸுவரன் அழகியமணவாணி கொண்டுபோனது

இப்படி திருவரங்கப்பெருங்கரிலே பெருமாள் பரிஜனங்களுடன் வாழ்ந்திருக்கிற காலத்திலே, டில்லீஸுவரனுன் துலுக்கன் ப்ரதாபருத்துரை ஜூயித்து தொண்டைமண்டலம் சோழமண்டலம், முதலான ப்ரதேஶங்களிலே பரவி முற்றிலும் வ்யாபித்து, திவ்யதேசங்களில் பெருமாள் களையும் எடுத்துக்கொண்டு போமாவில்; திருவரங்கந் திருப்பதியிலேயும் வந்துபுகுந்து, கோயிலிலே ப்ரவேஶித்து, வடக்குவாசலிலே புகுந்து, ஆரியபட்டாள் காவலான வடக்குவாசலிலே புகுரவர்; அவ்விடத்திலே பஞ்சகொண்டான் என்கிறவரிருந்து படைபண்ணி அவர்களை நிறுத்த, புறைஜூங்களாகையாலே பத்துபேர்விழுந்து பஞ்சகொண்டாகை சாப்பிடித்து உள்ளே புகுந்து கருவுகலம் முதலான வைகளையும் கொள்ளையிட்டு, அழகியமணவாளப்பெருமாள், சேரகுலவல்லியா[¶] முதலான விக்ரஹங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு, ஸர்வஸ்வத்தைத் தயும் கொண்டுபோகையில்; கரம்பனூரிலே ஒரு அம்மையார் “நித்யமாக அழகிய மணவாளப் பெருமாளை ஸேவியாமல் சாப்பிடுகிறதில்லை” என்று வரதத்தை உடையவளாயிருக்கிறவள், பெருமாளை முந்தருளினவுடனே உபவாஸத்துடனே, ஸம்ஸாரத்தை விட்டு டில்லீஸுவரன் பாளையத்திலே ப்ரவேஶித்து தேவை தூரணம் புலாஹாரமாகப் பண்ணிக்கொண்டு அந்தத் துலுக்கனுடனேகூடப் புறப்பட்டு, திருநாராயணபுரத்திலே

ராமப்ரியரையும் கொண்டுபோகிறதைக்கண்டு, டில்லியிலேயும் போய் வேஷதாரியாய் துலுக்கன் வீட்டிலே புகுந்து, பெண்டுகளையும் மருவி, இந்தத் துலுக்கனரண் மஜையிலே உக்ராணத்திலே வைக்க; அதிலே அழகிய மணவாளப்பெருமாளை அந்த டில்லீசுவரன் குமாரத்திகண்டு, தனக்கு விளையாட வேண்டுமென்று எடுத்துக் கொண்டு, தன்னுடைய ஶயங்கருஹத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கையில், அழகியமணவாளப்பெருமாள் திரு மேனிக்கு ஸ(பு?)ாதாகமில்லையென்று அந்த அம்மையார் நிர்ச்சயித்து, இந்தச் சேதியை ஸ்தூலத்திலே அறிவிக்கவேணு மென்று, திருவரங்கந் திருப்பதியேறவந்து அச்சேதியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெரியபெருமாளும், ஸபாகரராய்க் கொண்டு மிகவும் உகந்தருளி, அந்த அம்மையாருக்குப் பின்சென்றவல்லி என்று திருநாமம்சாற்றி ஸகலவாரிசை கரும் ப்ரஸாதிக்க;

ஸ்தூலத்தார் அழகியமணவாளை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டுவந்தது

அந்துரம், ஸ்தூலத்தாரனைவரும் அந்த வருத்தாந்தத் தைக் கேட்டு நன்றாக ஆலோசனைபண்ணி, ஸ்ரீநகநாய்ச்சி யாரை வில்வழுலத்தடியிலே எழுந்தருளப்பண்ணி, பெரிய கோயில் திருவணுக்கன் திருவாசலைக் கல்திரைபரிமாறி, கோயிலில் பாழ்போட்டு, பரிஜூங்களனைவரும் அறுபது திருநாமம் பின்தொடர்ந்தவல்லியை முன்னிட்டுக்கொண்டு டில்லியிலே போக; பின்தொடர்ந்தவல்லியும் முன்புபோலே வேஷத்தை தாரித்து வேஷதாரியாய் அரண்மஜையிலே புகுந்து, பெண்டுகளை அநுவர்த்தித்து, அழகியமணவாளப் பெருமாள் அந்தத் துலுக்கன் குமாரத்தி ஸ்ரதாரியுடனே பகல் அர்ச்சாவிக்ரஹமாயும் ராத்ரி விபவாவதாரமாயும் ஸகலஸம்ப்ரமத்துடனே விழுரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடி யைக் கண்டு, பரிஜூங்களுக்குச் சொல்ல; அவர்களும், பாடுவரரை முன்னிட்டுக்கொண்டு, டில்லீசுவரனைக் கண்டு

ஜக்கிந்திநாட்யத்தினாலே அந்த ப்ரபுவை நன்றாக வசீகரித்து, டில்லிபதியும் ஸந்தோஷப்பட்டு புஹாத்துரவுங்களைக் கொடுக்க; பாடுவாரும், அத்தை வாங்காமல் “நம்முடைய அழகிய மணவாளப் பெருமாளைத் தரவேண்டும்” என்று கேட்க; டில்லீஸ்வரனும் தன் மனுஷ்யனைக்கூட்டி, “உக்ராணத்திலே இவருக்கு வேண்டின விக்ரஹத்தை எடுத்துக் கொள்ள எடுத்தும்” என்று உத்தரவுமிட; இவர்களும் உக்ராணத்திலே சோதிக்குமளவில், அங்கே அழகியமணவாளப் பெருமாளைக் காணுமையாலே கேவலம் விஷண்ணராய், அந்த அம்மையாரைக் கேட்டுக்கொண்டு, டில்லீஸ்வரனுடனே, “உங்களுடைய குமாரத்தி எங்கள் பெருமாளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லுமிடத்தில்; அவனும் “உங்கள் தெய்வத்தை நீங்களே அழைப்பித்துக் கொள்ளங்கோள்” என்று சொல்ல; பாடுவாரும், தேவகுநத்தினாலே அழகியமணவாளப் பெருமாளை நன்றாக ஏத்தி ஆகர்ஷிக்க; போகுசிந்ஹாங்களுடனே அந்தப் பெண்ணைத் தூங்கப்பண்ணி தாமெழுந்தருளக்கண்டு, பாடுவாரும் ஸாலதாலுடனே சொல்ல; அவனும் ஆச்சர்யப் பட்டு, “உங்கள் தெய்வத்தைக் கொண்டுபோங்கோள்” என்று உத்தரங்கொடுக்க; அப்பொழுதே பரிஜூங்களை வரும் பெருமாளை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு அதிஶீக்ரமாக அந்த ராத்திரியிலே எண்காதவழி ஓடி வந்தார்கள்.

ஸ்ரதாணி பெருமாளைத் தேஷ்காலுயல் சரிய்விட்டது

மற்றைநாள் விடிவோறே டில்லீஸ்வரன் பெண் எழுந்திருந்து, பக்கத்திலே பெருமாளைக் காணுமல் திடுக்கென்று விஸநாக்ராந்தையாய் அந்தப்புரமெல்லாம் தேடிக் காணுமல், உக்ராணம் முதலான வெளிகளிலும் காணுமல், விரஹத்தினாலே துக்கிதையாய், ப்ராணஸம்ஶயம் வந்தவளவிலே; தத்பிதாவான டில்லீஸ்வரன் இந்தச் சேதியறிந்து, தன் பட்டணத்திலே அந்தப் பரிஜூங்களை விசாரிக்குமளவில்;

அவர்கள் முதல்நாள் ராத்திரியே புறப்பட்டுப்போனார்கள் என்கிற சேதியும் கேட்டு, “அவர்கள் கொண்டுபோகிற விக்குரவுத்தை அழைப்பிக்கிற பர்யங்கம் பென் துரிக்க மாட்டாள்” என்று அறிந்து, பெண்ணைத்தானே பயணமாக ஸேநைகளையும் கூடக்கூட்டி, வழியிலே கண்டவிடத்திலே விக்குரவுத்தைக் கொண்டுவரச் சொல்லியனுப்ப; இவர்கள் புறப்பட்ட மூன்றுமாள் ஸேநையுடன் டில்லீசுவரன் புதரியான ஸாரதாணியும் புறப்பட்டு, பெருமாளைக் காணுமாசையாலே ப்ராணன் துரித்து, பயணக்குதியிலே திருவேங்கடத் தின் ஸமீபத்திலே சந்தூரகிழிப்பர்யங்கம் வர; பெருமாள் பரிஜூங்களும் அவர்கள் கிட்டன சேதியைக் கேட்டு, “இனி மோசம் வந்தது, நாம் கூடிப்போனோமாகில் அவர்கள் பெருமாளைக் கொண்டுபோவார்கள்; ஆனபடியினாலே அவரவர்கள் தனித்து யதேச்சுமாகப் போவோம்” என்று நினைத்து, கொடவர் மூன்று திருநாமம்—மைத்துனனும், மாப்பிள்ளையும், மருமகனுமாக மூன்றுபேரும் பெருமாளை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருமலையிலே ஏறினார்கள்; மற்ற அன்பத்தேரு பேரும் தனித்து யதேச்சுமாகப் போனார்கள். அந்தத் துலுக்கரும் வழியிலே இவர்களைக் காணுமல், பயணக்குதியிலே திருவரங்கந் திருப்பதியேறச் சென்று, அங்கே பெருமாள் எழுந்தருளாத சேதியையும் கேட்டு, கோயில் திருவாசல் கல்திரையிட்டிருக்கிறபடியும் கண்டவுடனே, டில்லீசுவரன் புதரியான ஸாரதாணி, சிந்தயங்தியைப்போல விரலூதிஶயத்தாலே ஶார்த்தை விட்டாள்.

கொடவர் அழகியணவாளைக் காந்தது

அதன்பின்பு, வந்த ஸேநை திருமலைப்பர்யங்கம் போமள வில், அங்கே, பெருமாள் திருமலையேறி எழுந்தருளின சேதிகேட்டு, அந்தத் துலுக்கர் அடிவாரத்திலே யிருந்து கொண்டு ஆளைவிட்டுத் திருமலையெல்லாம் தேடுவிக்கு மளவில், பெருமாளுக்கு அந்த தேவத்திலே ரவுஸ்யமாயும்

இருக்கப் போகாமலிருக்கையில், கொடவர் ஆலோசனை பண்ணி, மைத்துனையும் குமாரனையும் உயரவைத்து, தாம் பெருமாள் திருமேனியை அனைத்துக்கொண்டு * ஓட்டி, பங்கும் பண்ணிவைத்து, திருமலையில் தலையான + புனைக்ருதியாயிருக்கிற சரிவிலே, பெரிய கொடியைக் கட்டி மைத்துனனும் குமாரரும் உயரவிருந்து விட, கொடவர் திருமேனி தீய்ந்து பெருமாள் அதின் கீழே எழுந்தருளியிருக்க, அந்தக் கொடவரான அம்மானும் மரு மகனும் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அந்தச்சரிவிலே யிறங்கிப் பெருமாளை ஸேவித்து, அவர் திருமேனியையும் ஸம்ஸ்கரித்து, அஜ்ஞாதமாக அலர்மேல்மங்கை புரத் துக்கு வடக்குச்சரிவிலே புஹாகாலமிருக்க; அம்மானும் பரமபதூத்துக்குப்போய், மருமகன்மாத்திரம் அநேககாலம் கந்தாலுலாஸநராய், பெருமாஞ்சன்கூட அஜ்ஞாதமாக இருந்தார்.

டில்லீஸ்வரன் ஆச்சரியப்பட்டது

அந்தத் துலுக்கன்சேனையும் பெருமாளைத் தேடிக்கானே மல் டில்லிக்குப் போய், டில்லீஸ்வரனுடனே நடந்த சேதி யைச்சொல்ல; டில்லீஸ்வரனும் ஶோகஹர்ஷாஸ்சர்யங்க ஞடனே யிருந்தான். பரிஜூநங்களும், கரமேன திருவரங்கத் திலே வந்து சேர்ந்தது.

திருவரங்கமாளிகையாரையும் வேறே நாய்ச்சியாரையும் கோயிலில் ப்ரதிஷ்டீ, ப்ரித்தது

தத்தேஶாதி, பதியான சோழன் நுமதியாலே கோயிலைத் திருக்காப்பையும் நீக்கி, அழகியமனவாளப்பெருமாளை நாநாதேஶத்திலேயும் நாநாப்ரகாரத்தாலும் தேடுமளவில், பெருமாளையும் கொடவரையும் காணுமல், தத்தாக்கமா நிர்க்குமாதிரிகளும் காணுமையாலே, தன்னுடைச் சோதிக்

* ஓட்டி, பச்சிலை மூலிகை.

/ புனைக்ருதியாயிருக்கிற-பாம்பின் படம்போன்று.

கெழுந்தருளினதாகத் திருவரங்கமாளிகையாரை தத்ஸ்தாநத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பிழல்வழூலத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணியிருந்த ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியாரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பதாக பிழல்வழூலத்தை சோதிக்குமளவில், நாய்ச்சியார் அத்ருஶ்யராய், காணப்படாமையாலே, வேறே நாய்ச்சியாரை ஏறியருளப்பண்ணுவித்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பூர்வப்ரகாரம் போல ஸ்கல உத்ஸவங்களும் பெருமாளுக்கு நடப்பித்துக் கொண்டு போந்தார்கள்.

அழகியமணவாளனையும் கொடவரையும் இருளர் கண்டது

இந்தப்படி அழகியமணவாளப்பெருமாள் கோயிலும் புறப்பட்டருளி, டில்லீஸ்வரன் வீட்டிலே இரண்டு வருஷம் இருந்து, குறைநாள் காட்டிலேயுமாக அறுபது வருஷத் துக்கு ஆறுமாசம் குறைவாயிருக்கிற காலத்திலே, இரண்டு இருளர், திருமலையடிவாரத்துச் சுணையில் ஒரு திடுவ்ய மங்களாவிக்ரஹத்தையும், தத்தாராத்துக்ராய் தலையும் வளர்த்துக் கொண்டு ஒரு கொடியை அரையிலே கட்டிக்கொண்டு கழுகம் பட்டையாலே கெள்பீநமும், தேக்குமடலாலே ஆச்சாதங்கும் துரித்துக்கொண்டு கொத்தான்கொடியை யஜ்ஞோபவீதமாக துரித்துக்கொண்டு எண்பது வயஸ்ஸூவருத்துராக ஒரு பூராஹ்மணரும் இருக்கக்கண்டு; அந்த இருளரிருவரும், அந்த வருத்துரண்டையிலே வந்து, பூர்வோத்தர வருத்தாந்தங்களைக் கேட்க; அந்த வருத்துரும், திருவரங்கந் திருப்பதியிலும் பெருமாள் புறப்பட்டருளினது முதலாக அற்றைவரைக்கும் நடந்த வருத்தாந்தங்களைச் சொல்லி, “நாமும் வருத்துரானேம்; இந்தச் சேதியை நாட்டிலே அறிவித்துப் பெருமாளைக் கோயில் சேரும்படி பண்ணவேணும்” என்று அந்த இருளரை ஶரணம் புகுர;

பெருமானையும் கொடவரையும் சந்திரகிரிப்பு வெளிப்படுத்தினது

அந்த இருளரும், சந்திரகிரி பட்டணத்தில்போய் அவ்விடத்தில் ப்ரபுவினுடனே இச்சேதியைச் சொல்லி, அந்த ப்ரபுவை துஷ்டிப்ரவேஶமான ப்ரதேசத்திலே கூட்டிக்கொண்டுவந்து, பெருமானையும் அந்த வருத்துரையும் ஸேவிக்கப்பண்ண ; அந்த ப்ரபுவும் ஆச்சர்யப் பட்டு, வருத்துரையும் பெருமானையும் வெளிப்படுத்தி நாட்டிலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வர ;

கொடவர் பெருமானுடன் கோயிலில் எழுந்தருள பரிஜுநங்கள் தகைந்தது

அந்த வருத்துரை, தம்முடைய பிதாமாதுலருக்கு மந்த்ரஸப் ஸ்காராதி, கர்மங்களைப் பண்ணி நிறைவேற்றி, அந்த ப்ரபு, ஸமர்ப்பித்த துநங்களையும் / பெற்றுக்கொண்டு பெருமானுடன் சந்திரகிரியிலே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

கோபண உடையார், அழகியமணவாளை
சிங்கபுரத்தில் ஆதரித்து எழுந்தருளப்பண்ணினது

இந்தப்படி அங்கே எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்திலே ; துலுக்கள் பாண்டியமண்டலபர்யந்தம் வ்யாபித்திருக்க ; வித்துபாரண்யனுலே ஆணைக்கொந்திப்பட்டணம் ப்ரபுலமாய், அங்கே ராய ஸமஸ்தாநமுண்டாய், ஹரிஹரராயர் ராஜ்யம் பண்ணி, தொண்டைமண்டலமளவாகக் கட்டி, அவர்காரியக்காரர் கோபண உடையார் செஞ்சியிலேயிருந்து திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கிறதுக்குத் திருமலைக்கு வந்து, திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடி தொழுது,

/ 1909-ம் ஈசு அச்சிடப்பெற்ற பிரதியில் உள்ள பாடம் மேலே அச்சிடப்பட்டுள்ளது. 1888-ம் ஈசு அச்சிடப்பெற்ற பிரதியில் “பெற்றுக்கொண்டு..... எழுந்தருளியிருந்தார்” என்பதற்கு பதிலாக “கொண்டு பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு” என்று உள்ளது. அதற்குப்பின் 27-ம் பக்கத்தில் “திருநானும் கண்டருளினார்” என்னும் முதல் பாரா ஈருக உள்ள பகுதி அப்பழைய பதிப்பில் இல்லை. “பரிஜுநங்கள் தகைந்தது” என்னும் தலைப்புக்கு பழைய பிரதிப் பாடமே பொருந்தியுள்ளது.

அழகியமணவாளப்பெருமாள்¹ எழுந்தருளியிருக்கிற பூர் வோத்தரத்தை விசாரித்து, அவ்விடத்தில் பெரியபெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற சேதியைக் கேள்விப்பட, சந்திரகிழி ப்ரபு, வும் கோபணூட்டையார் வந்திருக்கிற சங்கதியைத் தெரிந்து அவரை சந்திரகிழிரிக்கு வரும்படியாய் நியமிக்க, கோபண உடையாரும் சந்திரகிழிரிக்குவர, சந்திரகிழி ப்ரபு, வும் இவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பெருமாளை வேலிக்கச்செய்ய, சிலநாள் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, பெருமாளைக் கூட எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டுவந்து சிங் கபுரத்தி லே எழுந்தருளப்பண்ணி, அங்கே அனைத்தழகும் அத்யயன உத்ஸவமும் கண்டருளப் பண்ணிக்கொண்டிருக்க; இந்தச் சேதியை அழகியமணவாளன் காணி யாளரான சிங்கப்பிரான் புத்ரன் திருமணத்துஞ்சநம்பி அறிந்து, உத்தமங்பியை செஞ்சிக்கு அனுப்பிவைத்து, ஒரு காலவிஶேஷத்திலே இவ்விடத்தில் துலுக்கன் மயத்தை உளவாகி அனுப்பிவைக்கையில்; கோபணூட்டையாரும் நிரவதி, கபுலத்துடனே வந்து, துலுக்கரை நிஶ்ஶேஷமாக அழித்து; சிங்கபுரத்திலும் ஶகாப்தும் ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணுந்றுமூன்றில் செல்லா நின்ற பரிதாபி-ஞூ வைகாசி-மீ² பதினேழாந்தேதி திருவரங்கந் திருப்பதியிலே பெருமாளை நாய்ச்சியாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி கோயில் திருக்காப்பைக்கி, பெரிய பெருமாளைடன் சேர்த்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, திருவாராதுநமும் பண்ணுவித்து, துர்மவர்மாவின் திருமதிலில் கீழண்டை வெளிப்புறத்திலே அவருக்குத் தனியன் கொடுத்த வருத்தாந்தத்தை வெளியிட்டருளினார்.

3. “ஆநியாநீலஸ்ரங்கஸ்தாயுதிரசித ஜகஃத்தாஞ்ஜநாதஃஞநாதஃரேஸ் செஞ்ஜ்யாமாராத்ய கஞ்சித் ஸமயமதஃ நிதுத்யோத்

திருங்காம்ஸ்துலுங்காந் ।

வகங்மீக்மாப்யாமுபாப்யாம் ஸதூ நிதுவையே ஸ்தாபயந்

ரங்கநாதஃம்

ஸம்யக்வர்யாம் ஸபர்யாம் குருத நிதுயஸோதார்ப்பகே

என்று ஶரிலாவிகிதம் பண்ணுவித்தான். கோபணைரய: ॥ १

கோபணவுடையார், குண்டுஸானுவயர்,
விருப்பண உடையார் கைங்கர்யம்

கோபண உடையார், ஆனி-மீ பதினேழாந்தேதி, உத்தம நம்பி கையிலே, தூராபூர்வமாக, பதினேழாயிரம் பொன் ணுக்குத் திருவிடையாட்டமாக, ஐம்பத்திரண்டு கூராமங்கள் ஸமர்ப்பித்தார்; அவருடன் வந்த குண்டுஸானுவயர் பூர்வம் அணியரங்கன் திருமுற்றத்திலே பாண்டியன் கைங்கர்ய மான பொன்னின் திருக்கொடித்தட்டு துலுக்கனமிக்கையில், வெண்கலவார்ப்பாகத் திருக்கொடித் தட்டு பண்ணி நாட்டு வித்தார்; அதற்குப் பின்பு, பெரிய கிருஷ்ணராயர் உத்தம நம்பி, விஜயநகரத்துக்குப்போய் ராயரைக் கண்டு, அந்த ஹரிஹரராயர் குமாரன் உத்தரவின்படி, அணியரங்கன் திருமுற்றத்தில் திருக்கொடித்தட்டுக்குக் கிழக்கே துலா புருஷ மண்டபமும் கட்டிவைக்க, அந்த ராயர் குமாரர் விருப்பண உடையாரும் வந்து, துலாபுருஷமேறி, அந்த வகைப்பொன்னும் ஹரிஹரராயர் துலாபுருஷங்கட்டி தூரை வார்க்கையில், பொன்னும், குட்டிக்கோயில் விமாநமும் பொன்மேய்ந்து, இந்த ராயர் காணிக்கை இரண்டு பொற் குடமும் உள்பட ஒன்பது பொற்குடமும் வைப்பித்து, பெருமாள் புஹாநாளைக்காக எழுந்தருளினபடியினாலே நாநாதேஹத்திலும் வந்த பாரிஜாங்களுக்கு ஸேவிக்கும்படி, விருப்பண உடையார் பேரி லே சித்திரைத்திருநாள் துவஜாரோஹணத்திருநாள் நடத்துகையில், திருமணத் தூண்நம்பி பண்ணின் உபகாரம் திருவுள்ளத்திலே ஓடுகிற படியினாலே, அழகியமணவாளன் குத்தகைப்பட்டயம் எழுதி வைத்து, வரிசையுடன் ஸாதித்து, திருநாளும் கண்டருளினார்.

திருவரங்கங் திருப்பதியிலே வந்து கோயிலிலே எழுந்தருளமளவில்; கோயில் பாரிஜாங்கள், புஹாகாலம் அதிகரமித்தபடியினாலேயும், பூர்வீகரான வருத்துரெல் லாரும் மரித்துப்போய், இருக்கிறபேர் இந்துப் பெருமாளை ஸேவித்தறியாதவர்களாகையாலே, கோயிலிலே இந்துப்பெருமாளை உள்ளே எழுந்தருளவொட்டாமல் தகைந்தார்கள்.

வண்ணுறை அழகியமணவாளனைறு தெளிந்த ராஜேந்திரசோழன் கைங்கரியம்

வருத்தாரும் ஆரியபட்டாள் வாசலுக்குள்ளே சேனை வென்றுன் திருமண்டபத்தில் திருமங்கைமன்னன் திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார் ; அந்த வருத்தாரான கொடவரிடத்திலேயும் பெருமாளிடத் திலேயும், போயிருக்கிற பரிஜூங்கள் அதிஶங்கை பண்ணிக் கொண்டிருக்க ; * (முன்னர் பெருமாள் டில்லிக்கு எழுந்தருளுகிற காலத்திலே, நாய்ச்சியாரை வில்லமரத்துடியிலே எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துப் போனார்கள். பெருமாள் எழுந்தருளின) மற்றைநாள் உதூயகாலத்திலே நாய்ச்சியார் கோயில் வில்லமரத்தடியிலே ஸ்ரீரங்க நாய்ச்சியாருடைய, கிரீடத்தில் மகுடமாத்திரம் வெளியாகக் காண்பிக்க, அதைக் கண்டவுடனே அதைச் சோதித்து ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியாரை வெளியிலே எழுந்தருளப்பண்ணி இந்த அத்புத்தத்தை ப்ரடிவான சோழனுக்கு எழுதியனுப்பி, அதுமுதலாக அந்த வருத்தாரான கொடவரிடத்திலே ஶங்கையை விட்டு, இவரை அழகியமணவாளப்பெருமாள் என்று ஸமஸ்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்குமளவில் ; சோழனும் கோவிலுக்குவந்து பெருமாளையும் ஸேவித்து, இந்த வருத்தாந்தங்களையும் கேட்டு, திருவரங்கங் திருப்பதியில் ஸ்ரீகரைத் தேடுமளவில் ; கோயில் வண்ணுக்கொருவன் தொண்ணுற்றுமுன்று வயஸ் ஸில் வர்ணகாயதார்ட்டியமும் ப்ரஜஞ்சா பாடவழுமிருக்க, வயோதிஶயத்தாலே தூருஷ்டிஸௌகர்யமில்லாமல் அந்த, கனுப் பிருக்கக்கண்டு, அவனைப் பூர்வோத்தரங்களைக் கேட்குமளவில் ; அவன் சொல்லுகிற பூர்வோத்தரமும், இந்த வருத்தாரான கொடவர் சொல்லுகிற உத்தரமும் ஒத் திருந்தபடியினுலே அந்த வண்ணை 'அப்புறம் இந்த திவ்யமங்குள விக்ரஹத்தை நிர்த்தாரனாம் பண்ணுகிறது

* () இவ்வடைப்பினுள் உள்ளவை பழைய பிரதியில் இல்லை.

எப்படி? ’ என்று கேட்க; அந்த வண்ணும், தனக்கு தாருஷி தெரியாதபடியினாலே கண்டறியக் கூடாது, ஆனால், தான் புஹாகாலமாக அழகியமணவாளப்பெருமாள் சாத்தியருளின கைவியில் ஈரவாடை தீர்த்தும் ஸாப்பிட்டுக் கைங்கர்யமும் பண்ணிப் பழகியிருக்கிறபடி யாலே இப்போது இந்தப் பெருமாள் திருமஞ்சன தீர்த்தும் அப்படியிருக்கவில்லை, ஆனபடியினாலே, பெருமாளுக்கும், நாய்ச்சியாருக்கும் திருமஞ்சனம் பண்ணி ஈரவாடை கைவியைக் கொண்டுவந்து தனக்குத் தீர்த்தும் ஸாதிழக்கச் சொல்ல; அந்தப்படியே இருவரையும் திருமஞ்சனம் பண்ணி ஈரவாடை தீர்த்தும் ஸாதிழக்க; அந்த வண்ணும், அழகியமணவாளப் பெருமாள் ஈரவாடை தீர்த்துத்தை சாப்பிட்டு, ‘இவரே நம்முடைய ஆண்டவன் அழகியமணவாளப் பெருமாள்! ’ என்று கண்ணும் கண்ணீருமாக மோகித்திருந்து, அநேகம் போதைக்கப்படுறம் மோகம் தெளிந்தது கண்டு, சோழன் முதலான பேர்கள் அவனுடைய புக்திக்கு ஆச்சர்யப்பட்டிருக்குமளவில்; அன்று ராத்திரி அந்த ப்ரபுவான் சோழன் ஸ்வப்நத்திலே இந்த வருத் தாந்தங்களை அழகியமணவாளப்பெருமாள் ஸ்வப்நம் ஸாதிழத்ததினாலே, ஸ்ரீங்கநாய்ச்சியாரையும் அழகியமணவாளப் பெருமாளையும் பூர்வப்ரகாரமாக ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெருமாள் நியநந்தத்தினாலே, ராஜமஹேந்திரன் திருவீதியில் வடக்கீழ் மூலையிலே திருநடைமாளிகையிலே அறையாகத்தடுத்து, அந்த டில்லீஸ்வரன் புத்ரியான ஈராதர் டயைசித்ரரூபமாக எழுதிவைத்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெருமாளானியமாத்தினாலே, நித்யமாக ப்ராத:காலத்திலே டில்லீயில் நடந்தபடிக்கு கோதுமை ரொட்டியும் மது, ரப்பருப்பும் கிச்சிடியான பொங்கலும் பெருமாளமுதுசெய்தருளி, *பூமிகாய்ச்சியார் என்று பெயர்கொண்ட) சாந்து நாய்ச்சியார் அழிதுசெய்தருளும்படிபண்ணி. அதற்காகக் கொற நாட்டிலே இரண்டு குராமம் ஸமரப்பித்தது ராஜேந்த்ரசோழன் கைங்கர்யம்.

**திருத்தாழ்வரைதாஸர், ஈரங்கோலி,
பஞ்சகொண்டான் இசையறியும் பெருமாள்கூட்டத்தார்
என்னும் அருளப்பாடு**

அழகிய மணவாளப் பெருமானும், சேரபாண்டியன் சிங்காசநத்திலே ஏறியருளி, அந்த வருத்தாராள கொடுவரை அழைப்பித்து, ‘திருத்தாழ்வரை தாஸர்’ என்று அருளப்பாடிட்டு, ஸகல வரிசைகளும் ஸாதித்தருளி, அந்த வருத்தானான வண்ணையும் ‘ஈரங்கோலி’ என்று அழைத்து புஹாமாங்கம் சாதித்தருளினார். அது முதலாக, கொடுவருக்கு ‘திருத்தாழ்வரை தாஸர்’ என்று பட்டப் பேரும், ‘ஈரங்கோலி’ என்று கோயில் ஸங்நிதி, வண்ணை னுக்கு பட்டப்பேரும் நடந்துவருகிறது. குலசேகரன் திருவீதியில் வடக்கு வாசலிலே, பஞ்சகொண்டான் துலுக்கருடன் படைபண்ணி ஶாரீரத்தை உபேசேஷனித்தபடியினாலே, அந்த வாசலிலே தாமெமுந்தருளுகிறபோது அந்தப் பஞ்சகொண்டானுக்கு அருளப்பாடு சாதிக்கத் திருவுள்ளாமானார். இந்த வருத்தாந்தங்களைல்லாம், சாந்து நாய்ச்சியார் ஸங்நிதி, யில் வெளிப்புறத்துச் சுவரிலே ஶ்ரீலாலிகிழுதம் பண்ணியருந்தது. சித்ரமண்டபம் ஜீரணேத்தாரணத்திலே விஶகலிதமாய்த்து. அழகிய மணவாளப்பெருமாள், பாடுவாருடைய காநரஸத்திலே ஈடுபட்டு ஸாரதாணியை விட்டு வருகையாலே, அதுமுதலாக, பாடுவாருக்கு ‘இசையறியும் பெருமாள் கூட்டத்தார்’ என்று அருளப்பாடு நடந்துவருகிறது.

இயந்நாதாழுவிகள் கல்பித்த கட்டளை

அநந்தரம், பெருமாள் திருவரங்கங் திருப்பதியிலே ஸாப்ரதிஷ்டாராய் பூர்வப்ரகாரமாக நிதயோத்ஸவ மாஸோத ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதி, களும் கண்டருளுமிடத்தில், மார்கழி மாஸத்திலே, பூர்வப்ரகாரம் திருவத்யயநோத ஸவத்திலே திருமங்கைமன்னனுக்காகத் திருவாய்மொழிக்கு

வேதாஸாம்யமநுக்ஷாஹித்து பாஹாாள் திருவாய்மொழி கேட்குமிடத்தில், காலதோஷத்தினுலே ப்ரபங்கந்களும் திரோஹிதங்களாய் அத்யயநாத்யாபகங்களும் இல்லாமல், அதினுலே ஆழ்வாரும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாம் விருக்குங்காலத்திலே; கல்யப்பதூம் மூவாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்திருபத்து நாலுக்குமேல் ஸ்ரீமங்நாதமுனிகள் அவதாரித்தருளி, மன்னார் ஸங்நிதி, யிலும் திவ்யதேச ஸோவா நிமித்தமாக எழுந்தருளி, திருக்குடந்தையிலே வர, அங்கே “ஆராவமுது” பத்துபாட்டுமாத்ரம் நம்மாழ்வார் பாடவிலேயிருக்கக்கேட்டு, திருநகரியிலே எழுந்தருளி, மதுராகவி ஸம்ப்ரதாயஸ்தாரான ஸ்ரீபராங்குஶநம்பி ஸங்நிதி, யிலே ஆழ்வார்விஷயமான “கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு” என்கிற பத்துபாட்டு லபித்து, யோகதாஸையிலே ஆழ்வாரை ஸாக்ஷாத்கரித்து, தந்முகமாக ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ஆண்டானும் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை லபித்து க்ருதார்த்தாய், திருவரங்கந்திருப்பதியேற எழுந்தருளி, ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்குமளவில்; பெருமாள் திருமங்கை மன்னு காகத் திருவாய்மொழிக்குப் பண்ணின அனுக்ஷாஹாதிஶயத்தையும் நம்மாழ்வார் திறத் தில் பண்ணின க்ருபையையும் கேட்டருளி மிகவும் உகந்து, ஸ்வஸிஷ்ய ப்ரஸிஷ்ய முகுத்தாலே அங்கேம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸ்ரக்தியான திவ்யப்ரபந்தங்களை அத்யயநாத்யாபகங்களைப் பண்ணு வித்துக்கொண்டு, பெருமாள் திருவாய்மொழிக்கு வேதாஸாம்யம் அருக்ஷாஹித்தபடியினுலே வேதத்தைப்போல திருவாய்மொழிக்கும் உபக்ரமோத்ஸர்ஜங்காலத்தை, திருக்கார்த்திகை திழ்யமஹோத்ஸவத்திலே உத்ஸர்ஜங்கால மென்றும், மார்கழி மாஸத்தில் சுக்ல ஏகாதாசி அத்யய நோத்ஸவத்திலே உபக்ரமகாலமென்றும் நிர்ணயம்பண்ணி, திருக்கார்த்திகையிலே உத்ஸர்ஜங்பண்ணின அநந்தரம், திருவத்யயநோத்ஸவத்திலே உபக்ரமிக்குமளவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவரும் நெஞ்சினுல் நினைந்து வாயினுல் மொழி

யாமலிருக்கும்படி பண்ணி; முன்புபோலே ப்ரதிளம்வத் ஸரமும், பெருாள் ஆழ்வாருக்குத் திருமுகப்பட்டயம் முதலான வரிசையும், திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத்திலே திருநெடுந்தாண்டகம் திருமுன்பே பாடின இனிப்புத் தீரும்படி தாம் சாத்தின மிச்சமான எண்ணெய்க்காப்பைத் திருமங்கமன்னன் நிடற்றிலே சாத்து வி த்தகட்டளையை, ஆழ்வார்களுக்குத் தலைவரான நம்மாழ்வாருக்குச் சாத்தி, தச்சேஷுவாமான எண்ணெய்க்காப்பை யீவெஷ்னவர்கள் திருமிடற்றிலே சாத்திக்கொள்ளும்படி பண்ணிவைத்து; ரிகுாதிழபேதூங் சதுர்விதமான வேதங்களுக்கு ஶீக்ஷாதிழகளும் இதி ஹாஸ புராணங்களும் அங்கோபாங்குமாயிருக்குமாபோலே, நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த ப்ரபுந்தங்கள் நாலும் சதுரவேத, ஸதாநங்களாகவும்; இவைகளுக்கு மற்ற ஆழ்வார்களும் ஆண்டாளுமருளிச் செய்த ப்ரபுந்தங்களும் அங்கோபாங்குங்களாகவும், திருவாய்மொழி துவயார்த்து, விவரணமென்றும்; திருப்பல்லாண்டுமதல் பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப்பாவை, நாய்ச்சியார் திருமொழி, பெருமாள்திருமொழி, திருச்சந்தவிருத்தம், திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, அமலஞ்சிபிரான், ஆக இப்ரபுந்தங்கள் ப்ரணவார்த்து, ப்ரகாஶகமாகையாலே முதலாயிரமென்றும், கண்ணிநுண் கிறுத்தாம்பு நமஸ்ஶப்ததூர்த்து, விவரணமென்றும், திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், முதலாழ்வாரருளிச் செய்த ப்ரபுந்தங்கள் மூன்றும், நான்முகன் திருவந்தாதி, திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவெழுஷற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல், இவை மந்தரஶோஷவிவரணமென்றும்; முதல் திருவந்தாதிமுதல் திருமடலீருக, ஶப்தாஸ ப்ரதாநமாகையாலே, இயற்பாளன்றும்; இருபத்துமூன்று ப்ரபுந்தமும் திருமந்த்ரார்த்து, விவரணமாகையாலே, திருப்பல்லாண்டுமதல் திருநெடுந்தாண்டகமீருக, அத்யயநோத்ஸவத்துக்கு முன்பு பத்து நாளாக பெருமாள் கேட்டருளும்படிக்கும்; அத்யயநோத்

ஸவமான மற்றுநாள்முதல், திருமடலீருக இயற்பா ஆயிர மும் கேட்டருளும்படிக்கும்; ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ஆண்டாளும் மதுரகவியும் ஆக பன்னிரண்டு திருநாம மருளிச்செய்த இருபத்துநாலு ப்ரபங்கங்களில் பாட்டு நாலாயிரமென்றும்; ப்ராஹ்மணனுக்கு வேதங்வேதங்கு இதிஹாஸ புராணத்திலூகள் அதிகரிக்க வேண்டினுப்போலே, முழுக்காவான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இப்ரபங்கங்கள் அவஸ்யம் அதிகரிக்கவேணுமென்றும்; இதில், திருப்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, நித்யம் ப்ராதःகாலத்திலே அநுஸந்தேயமென்றும்; திருவாய்மொழிக்கு ஆத்யந்தத்திலே, ஆழ்வார் விஷயமான “கண்ணிநுண்சிறுதாம்பு” அநுஸந்தேயமென்றும்; இப்படி ஸமயவ்யவஸ்தை செய்தருளி; ப்ரதிஸம்வத்ஸரம், தாம் திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத் திலே, திருமங்கை மன்னனைப்போலே திருநெடுஞ்சாண்டகத்தையும், தாழுண்டுபண்ணின திருமொழித்திருநாளில் முதலாயிரத்தையும் திருமொழியையும், அத்யயாதோத்ஸவத்திலே திருவாய்மொழியையும், தேவகான த்தி லே ஏ றி யிட்டு, மதுரகவிகளைப்போலே அபிநயத்துடன் ஸேவித்து, மற்றைநாள் இயற்பாவை இயலாக ஸேவித்துக் கொண்டு, ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் அநேககாலம் ஸேவித்து, தம்முடைய பாகி நேயரான கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத்தாழ்வானுக்கு ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபங்கங்களை இசையுடனே ஸாதித்து, தம்மைப்போலே திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாளிலே ஸேவிக்கச் சொல்லி நியமித்து, தாம் மன்னார்கோயிலுக்கெழுந்தருளி; கீழையகத்தாழ்வானும் மேலையகத்தாழ்வானும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் கல்பித்த கட்டளை.

**குயக்ளார்வபேளமனு அழகியமணவாளி,
பாடுவார்க்கு அரையர் என்னும் திருநாமமும்,
குல்லாவும், தொங்கல்பட்டும் ஸாதித்தது**

திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாளிலே நன்றாக வேவித்து, அழகியமணவாளப்பெருமாளை மிகவும் உகப்பிக்க, பெருமானும் உகந்தருளி, ஒருத்தருக்கு “மதியாத தெய்வங்கள் மனமுறைவாணப் பெருமாளரையர்” என்றும், ஒருத்தருக்கு “நாதங்விநோதா, அரையர்” என்றும் திருநாமம் ஸாதித்தது, ஆழ்வாருக்கு ஸாதித்தகட்டளையிலே குல்லாவும், தொங்கல் பரியட்டமாகப் பட்டும், பருத்தியும், சாத்திக்களைந்த திருமாலைகள் இவை ப்ரஸாதங்களும் ஸாதித்தது; நம்மாழ்வாருக்கு விடை ஸாதித்தவுடனே யாத்ராநுகுண மாகத் தம் வரிசைகளையெல்லாம் ஸாதித்தாப்போலே, அரையர்களுக்கு தம் வரிசைகளை ஸாதித்தது, “நம் பாடுவானை வீட்டிலே விட்டு வா” என்று தன் ஸோதிபதியை நியமிக்க; சியமங்படியே ஸகல பரிஜ்ஞங்களுடன் ஸோபதி யும் அரையரை வீட்டிலே விட்டு வந்தார். அது முதலாக, பாடுவாருக்கு அந்த இரண்டு பட்டப்பேரும் அரையர் என்கிற வியவகாரமும் நடந்துவருகின்றது. குாநரஸத்திலே துவக்குண்டு குயக்ளார்வபேளமன் என்கிற மேன்மைதோன்ற “அரையர்” என்கிற திருநாமமும், அந்த ப்ரபுத்வ ஸாசகமான குல்லாவும், தொங்கல் பரிவட்டமும் ஸாதித்தருளின் து பாடுவார்க்கேயெல்லாமல் மற்ற பரிஜ்ஞங்களுக்கில்லை.

**உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி,
ஆளவந்தார் வைபவும்**

ததங்நந்தரம், உய்யக்கொண்டாரும், மணக்கால்நம்பியும் தார்ஶாநத்தையும் ஸ்ரீகார்யத்தையும் நிர்வலுவித்துக்கொண்டு வருங்காலத்திலே; ஓட்டியதேஶத்து ப்ரபு, கரைபுரண்டு வருமளவில், அச்சேதியைக் கேட்டு அழகியமணவாளப்பெருமாள் வலசை எழுந்தருளி, அழகர் திருமாலிருஞ்

சோலையிலே ஒரு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்து, திரும்பி எழுந்தருளினவிடத்திலே, ஸ்தூலத்திலே சில பரிஜூங்கள் ரங்குத் தோஹிகளாய் அதில் அர்ச்சகரும் அனுப்ரவிஷ்ட ராய் மெய்தீயங்து போகையில், ஸ்ரீவைகூாநஸ் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞ ரான் நம்பிமார் ஆராதுனம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தார்கள். இதர மதஸ்தூரான் ஷட் ஸமயத்தாரும் திருவரங்கங் திருப்பதியிலே வீடு கட்டிக்கொண்டு ஸ்வதந்த்ரராயிருந்தார்கள். இப்படியிருக்கும் காலத்திலே, மணக்கால்நம்பியும், யமுனைத்துறைவரான் ஆளவந்தாரைத் திருத்தி, பெரிய பெருமாளை ஸேவிக்கப் பண்ணுவிக்க ; ஆளவந்தாரும், பெருமாளுடைய கடாக்ஷத்தினுலே பரமவிரக்தராய், தம் முடைய ஐஶ்வர்யாதி களைப் பரித்யஜித்து ஆஶ்ரமஸ்வீகாரம் பண்ணி பெரியபெருமாள் ஸாம்ராஜ்யத்தில் உள்புகுந்து, ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்கிற காலத்திலே ; ஆகூம்ப்ரமாணம் செய்தருளி, இதர ஸமயிகளை நிர்ணித்து, திருவரங்கங் திருப்பதியிலே அவர்களிருப்பு அறிவித்து, புஹாக்ரந்து முகுத்தாலே தூர்ஶநநிர்வாஹும் செய்தருளியிருக்கும் காலத்திலே ;

ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் வைபுவம்

ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் ப்ரபுத்து ராய், காநாதியித்துயைகளிலும் புகூவத்ப்ராவண்யத்திலும் மிகுந்தவராய், திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாள் களிலே அழகிய மணவாளப்பெருமாள் விபுவாவதாரத் தில் செய்தருளின அபதாநங்களை நாடகமாகத் திருக் கோலமடுக்குச்சாத்தி அபிநியித்து மிகவும் உகப்பிக்க ; பெருமாளும் போரவுகந்தருளி, “கோயிலுடைய பெருமாளரையர்” என்று திருநாமம் சாத்தி, ஸகலவரிசைகளையும் ஸாதியத்தருளினார். ஒரு காலவிஶேஷத்திலே, திருஞறல் மஹோதஸவத்திலே, திருக்காவேரியிலும் நடைக்குப் பரியாயமான தோனுக்கிணியான் மேலே புறப்பட்டருளி, அரையரை அழைத்து, “நம் நடையழகுக்கீடாகப் பாடும்”

என்று அருளப்பாடு ஸாதி_{க்க}; அவரும், இசையிலே ஏத்திக்கொண்டுவர, கோயிலிலே எழுந்தருளினார். ஒரு கால விஶேஷத்திலே, பங்குனி உத்திரத்தில் நாய்ச்சியார் கொலுகுளிர் சோலையிலே, நாய்ச்சியாரும் தாழுமாய்க் குமிழிந்ருண்டு வவ்வலிட்டு, அந்த அரையரைக் கடா சுஷித்து வஸந்தனுக்கு அருளப்பாடு ஸாதி_{க்க}; கோயி ஹடைய பெருமாளரையரும், திருவுள்ளமறிந்து ரஸிக்க; பெருமாளும் போர உகந்தருளினார். அந்த அரையர் தொட்டு “கோயிலுடைய பெருமாளரையர்” என்கிற பட்டப் பேரும், அடுக்குச்சாத்திக்கொண்டு அந்தந்த திருக்கோலத் துடனே தூஶாவதாராதி_க, விபுவாவதாராபதாநாபி_நயங் களும், திருஹ்ரலுத்ஸ்வத்திலே திருக்காவேரிக்கெழுந் தருளித் திரும்பியெழுந்தருளும்போது இசையுடனே எழுந் தருளுகிறதும், பங்குனி உத்திரத்திலும் நாய்ச்சியார் சேர்த்தியிலே வஸந்தனுக்கு அருளப்பாடிட்டு கூாங் கேட்டருளுகிறதும் நடந்துவருகிறது.

உடையவர் வைபுவம்

இந்தப்படி அநேககாலம் ஆளவந்தார் ஸ்ரீ கார்யம் விசாரித்து, தமக்குப் பின்பு உபாயகைங்கர்ய நிர்வாஹகரார்? என்று திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்க; ஸ்ரீபெரும் பூதாரிலே இளையாழ்வாரவதரித்து, பெருமாள்கோயிலிலே யாதூவப்ரகாஶனண்டையிலேவித்யாப்யாஸம் பண்ணுகிற சேதியைக் கேட்டருளி, ஆளவந்தார் பெருமாள்கோயிலுக் கெழுந்தருளி, இளையாழ்வாரைக் கடாசுஷித்து, “உபாயகைங்கர்ய நிர்வாஹகராகவேணும்” என்று அநுகூலமித்து, பேரருளாளர் ஸங்நிதி_கயிலேயும் ப்ரார்த்தி, த்துக்கொண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளி, இளையாழ்வார் யாதூவப்ரகாஶனை விட்டுத் தேவப்பெருமாளுக்கு சாலைக்கிணற்றிலே திரு மஞ்சன கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சேதியைக் கேட்டு, ஆளவந்தார் தேவப்பெருமாள் விஷயமாக ஸ்தோத் ரத்தைப் பண்ணியருளி, பெரியங்பியையப் பெருமாள்

கோயிலுக்கு அனுப்பியருள்; பெரியங்மபியும் பெருமாள் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமாள் ஸங்கிதி, யிலே ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, இளையாழ்வார் கேட்டு, கேவலம் ஈடுபட்டு, ஆளவந்தாரை ஸேவிப்பதாகப் பெரியங்மபியுடனே திருக்கரம்பனூரிலே யெழுந்தருளி, இக்கரை கோலாஹலத்தை விசாரித்து, ஆளவந்தாரைத் திருப்பள்ளி படுக்கிறதைக் கேட்டு மிகவும் ஶோகித்து, பெரியங்மபியுடனே ஆளவந்தாருடைய திழவ்ய மங்குள விக்ரஹத்தை ஸேவித்து, அவருடைய மநோ பாவத்தையறிந்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, தாம் வந்த வரத்து நிஷ்பூலமாகையாலே பெருமாளையும் ஸேவியாமல் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமாளுக்கு முன் போலே திருமஞ்சன கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, பேரருளாளப்பெருமாள் திருக்கச்சிநம்பியுடனே ஆறு வார்த்தை அருளிச்செய்தபடியினாலே ‘பெரியங்மபி திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கவேணும்’ என்று புறப்பட்டருளின மையத்திலே; அழகியமனவாளப்பெருமாளும் பெரியங்மபியை நியமிக்க, பெரியங்மபியும் புறப்பட்டருளி, பயணகூதியிலே வர, இவரும் ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலே ஸந்தித்து, தாம் வந்த காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, இருவரும் பெருமாள் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, சிலகாலமிருந்து, பெரியங்மபி கோயிலேற எழுந்தருளினவநந்தரம், இளையாழ்வார் ஆஸ்ரம ஸ்வீகாரம் செய்தருளின சேதியை ஸ்ரீங்கூதிவயநகூரவாளி களும் பெருமாளும் கேட்டருளி, அழகியமனவாளப்பெருமாள் நியமநத்தினாலே திருவரங்கப் பெருமாளரையரை ஸ்தூலத்தார் பெருமாள்கோயிலுக்குப் பயணம்பண்ணி, இராமாநுசனை அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொல்லியனுப்ப; அரையரும் புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமாளை கூாநரஸத்தினாலே மயங்கும்படிபண்ணி, இராமாநுசனைப் பாரிதோஷிகமாக வாங்கிக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளுகிற சேதி கேட்டருளின அழகியமனவாளப்பெருமாள் நியமநத்தினாலே, ஸபரிகரராய் ஸேஜை

முதலியார் புறப்பட்டருளி, பன்றியாழ்வான் கோயிலளவாக எழுந்தருளி, இராமானுசனை எதிர்கொண்டு கோயிலிலே அழைத்துக்கொண்டுவர ; அழகியமணவாளப்பெருமானும், திருவண்ணக்கண் திருவாசலளவாக திருக்கைத்தலத் திலே எழுந்தருளி எதிர்கொள்ள ; இராமானுசனும், பெரிய நம்பியை : முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸங்நிதி, யிலே புகுந்து ஸேவிக்க ; பெரியபெருமானும் குளிரக்கடாக்ஷித்து : பரிவட்டம் முதலான வரிசைகளையும் செங்கோலையும் ப்ரஸாதித்து, “நம் உபயவிபூதியும் உமக்கு இஷ்ட விநியோகாரர்ஹ மாம்படி தங்தோம, நீர் உபயவிபூதியையும் உடையவராய் நம் காரியத்தை ஆராய்ந்து கொண்டுபோரும்” என்று அருளப்பாடு ஸாதித்து, திருவிக்ரமன் திருவீதியில் வடக்கு மாடத் திருவீதியில் கீழ்க்கண்டத்தில் முதல்மனையான சேரன் மடத்திலே, உடையவரை விட்டுவாருங்கோள் ” என்று பரிஜாங்களை நியமிக்க, அந்தப்படி யே உடையவரும், மடத் திலே, ஆழ்வான் ஆண்டானுடனே எழுந்தருளி, பரிஜாங்களை யும் பெரியாம்பியையும் கஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து, மற்றுநாள் முதலாக ஸ்ரீகார்யம் நிர்வாஹித் தருளின விவரம் :— ஆழ்வானை தூர்ஶாந நிர்வாஹத்துக்குத் தமக்கு உசாத்துணையாக நியமித்து, முதலியாண்டானை உள்துறை கைங்கார்யத்திலே நியமித்து, தாம் திருக்கொட்டார வாசலுக்குத் தென்புறத்திலே உமிக் கட்டில் குறட்டிலேயிருந்து திருவிடைபாட்டப்பரிபூவழும், மேல்முகம் கீழ்முகங்களான திருத்தோப்புகளில் விஶேஷங்களும், திருக்கொட்டாரத்தில் மரியாதைகளும் அறிவறியாக விசாரித்து படித்தனம் முதலான துகளும் திட்டம்பண்ணி, நாள்தோறும் படித்தனம் முதலான கணக்குகளைப் பெருமாள் பெரிய வஸரம் அமுதுசெய்தருளினபின்பு ஏகாந்தமாக ஸங்நிதி, யிலே விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு, இந்தப்படி ஸ்ரீகார்யம் விசாரித்து, கருவுகலம் முதலானவைகளையும் விசாரித்து, பூஹா அவந்தரையாயிருந்தபடியினாலே, அந்தந்தத் துறைகளைத் திட்டம் பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளது

திலே நினைத்திருக்க; இப்படி அறிவறியாய் விசாரிக்கிறது பரிஜூங்களுக்கு நிரப்புந்தமாய், காலதோஷத்தாலே பரி ஜங்கள் விடப்ரயோகாதி, ஈதிபாதைகளைப் பண்ணின படியினாலே, உடையவரும் திருவரகங்கங் திருப்பதியை விட்டு, இரண்டு வருஷம் திருவெவள்ளறையிலே எழுந்தருளி யிருந்து, அவ்விடத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமாளை எழுந்தருளப்பண்ணி, ஏரியுங்கட்டி, பங்கயச்செல்வி ஸ்ரீகார் யத்தையும் தூர்ஶாந நிர்வாஹத்தையும் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருக்க; பெருமாள் நியமந்த்தினாலே பரிஜூங்கள் பூஹாதப்தராய், உடையவரை எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டுவரச்சொல்லித் திருவரங்கப் பெருமாளரையரை அனுப்ப; அரையரும் உடையவரை அழைத்துக்கொண்டு வர; உடையவரும் ஸ்ரீகார்யம் விசாரிக்குமளவில், அகளங்காட்டாழ்வான் உடையவர் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிக்க; அவர் ஸமரத்தூராகையாலே திருவிடையாட்டம் விசாரிக்கிற கைங்கர்யத்தை அவருக்கு நியமித்தருளி; பூர்வம் திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யமான ஆலிங்காடன் திருவீதியில் பெரிய திருமண்டபத்தில் குறட்டின்மேலே மரக்கோப்பாகத் திருமண்டபங் கட்டிவைத்து, ஒருநாள் ஆண்டான் தூத்யோதூநத்துடனே நல்ல நாவல்பழுத்தை அமுது செய்யப் பண்ணுவிக்க; பின்பு, உடையவர், அழகியமணவாளப்பெருமாள் ஸந்நிதியிலேவர, திருமுகமண்டலம் வாடியிருக்கக் கண்டு, அமுதுசெய்த பதூரத்தூத்தை விசாரித்து, “தூத்யோதூநத்துடனே நாவல்பழும் அமுது செய்த படியினாலே இப்படியாய்த்து” என்று ஆண்டானை நிகழ்வுறித்து, தம் ஶ்ரீஷ்யரான குருடவாஹந பண்டிதரைக் கொண்டு பெருமாளுக்கு சிகித்திப்பித்து, பூர்வம் புராண ஈவித்துமாய் ஜீர்ணமாயிருந்த துங்வந்தரியை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அந்தக் கோயிலை குருடவாஹந பண்டிதருக்குக் கட்டளையிட்டு, அவரிடத்திலும் நித்யமாக ராத்ரி திருக்காப்படி, சேர்க்கிறதுக்கு முன்பாக, குடிநீர் பால் அலங்காரமாக வந்து அமுதுசெய்தருளும்படி திட்டம் பண்ணி,

“திருவரங்கங் திருப்பதி ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் என்று ஶாஸ்தர ஸித்தமாயிருக்க, ஸ்ரீவைகூநஸமாயிருக்கலாகாது” என்று வைகூநஸமாயியாரை நிகூரஹுத்து, ஏகாயங்குக்கு அஞ்சு பேருக்கு தீக்கை ஸாதி,த்து மண்டலநாமமென்று இவர்க்குப் பட்டப்பேராக அஞ்சு திருநாமமும் ஸாதி,த்து, “பாகுவத நம்பி மார்” என்று ஶாஸ்தர ஸித்தவ்யவஹாரமும் நடத்திவைத்து, ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில் பரமேஶ்வர ஸமஹிதாக்ரமத்திலே திருவாராத்தும் நடத்திவைத்து, கருவகலம் முதலானவைகளுக்கு * தோதவத்தித் தூய் மறையோரான கொடுவாளெடுப்பார் கையிலே பூட்டும் திறவுகோலும், தழையிடுவாருடைய முத்துரை—தாங்கள் பக்ஷிராஜ பரிகரமாகையாலே தங்கள் கைங்கர்யத்துக்கு யஜமாநரான கூருடங் முத்துரையும், ஆரிய பட்டாள் காவலும், பல்லவன் விழுப்பரையன் கணக்குமாக நடந்துவர; அதில் பாஹு அவந்தரையாக இருந்தபடியினாலே, திருவாழியிலச்சினை தம்மதாகவும், ஸ்ரீபாஞ்ஜஸங்யமுத்துரை நம்பிமாரதாகவும், நடத்துவிக்க; அந்தக் கணக்கை ரங்க த்துரோஹத்தினாலே தள்ளியிருந்தபடியினாலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ பூராஹ்மணனுக்குக் கணக்குக் கட்டளையிட நினைக்க, ஸ்தூலத்தார் பூர்வமர்யாதைத்துயை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்தப்படியே வேளாளனை விழுப்பரையனுக்கு கோயில் கணக்கன் என்று கீரனூர் கிழவனுக்கு ஆஸ்ரயண பூர்வக மாக “ஸடுகோபத்தாஸன்” என்று தூராஸ்யநாமத்தை ஸாதி,த்து, அவனுக்கு “ஸ்தூஸம்ப்ரதி” என்னும் பேரையும் நாட்டி, அவர்களுக்குச் சில வ்யவஸ்ததையும் பண்ணி வைத்து; இளநீர்திருத்தி ஸமர்ப்பிக்கிறது கைக்கோள முதலியாயிருக்க, பூராஹ்மணனை நியமிப்போமென்று திருவுள்ளாம்பற்றி, கைக்கோளமுதலினை சோதிக்குமிடத்தில், பாவஶாத்தியுண்டாயிருந்தபடியினாலே திருவுள்ளமுகந்து அவனையே அந்தக் கைங்கர்யத்திலே நியமித்து, பூர்வம் கொவணவர், கொடவர், கொடுவாளெடுப்பார், பாடுவார்,

* தோதவத்தி (பெரியாழ்திரு 4-8-1) — தெளதவஸ்தரீ—வெள்ளை வஸ்திரம் உடுத்தவர்.

தழையிடுவார் என்று அஞ்ச கொத்திலே பரிஜூங்கள் அடங்கி நடந்து வந்ததை, பத்துக்கொத்தாகப் பெருக்கி நடப்பிக்க வேணுமென்று திருவுள்ளாம்பற்றியிருக்குமளவில்;

வாக்ஷமியான ராஜவல்லபுராய் நம் கோயில் புரோஹித ராய் நம் பெரியகோயில்நம்பி உடையவரை மதியாதே கில்பி₃ஷம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, உடையவரும் அவரைத் திருவரங்கந்திருப்பதியில் உத்துவஸிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளாம்பற்றி, ஒரு காலவிஶேஷத்திலே பெருமாள் புறப் பாட்டுக்குக் காத்திருக்கிற ஸமயத்திலே, உடையவர் ஸ்வப்நத்திலே, வருத்த₄ பீஷைவங்னவராய் வந்து, ‘பெரியகோயில்நம்பி புஹாகாலமாய் நம்மை நம்பியிருக்கிறார், திருவுள்ளாமானபடி செய்யவேணும்’ என்று அருளிச்செய்ய; உடையவரும் கணவிழித்து, ஆழ்வாணை அழைத்து, ‘பெருமானுக்கு நம் ஈத்ருவான பெரியகோயில்நம்பி இருக்கிறதே திருவுள்ளாமாயிருக்கிறது, நாம் பெருமாள்கோயிலுக்குப் போவோம்’ என்று அருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், “பெருமாள் அந்தப்படி அருளிச்செய்தபோதே அவரை அநுகூல ராய்த் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கும்படி பண்ணியுருளுவர்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; “ஆகில் அவரைத் திருத்தும்” என்று அருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், வித்துவானை பெரியகோயில்நம்பியை க்ரமேண திருத்தி, உடையவர் திருவடிகளைச் சேரவிட; உடையவரும் அவரைக் கடாக்ஷித்து கருபைப்பண்ணி, அவருடைய வாங்மாதுர்யத்தினாலே “அழுதன்” என்று திருநாமம் சாத்தி ஹ்ருஷ்டராயிருக்க; உடனே ஐப்பசி மாஸத்திலே அழுதனாருக்கு மாத்ருவியோகுமாய், பத்துநாளையில் கர்மங்களை நிறைவேற்றி, ஏகாஹத்துக்கு, முன் புபோலே ப்ராக்ருதராயிருக்கிற தேஹாநுபாந்தி₅களை புஜிப்பிக்கவொண்ணுமையாலே, எம் பெருமானார் ஸங்கிதி₆யிலே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், தம் முதலிகளைக் கடாக்ஷிக்க, முதலிகளும் இசையாமலிருக்கக்கண்டு, ஆழ்வாணை அழைத்து, “நீர் கோ—6

போய் ஏகாஹத்தை புஜித்து நிறைவேற்றும்” என்று அனுப்ப; ஆழ்வானும், நியமங்படியே புஜித்து, உத்தரா போஶங் ஸமயத்திலே பெரியகோயிலங்களி கையிலே அவரதான் கோயில் பெளரோஹித்யமும் புராணபடங்களும் மான கோயில் காணியாக்கியை தூானம் பண்ணுவித்துக் கொண்டு, தூாங்காஸங்கமும் வாங்கிக்கொண்டு, மட்டத்திலே ஸமர்ப்பிக்க;

உடையவர் ஸந்நிதி, பரிகாங்களுக்குக் கைங்கர்யம் நியமித்தல்

உடையவரும் ஸந்துஷ்டராய், திருவுள்ளத்திலே நினைத்தபடியே ஸந்நிதி, பரிகாங்களை பத்துக்கொத்தாகப் பெருக்கி; (1) திழுவ்யதேஶ வாஸிகளாய் பூர்வம் கோயிலோட் டற்றுத் தம் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவர்களை “திருப்பதியார்” என்று ஒரு கொத்தாகச் சாற்றி, அவர்கள் கைங்கர்யங்களை விபுஜித்து, திருப்பாற்கடல்தூாஸர் திருக்குருகைப்பிரான் முதலாக உள்ளுருக்காணியாளரான செல்வங்கம்பி முதலானுருக்கும் கைங்கர்யங்களை நியமித்து; (2) இரண்டாம்கொத்தாக, கொடவரில் திருத்தாழ்வரை தூாஸர் திருவம்ஶரான அஞ்சதிருநாமத்துக்கு ஆஶ்ரயண பூர்வகமாக, “திருக்குருகூர்தூாஸர், நாலுக்விப்பெருமாள் தூாஸர், ஶட்டுகோபதூாஸர், திருக்கலிகன் றிதூாஸர், ராமாநுஜ தூாஸர்” என்று திருநாமமும் ஸாதியத்து, விஶேஷங்கடாக்கம் செய்தருளி, அவர்களுக்குக் கோயில் கைங்கர்யங்களையும் வ்யவஸ்திதமாக்கி, “திருப்பணிசெய்வார்” என்று நிரூபகமாக்கி; (3) மூன்றும் கொத்தாக, பாகுவதநம்பியாரை ப்ரதிஷ்டித்திப்பித்து, அவர்களுக்குக் கைங்கர்ய மர்யாதை, யைப் பண்ணுவித்து; (4) தோதுவத்தித் தூய்மறையோரான கொடுவாளெடுப்பாரில், பெரியபெருமாள் திருவரங்கமாளிகையார் முதலான பேருக்கு ஆஶ்ரயணத்திகளைப் பண்ணிவைத்து, “உள்ளுரார்” என்று வ்யவஹரிப்பித்து; (5) பாடுவாரான நாதமுநியரையர்களுக்கும் ஆஶ்ரய

ஞெதி₃களை ஸாதி₃த்து, கைங்கர்ய வ் ய வ ஸ் த தூ யு ம் “வின்ணப்பஞ்செய்வார்” என்கிற வ்யவஹாரமும் கல்பித்து; (6) திருவரங்கவள்ளார் என்றும் தூயமுனிவேழம் என்று மிருக்கிற தம் ஶிஷ்யருக்கு திருமஞ்சங்கம் முதலான சில கைங்கர்யங்களை உண்டுபண்ணி ஒரு கொத்தாக்கி, அவர் களுக்கு “திருக்கரகக்கையார்” என்று பேருண்டாக்கி; (7) தழையிடுவாரான ஸேனைநாதூ ப்ரஹ்மாராயர், வீரஸுங் தூரப்ப்ரஹ்மாராயர், ஐந(ஐகுங்)நாதூப்ப்ரஹ்மாராயர் முகலா ஞருக்கு ஆச்சரயஞ்செதி₃களை ஸாதி₃த்து, அவர்களுக்குப் பூர்வம் அந்தந்த ப்ரபுக்கள் பேர்கொடுத்ததுகளை விளங்கும்படி பண்ணி, அவர்களுக்கு “ஸ்தாநத்தார்” என்று வ்யவஹார முண்டாக்கி; (8) ரிகுாதி₃வேதூ சதுஷ்டயமும் புராணேதி ஹாஸ இயல் ஸ்ரீரங்குமாஹாத்ம்ய பூர்வோத்தர மீமாம்ஸா ஸுதர ஸ்ரீபாஷ்ய ஆகு₃யாந ஆபஸ்தம்பு போது₃யாயங் ஸுதர ஸ்தோத்ர குதூய பஞ்சாங்கு, ஸங்கீர்த்தநாதி₃களை நித்யமாக ஸந் நி தி₃யி லே திருவாராது₃ந காலங்களிலே விண்ணப்பஞ் செய்யும்படி, தத்தத்ஶாகு₃ாது₃யாயிகளாய் தம் திருவடிகளை ஆச்சரயித்தவர்களாயிருக்கிற குருடூ வாஹநபண்டிதர். பெரியங்மபி, திருப்பணிசெய்வார், நம்பி மார், ஆழ்வான், கோவிந்தூப்பெருமாள், ஆச்சான், திருவரங்கத்தமுதனூர், பிள்ளான், சிறியாழ்வான், அம்மாள் முதலானவர்களை நியமித்து, அவர்களை ஒருகொத்தாக்கி, “புட்டாள்கொத்து” என்று பேரிட்டு; (9) “ஆரியப்டாளையும்” ஒருகொத்தாக, அவர்கள் கைங்கர்யத்தையும் திட்டம் பண்ணி; (10) புண்டூரீகதூஸர் கைங்கர்யத்தையும் திட்டம் பண்ணி “தூஸுநம்பி கொத்து” என்று வ்யவஹரிப்பித்து;— இந்தப்படி பத்துக் கொத்தாக்கி, நியதபரிஜூங்களை வ்யவஸ்ததிஃதமாக்கி—ஸ்ரீஸோபதி துரந்தூராய் கொவண வரான தாம் திருவரங்கந் திருப்பதி ஸ்ரீவைஷணவர் களுக்குத் தலைவராகையாலே, முதல்கொத்திலே அநுப்ர விஷ்டராய், தாம் நித்யமாகக் கற்பித்த குருடூவாஹந பண்டிதர் கைங்கர்யத்தையும் திருப்பதியார் கொத்தோடே

சேர்த்து, இக்கொத்து முதல்பேரும்; பாரம்பர்யமாகக் கொட வருக்கு இரண்டாம்பேரும், தாம் கட்டளையிட்ட பூகூவத் நம்பிமார்களுக்கு, தோதவத்தித் தூய்மறையோருடைய கைங்கர்யம் எடுத்துக் கைநீட்டுகிறதாகையாலே நம்பிமாருக்கு மூன்றாம்பேருமாக, இப்படி கைங்கர்யத்தைப் பத்துப் பேருக்கும் திட்டம் செய்தருளினார்.

இப்படி பத்துக்கொத்துக்கும் கைங்கர்ய விபூகூம் பண்ணி, பரமவிரக்தராய் தேஶாந்தரிகளான ஏகாங்கிகள் நாலுபேருக்கும் வ்யவஸ்த்தி, தமாகச் சில கைங்கர்யங்களை நியமித்து; தங்கப்பிரம்பு நான்கு, வெள்ளிப்பிரம்பு இரண்டு, தலைவளைசல்பிரம்பு இரண்டு, ஆக எட்டுப் பிரம்புக்கும் விரக்தரான திருநாமதாரிகளை நியமித்து, அவர்கள் கைங்கர்யங்களையும் விபூஜித்து; தேஶாந்தரிகளான சாத்தாத முதலிகளுக்கும் சில கைங்கர்யங்களையும் நியதமாக நியமித்து; பத்துக்கொத்தாகத் திட்டம்பண்ணி; அந்தந்த வகையில் பத்துக்கொத்துக்கும் கைங்கர்ய விபூகூம் செய்தருளி. திருவரங்கச் செல்வம் சிந்தாமே மங்காமே பொங்கும்படி ஆராய்ந்துகொண்டுவரும் காலத்திலே;

ஒரு திருவத்யயனோத்ஸவத்துக்கு திருநகரியிலும் ஆழ்வாரெழுந்தருளக்கூடாமல் சில உபாதி, களுண்டாயிருக்க, எம்பெருமானீர் தாமே கோயிலிலே ஆழ்வாரை திருப்ரதிஷ்டை, பண்ணிவைத்து, திருமங்கமன்னைத் தவிர மற்ற ஆழ்வார்களையும் நாதுமுனிகளையும் திருப்ரதிஷ்டை, பண்ணிவைத்து, திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாளுக்கு ஆழ்வார்கள் எழுந்தருள், பெருமாள் அருளப் பாடு முதலான வரிசைகளை ஆழ்வார்களுக்கு ஸாதித்து, அவர்களுக்குக் கரண்டுதான் அரையருக்கு அருளப்பாடு ஸாதித்தும்படிபண்ணி; இபற்பாவுக்குள் முதலாழ்வார்கள் முதலான இயற்பா அருளிச்செய்தவர்மாத்திரம் அழகியமண வாளன் திருமண்டபத்திலே ஸங்நிதி, க்கு நேராக எழுந்தருளி யிருக்கும்படி பண்ணிவைத்தும், பெருமாளுடைய திருமுளைத் திருநாள்களிலே திருவீதிகளிலே தேஶாந்தரி ஸ்வைஷ்ஞ

வர்சன் திருக்கோவைகோத்து இயற்பாவை நித்யம் ஒரு திருவந்தாதியாக அநுஸந்தி,த்துவர; அந்தத் திருக்கோவை ஆழ்வார் திருவோலக்கமாகையாலே, திருப்பணிப்பு செய் வாருக்குத் தம் உகப்பினுலே ஆழ்வார்களுடைய சங்நிதி,ப் பேராக சில கைங்கரியங்களை நியமித்து; தம்முடைய தூர்ஶனத்துக்கு வெற்றிதோன்ற ஸமயசுத்ரத்தைத் திருக் கோவைக்கு முன்னே பிடிக்கும்படி திருப்பணிசெய்வாரை நியமித்து; இவ்வாழ்வார்களுக்கும், ஆண்டாள்தவிர மற்ற ஆழ்வார்கள் தந்தாம் திருநக்ஷத்ரத்தினன்று திருமஞ்சனத் துடனே ஸங்நிதி,யிலேயெழுந்தருளி, ப்ரதுமகடாக்ஷத்திலே மங்குளாஸாஸாம் செய்தருளி, திருவாராதுநமாய், அமுது செய்தருளி ஸேனைமுதலியாரும் அமுதுசெய்தருளின வாந்தரம், ஒரு தளிகை ப்ரஸாதுமும் ஆழ்வார் அமுது செய்தருளி, ஸ்ரீ புண்டாரத்துக்குப் போன்பின்பு, தாம் உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடையும் சூடிக்களைந்த திருமாலை யும் பூசிக்களைந்த களபுமும் ப்ரஸாதிக்க ப்ரஸாதுப்பட, விடைஸாதித்து, தம் வரிசைகளாக சித்ரதாலவருந்தாதி, களை ப்ரஸாதிக்க, புறப்பட்டு, நாய்ச்சியார் ஸங்நிதி,யிலே யும் அந்தப்படியே ஸத்க்ருதராய், திருவீதியிலே யெழுந்தருளா; அத்யாபக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் இயல்ஸேவிக்க, திருப்பணி செய்வார் அந்தத் திருவோலக்கத்துக்கு ஸங்நிதி,ப் பேராய் இயலுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிற அடைக்காயமுது வாங்கி யும், சந்தடி விலக்கியும், ஸமயசுத்ரத்தையும் பிடித்துக் கொண்டு, ஆழ்வார் தம் கோயிலிலே எழுந்தருளின பின்பு; அரையருக்கும் ஸ்ரீ பாதும் தாங்கின சாத்தாத முதலி களுக்கும், அத்யாபக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கும் புஹு மாங்ம் திருப்பணி செய்வார் ஸாதித்து; தீர்த்துமும், சாத்துப்படியும், அடைக்காயமுதும், திருவோலக்கத்திலே விநியோகும்பண்ணி; கோயில் பரிகரங்களான பத்துக் கொத்துக்கும் அத்யாபகர்கள் புஹுமதியுடன் விநியோகும் பண்ணி, ஸேவாகாலமாய்த் திருவோலக்கம், கலைந்து பின்பு தத்யாராதுநம் நடக்கும்படி பண்ணி, ஆண்டாள்

திருங்கூத்துக்கு தம் ஸங்கிதி, யிலேதானே சாற்றுமுறை மையத்திலே பெருமாள் தோதவத்தித் தூய்மறையோர் கையிலே அறுவாணமனுப்பியருள், ஆண்டாளும் அவர்களை ஆதாரித்து ஆழ்வார் ஸங்கிதி, யைப்போலே நடக்கும் படி திட்டம் செய்தருளினார்.

இந்தப்படி, எம்பெருமானார் திட்டம் செய்தருளினபடியினாலே, பெருமாள் ஸங்கிதி, யிலே ஆழ்வாருக்குக் கரண்டு, தரான் அரையர், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை இசையுடனே விண்ணப்பஞ்செய்வார்கள். நாய்ச்சியார் ஸங்கிதி, முதலான திருவிருப்புக்களிலே ஒரு பாட்டு அரையர் இசையுடனே ஸேவிக்க, மற்றப் பாட்டுகளை இயலாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸேவிக்க, இசையுடனே அரையர் சாற்றுவார். இயற்பாவோடே கூடின தும், நாதுமுனிகளைத்தொட்டு உடையவர் காலத்திலேயும் அநேகங்கள் அரையர் ஸேவித்துக்கொண்டு வருமளவில்; ஒருகால விஶேஷத்திலே, பெரியகோயில்நம்பி, தம்முடையகோயில் பெளரோஹித்யத்தையும், புராணபடூநத்தையும், பூரவுமரதுத்தையும் ஆழ்வானுக்கு தாநம்பண்ணி, தாமகோயிலிலே ஒட்டற்றிருந்தபடியாலே, அதுமுதலாக ஆழ்வான் பட்டாள்கொத்திலே சேர்ந்து, ஸங்கிதி, பெளரோஹித்யமும் நிர்வஹித்துக்கொண்டு; பூரவம் திருக்குறுங்குடியிலே நடந்த கைசரிகவருத்தாந்தத்தைப் பெருமாள்தம்முடைய ஸங்கிதி, யிலே உத்தாநதுவாதுஸரியில் காலயோத்ஸவகாலத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்யச் சொல்லி நியமித்து, ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரோக்தப்ரகாரமாகத் தாம் அந்த உத்ஸவாந்தத்திலே திருவீதி யெழுந்தருளுகிற பூரவுமரதுத்தைப் பெளராணிகரான பெரியகோயில்நம்பிக்குப் பாரி தோஷிகமாக ஸாதி, து, தாம் உள்ளே எழுந்தருளினது முதலாக கைசரிகபுராணம் படித்து, பூரவுமரதுமேறி வீதிவலம் செய்கிறதும், ஆழ்வானுக்கே நடந்துவருகையில்; இத்தை உடையவர் கடாக்ஷித்து, ‘விதுவானை

திருவரங்கத்தமுதனர் இப்படி ஓழிந்திருக்கலாகாது' என்று திருவள்ளாம்பற்றி; பின்னொ திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி, இயற்பா ஸ்ரீ கோஸத்தை பிழைக்கியாகக் கேட்டுக் கொண்டு, 'இன்று முதலாக இயற்பாவை நீங்கள் ஸேவிக்கவேண்டாம்' என்று நியமித்து, அமுதனுரை அழைத்து, ஒருரு இயற்பாவை ஸாதிழ்து, ஸ்ரீ கோஸத்தை ஸங்நிதியிலே வைத்து, 'ஸ்ரீ கோஸத்தின்மேலே இயற்பாவை ஆயிரமும் ஸேவியும்' என்று நியமித்தருளும்படி பண்ணி, அன்றைக்கு அரையருக்கு ஸாதிழ்கிற வரிசையெல்லாம் அவருக்கு ஸாதிழ்க்கும் படிபண்ண; அமுதனுரும், ஆழ்வாருக்குக் கரண்டுதராய் இயற்பாவை ஸேவித்துச் சாற்றினபின்பு, அரையரைப் போலே வரிசைகளை ஸாதிழ்து, வீட்டிலே விடுவித்தருளி னர். நாய்ச்சியார்கோயில் முதலானதுகளிலேயும் அமுதனர் இயற்பாவைத்தொடங்க, ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அநுஸங்திப்பார்கள். இசையெல்லாம் அரையர் அநுஸங்திக்கிறது; இயலெல்லாம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அநுஸங்திக்கிறது. பெரியஸங்நிதியிலே இயற்பா அமுதனர் அநுஸங்திக்கிறது; மற்றவிடமெல்லாம் அவர் தொடங்கி ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அநுஸங்திப்பார்கள். திருவீதியில் இயல் திருக்கோவை ஆழ்வார் திருவோலக்கமாகையாலே, அவ்விடத்திலே, ஆழ்வாருக்குக் கரண்டுதர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; திருக்கோவையில் ஆழ்வாருக்குக் கரண்டுதரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் திருவோலக்கத்தநுகே திருப்பணி செய்வாரை ஸங்நிதிப்பேராக நியமிக்கையாலே, அந்தத் திருவோலக்கத்தில் வினியோகாதி, கைங்கர்யபர் திருப்பணி செய்வார்; ஆகையாலே, ஆழ்வார்கள் ஸங்நிதியிலே ப்ரஸாதி, திருப்பணியாராதி, வினியோகமில்லை; தத்யாராதநுமே உள்ளது.

இப்படி உடையவர் திட்டம்செய்தருளின வந்தரம், சிலாளைக்குப் பின்பு, திருவரங்கத்தமுதனர், எம்பெருமானர் விஷயமாக, குாயத்ரீ ஜபஸங்குயையாலே கலித்துறை

நூற்றாதியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாள், ஒரு ஸப்தாவரணத் திருநாளிலே, உடையவரை, தம்முடனே கூடவரவேண்டாம் என்று நியமித்தருளி, திருவீதியிலே ஸகலவாத்யங்களையும் நிறுத்தி, ஸ்ரீவைஷணவர்கள் அநு ஸந்தித்துக்கக்கேட்டருளி, போரவுகந்தருளினார்; அதுமுதலாக பெருமாள் நியமநத்தினுலே, பெரியஸந்திதியிலே இயற்பா அநுஸந்தித்தவுடனே நூற்றாதியை வரிசையுடன் கேட்டருள்கிறார். நாய்ச்சியார் கோயிலிலேயும், அப்படியே ஆண்டாள் ஆழ்வார் ஸந்திதியிலே இயற்பாவை அமுதனார் யஜமாநராய்த் தொடங்க, ஸ்ரீவைஷணவர்கள் அநுஸந்தித் துத் தலைக்கட்ட, நூற்றாதி தொடக்கத்திலே அரையரைப் போலே வரிசைகளை உடையவர் நியமனத்தினுலே சாற்று கிறது; உடையவர், நூற்றாதியை இயற்பாவோடே— முதலாயிரத்திலே கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பைப்போலே— சேர்த்து, ஸகல ஸ்ரீவைஷணவர்களுக்கும் ப்ரபந்நகೂராயத்ரி யாக நித்யாருஸந்தேயமென்றும்; இந்த அமுதனருக்கும் திருப்பணி செய்வாருக்கும் மடுமும், திருமாளிகைகளிலே அத்யாபக ஸ்ரீவைஷணவர்களுக்கு முன்னே புஹாமாநமும் திட்டம் செய்தருளினார்.

இப்படி கோயில் கைங்கரையரயும், அவரவர்க்கு வ்யவஸ்தத்திதமான கைங்கரயங்களையும் திட்டம் செய்தருளி, ஆழ்வார்களையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அவர்களுக்கு திருநகூத்ர உபலாளங்களையும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ரகாரமாக வ்யவஸ்ததைப்பண்ணி; பெருமாளுக்குத் திருவாராதாம் நிதயோத்ஸவ பகோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸமவத்ஸரோத்ஸவ மஹாத்ஸவாதிகளையும் விஸ்தாரமாக நடத்தியருளி; திருப்பணி ஜீர்ணேத்தாரணங்களையும் பண்ணுவிக்குமிடத்தில், நிதய திருவாராதாவர்க்கு, வகை முதலானவைகளுக்கு உதவும்படி, மாடமாளிகைசூழி திருவீதியில் ஈஶாந்யபாகுத்திலே கோஶாலையும் கட்டிவைத்து சிறிது பசுக்களையும் அவ்விடத்திலே வைத்து, மற்றை பசு மந்தைகளெல்லாம் வடக்கரயிலே சோழங்கநல்லூர்

வணிதத்திலேயிருக்கும்படி அஞ்சு கூராமத்தை அழித்து வந்மாக்கி அதிலே ஆநிரைகாத்த பெருமாளை ப்ரதிஷ்டியுப் பித்து, ப்ராருந்துாவந்ததைப்போலே . பசுக்களிருக்கும்படி பண்ணி அகளாங்கநாட்டாழ்வான் திருவிடையரட்டச் சீர்மை விசாரிக்குமளவில் ; கேவலபுகூவத்பரரும் காலகேஷப்பரரு மாகையாலேயும், தாழும் அடிக்கடி பசுக்களைக் கடாக்கிக்க எழுந்தருளுகிறபடியினாலேயும், திருவரங்கத்திலே பெரிய பெருமாளை ப்ரதிஷ்டியுப்பித்தருளி, கோயிலேயிருந்த வைகூாங்ஸம்பிமாரை திருவாராதாம் பண்ணச்சொல்லி நியமித்தருளினார்.

இந்தப்படி திருவரங்கேஶாநாரடைய ஸ்ரீகார்யத்தைக் குறைவற ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கக்கூடியதே ; தாழும் திருக்கோட்டிழூர் நம்பி முதலான அஞ்சு ஆசார்யர்கள் ஸங்நிதியிலும் ஸகலார்த்தாங்களையும் அறிந்து, அநேகம் யிட்டியரயும் லபித்து, உபயகைங்கர்யத்துக்கும் ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் கடவராக்கி, தாம் திருக்கு விஜூயம் செய்தருளவேணும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஆழ்வானை யாத்ரா ஸஹாயராக்கி, ஆண்டானை ஸ்ரீகார்ய நிர்வாஹகராக்கி, ஆண்டானுக்குச் செங்கோல் ப்ரஸாதிதீக்கும்படி ஸங்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்ய ; பெருமாளும் போரவுகந்தருளி ‘உமக்குப் பாதுகையான தூரஶராதிழாம் வீட்டை ஆராயக்கடவர், நீர் நம்முடைய ஆராமங்களையும் ஒரு ஒருக்கிட்டு நம் தூரஶநத்தில் களையறுத்து, ‘எம்பெருமானார் தூரஶநமே ஸரவோத்க்ரங்டம் என்று நாலு திசையிலும் ஜயஸ்தம்பும் நாட்டி வாரும்’ என்று விடைஸாதிழத்து, ஸகலவரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து, முதலியாண்டானுக்குச் செங்கோல் வாரிசை செய்தருளினார். உடையவரும், இந்தப்படி பெருமாள் நியமநத்தினாலே ஆழ்வானுடனே தீருக்குவிஜூய யாத்ரை செய்தருளா ; முதலியாண்டானும் குறட்டிலேயிருந்து கோயில்கார்யத்தையும், உள்ளேபுகுந்து கோ—7.

கருவுகல வாசலிலேயிருந்து திருமேனி உபசாரத்தையும், ஸங்நிதி, யிலேயிருந்து திருப்பவள உபசாரங்களையும், உடையவர் நியமநப்படி ஆராய்ந்துகொண்டு, அனைத்தழகும் கண்டருளப்பன்னிக்கொண்டிருந்தார்.

உடையவரும் பஹூகாலம் ப்ரதாஸ்தானமையாக திவ்ய தேசங்களையும் மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, அவ்விடத்திலே யிருக்கிற எல்லாரையும் ஸ்ரீவைஷணவர்களையும் திருத்தி, பஞ்சஸம்ஸ்காராதி, களையும் ஸாதி, து, அந்தந்த ஸ்தலங்களிலே தம்முடைய மடுமும் முதுரையும் நடத்துவித்து, தி, கு, விஜயமும்பண்ணி, ஐயஸ்தம்புமும் நாட்டி, ஸகலதேச ராஜாக்களையும் தத்தத்துதே, ஶ விதுவான்களையும் திருவடி. களிலே சேரவிட்டுக்கொண்டு, ஶாரதாபீடுத்திலே ஸர ஸ்வத்தியாலே ஸத்கருதராய் ‘ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்’ என்கிற திரு நாமத்தை பயித்து, தெற்கே ஆண்டாள் திருமாலிருஞ் சோலை அழகர்விஷயமாக மநோரதி, த அர்த்தத்தைத் தலைக்கட்டினபடியாலே ‘கோயிலண்ணன்’, என்கிற திரு நாமத்தையும் அடைந்து கோயிலேற எழுந்தருள ; கோயிலணைத்துக்கொத்தும் எதிர்கொண்டு ஸேவிக்க ; உடையவரும், அவர்களை யதாயோக்குமாக ப்ரணிபாத ஆலிங்குந குஶலப்ரஸ்நாதி, களாலே ஸந்துஷ்டராக்கி, கோவிலிலே ஸேவாக்ரமத்திலே ஸேநைமுதலியாரநுமதி கொண்டு ஐயவிஜயாளநுமதியுடன் உள்ளே புகுந்து, பெருமாளை ஆபாது, வருத்தமநுபவிக்க ; பெருமாளும், உடையவரைக் கடாசஷித்து, ‘நம்முடைய ஆராமங்களை ஆராய்ந்து, நம் தார்மாநத்தையும் களையறுத்து, நாலு தி, கு, க்கிலும் ஐயஸ்தம்புமும் நாட்டிவந்தீரோ ?’ என்று அர்ச்சகமுகுமாக விருது விட்டருளி, தீர்த்தும் முதலான ஸகல வரிசைகளையும் ப்ரஸாதி, து, ‘நம்வீட்டுக் காரியத்தையும் ஆராய்ந்துகொண்டு கோயிலிலேதானே இரும்’ என்று அருளிச்செய்ய ; உடையவரும், ‘தாந்யோடஸ்மி’ என்று கொண்டு மடுத்திலே எழுந்தருளி, முதலியாண்டானை

அனுகூரஹிதது, இற்றை வரைக்கும் சிந்தாமே மங்காமே திருவரங்கச்செல்வத்தை தூவிகுணமாக வர்த்தி,ப்பித்து அனைத்தழகும் நடத்திவைத்தபடியைக் கண்டு உகந்தருளி, ஸ்ரீகார்யவிசாரத்திலே அவரையே நியமித்து, பெரிய நம்பி முதலான முதலிகளுடனே புறப்பட்டது முதலாகப் பண்ணின உபய கைங்கர்யங்களையும் யதூாவ்ருத்த மருளிச்செய்து, ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை ஆழ்வானைக்கொண்டு பட்டோலையிடுவித்து நிறைவேறினவுடனே ஸங்கிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்ய, தம் மருமகனுன் நடாதூரம்மாள் கையிலே ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகோஸத்தைக் கொடுத்து ஶாரதூர பீடத் துக்கு அனுப்பியருள, ஸரஸ்வதியும் அந்த ஸ்ரீ கோஸத்தை ஶர்ரஸாவஹித்து ஶ்லாகி,த்தவநந்தரம், அந்த நடாதூரம்மாளை நித்யமாக வேதூவிண்ணப்பத்திலே கீதாபாஷ்யமானவுடனே ஶாரீரக பாஷ்யத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்யச்சொல்லி நியமித்தருள; அதுமுதலாக, வேதூவிண்ணப்பத்திலே ருக்கவேதம் முதலாக ஸ்ரீ பாஷ்யமும், தாம் செய்தருளின குதூயத்ரயத்தையும் ஆண்டானுக்கு நியமிக்க, விண்ணப்பமும் நடந்துவருகிறது.

இப்படி நடக்கிற காலத்திலே, ஒரு கல்தச்சன், முன்பு கோஸாலை கட்டு கிற போது ஒரு கல்லின் நடுவிலே தேரையுப் தண்ணீருமிருக்கக் கண்டு, ‘கல்லின் நடுவே யிருந்த தேரைக்கு ஜீவநம் கல்பித்த ஈஸ்வரன் நமக்கும் நடத்துவார்’ என்று, தொழிலை விட்டு, பரந்யாஸம்பண்ணி, திருமுடிக்குறையிலே நிர்வ்யாபாரனையிருக்க; அது அவர் அறிந்து, அழகியமணவாளப்பெருமாள் ப்ரதிதியுநமும் இராமாறு திருவொத்த சாதத்தைக் கொண்டுபோய் அவனை புஜிப்பித்துக்கொண்டிருக்க; காலாவதியாலே சில காலத் துக்குப் பின்பு,அவன் மரித்த சேதி யைக் கேட்டு, உடையவர் ‘இன்றைக்கானாலும் அழகியமணவாளப்பெருமாள் வெறுந்தலையுமாய் சோறுசுமவாமல் ஸகுமாயிருப்பார்’ என்று அருளிச்செய்தார்.

அப்படியே, ஆழ்வான் முதலானவர்கள் பஞ்சகால பராயணராயிருக்குங் காலத்திலே; ஒருநாள் வர்ஷோபாதி, யாலே ஆழ்வான் உபாதாநத்துக்கு எழுந்தருளக்கூடாமல் உபவாஸமாயிருக்க; ராத்ரி ஆழ்வானுடைய தேவிகளான் ஆண்டாள், திருவொத்த சாதம் அமுது செய்தருளகிற பெரிய திருமணி ஓசையைக் கேட்டு, பெருமாளைக்குறித்து, ‘ஆழ்வான் பட்டினியேயிருக்க தேவீர் குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளவதே !’ என்று நினைத்தவுடனே, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், தளிகையிலே திருவொத்த சாதத்தைக் கொண்டு, ஆழ்வானை அழைத்து, ‘அடியேன் ! அழகிய மணவாளதாஸன், பெருமாள் நியமநத்தினுலே ப்ரஸாதங் கொண்டுவந்தேன், அங்கீகாரிக்கவேணும்’ என்று சொல்ல ; ஆழ்வானும் திகைத்து, ஆண்டாளை அழைத்து, ‘என்ன நினைத்தாய்’ என்று கேட்க ; ஆண்டாளும் தான் நினைத்த படியைச்சொல்ல, ஆச்சர்யத்துடனே ‘இது ஸ்ரீபுண்டாரத் திலே க்ரயத்தளிகையாயிருக்குமே’ என்று கொஞ்சமாக எடுத்துக்கொண்டு, குறையை அனுப்பிவிட்டு, அதிலே ஆண்டாளுக்கு இரண்டு பாகுமும் தமக்கொரு பாகுமும் ப்ரஸாதங்ப்பட்டவந்தரம், ஆண்டாள் திருவயிறுவாய்த்து, பத்துமாஸமும் சென்றவுடனே இரண்டு குமாரர்கள் திருவவ தரிக்க ; இச்சேதியை உடையவர் கேட்டு, ஸந்தோஷத் துடனே ஆழ்வானைக்கொண்டு புத்ரோத்ஸவாதங்யுபலா ளாங்களைப் பண்ணுவித்து பன்னிரண்டாம் நாள், உடையவர், தாம் ஆளவந்தார் மாநோரதாத்தை நிறைவேற்ற வேணும் என்று எம்பாருடன் ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி, எம்பாரை, குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி நியமிக்க, எம்பாரும், குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு, தங்கவ்யாநுஸந்தாநத்துடனே வரக்கண்டு; உடைய வரும் ‘தங்கவ்யம் பரிமளிக்கிறது’ என்று சொல்லி, ஒரு குழந்தைக்கு தங்கவோபகாரகரான ஸ்ரீபராஸரபுட்பாகுவா னுடைய திருநாமம் சாத்தி, ஆளவந்தாருடைய மூன்று-மாநோரதங்கும் நிறைவேற்றி, மற்றக் குழந்தைக்கு

ஆழ்வாணக்கொண்டு அவர் திருத்தமப்பன்றாகிற சிராமப் பிள்ளை திருநாமம் சாத்துவித்தார்.

இந்தப்படி உடையவர் உபயகைங்கர்ய நிர்வாஹகராய், செங்கோல் செலுத்தி, உபயவிபுதியிலும் தம முடைய சிறுமுறி செலுத்தி, எழுநூறு ஜீயர்களும், பன்னீராயிரம் ஏகாங்கிகளும், எழுபத்துநாலு ஆசார்ய புருஷர்களும், அஸங்கபேய வைஷ்ணவர்களும் ஸேவிக்க, அறுபது சாதுரமாஸ்யம் திருவரங்கந் திருப்பதியிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஜாலத்திலே ;

இம்மண்டலாதிபதியான சௌழன் பாபிஷ்டானேய புகாவத்துவேஷியாய் திவ்யதேசங்களில் கோயில்களை இடிக்கத் தொடங்க; தத்புத்ரன், ‘திருவாய்மொழியும் ஸ்ரீராமாயணமும் இரண்டும் திரள் அவிசால்யமாயிருக்க, ஒன்றாலே திவ்யதேசங்களை அழிக்கப்போமோ?’ என்று சொன்னாலும், துர்புத்தியாகையாலே கேளாமல் அபசாரப்பட்டு, தத்துநுகுணமாக குலபாம்ஸனானான். புரோஹிதப்ரேரிதனைய், தூர்சா ஸ்தாபநாசார்யரான ஸ்ரீபுாஷ்யகாரர் கையிலே ‘ஸ்ரீவாத் பரதரம் நாஸ்தி’ என்று எழுத்து வாங்க உத்தேயாகித்து, கோயிலுக்கு ராஜபூடாளையனுப்பி வைக்க, அந்த சேதியைக் கேட்டு, உடையவர் நியமநத்தி னலே, பெரியங்கம்பி, கோயிலுக்குத் தீங்குவாராதபடி எல்லை யேற்றிக் காப்பிடிடிருக்கிற ஸமயத்திலே, ராஜபூடாள் எம் பெருமானர் மடுத்து வாசலிலே வந்து ப்ரபுவன்டைக்கு வரச்சொல்லி அழைக்க, உடையவர் நியமநத்தாலே ஆழ்வான் த்ரிதூண்டா காஷாயங்களை தூரித்து, பெரியங்கம்பி யுடனேகூட கங்கைகொண்டானுக்கு ராஜபூடாளி ன் பின்னே போனார்.

உடையவரும், வெள்ளைசாத்திக்கொண்டு, முதலியாண்டாளையும் கூட்டிக்கொண்டு, பெருமாளை ஸ்வஸ்ரக்தி யாலே ரக்ஷித்துத்கொள்ளச் சொல்லி, மேற்கே புறப்பட்டு, பின்துடர்ந்த ராஜபூடாளை மனலை மந்த்ரித்து வழியிலே

இறைத்துத் தடுத்துப்பொகட்டு, மேற்கே மேல்நாட்டிலே எழுந்தருளி. முதலியாண்டான் ஸ்ரீபாத்தீர்த்தங்கரையிலே சில மதாந்தரஸ்த்துரையும், தாம் திருவனந்தாழ்வானுய் ஸஹஸ்ர ஶிரஸ்ஸாக்களுடனேயிருந்து ப்ரஸங்கம்பண்ணி அநேக மதாந்தரஸ்த்துரையும் ஜயித்து, அத்தேசத்தில் ப்ரபுக்களை பஞ்சஸமஸ்காரராக்கி, யாதுவாதுரி யை ஜீரனேதுதாரனம் செய்தருளி, அந்த திவ்யதேசத்துக்கு ‘திருநாராயணபுரம்’ என்று திருநாமம்சாத்தி, டில்லிக்கெழுந்தருளி ராமப்ரியரை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு வந்து, அவருக்கு ‘கெல்வப்பிள்ளை’ என்று திருநாமம்சாத்தி, ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தத்ரத்யபாஷண்டா பேளத்தாதிகளைக் கற்காணமாட்டுவித்து, ஸ்வாமிக்கு * ஜம்பத்திருவரைக் கொண்டு அனைத்துமுகம் நடத்திக்கொண்டு, உபயகைங்கர்ய நிர்வாஹகராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவ்விடத்திலே, பெரியங்மபியும் கூரத்தாழ்வானும் சோழன் ஸமக்ஷத்திலே போய், வேதாஸாஸ்த்ரங்களினுலே புகூவத்பாரம்யத்தை ஸாதித்தவிடத்திலே, துரபிமாநத் தாலே ‘ஸ்ரீவாத் பரதரம் நாஸ்தி’ என்று எழுதச் சொல்லி நிரப்புந்திக்க, ஆழ்வானும், அதை எழுதி, அதின்மேலே ‘துரோணமஸ்தி தத: பரம்’ என்று எழுதக்கண்ட சோழன் குபிதனுய், இருவரையும் ஆஜ்ஞை பண்ணச்சொல்ல, நேத்ரோத்பாடந வேதானை ஸஹிக்கமாட்டாமல், பெரியங்மபி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். ஆழ்வானும், அந்த ‘பாபிஷ் டானைக் கண்ட கண்களிருக்கவொண்ணுது’ என்று பச்சைக் கருப்பூரத்தைச் சாத்திக்கொண்டு கண்ணையிழுந்து, ‘ப்ராக்ருத ஸ்பர்ஶம் கூடாது’ என்று இருக்குமளவில், மதுராந்தக ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஒருத்தரிருக்க, அவரை ஸஹாயமாக்கிப் பெரியங்மபியையும் ஸமஸ்கரி து, கோயிலுக்கெழுந்தருளி; ஒருநாள் பெருமாளை ஸேவிக்கப்போனவிடத்திலே, ஆரியபுட்டாள் வாசலிலே ஒருத்தர் ‘எம்பெருமானுருக்கு

* ஜம்பத்திருவராவார்—திருவெள்ளறையிலிருந்து எம்பெருமானுராலே திருநாராயணபுரத்துக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்ட 52 பூர்வயிகூ ஸ்ரீவைஷ்ணவ குடும்பங்கள்.

அந்தரங்குர் உள்ளே போகப்போகாது’ என்று நிஷேதிக்க, அத்தை ஒருவர் கேட்டு ‘ஆழ்வான் மஹா ஸாத்விகர்; உள்ளே போகட்டும்’ என்று சொல்ல; இவ்வார்த்தைகளை ஆழ்வான் கேட்டு, செவியைப் புதைத்து, ‘நமமுடைய ஆத்மகுணம் ஆசார்யஸம்பங்காபாவத்துக்குறுப்பாவதே!’ என்று சடக்கென்ற திரும்பி, திருமாளிகைக்குப்போய், விடிவோறே ஷாண்மாஸ ஶிராக்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, ஆண்டானுடன் திருமாலிருஞ்சோலைக்கெழுந்தருளி, அங்கே ஆசார்ய விரஹஶீதராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், இந்த வருத்தாந்தத்தை அர்க்கயப்ரதாந காலத்திலே எம்பெருமானார் கேட்டருளி, அபிசாரார்க்கய ப்ரதாநத்தைப்பண்ண; திருவேங்கடமுடையான் தம் முடைய திருவாழியாலே அந்த சோழன் கழுத்திலே குத்த, துத்க்ஷணத்திலே வரணம் ஐநித்து, துஷ்பரிஹரமாய் புஹாவாய் க்ரிமித்து மரித்துப்போனன். அதுமுதலாக, அந்த சோழனுக்கு க்ரிமிகண்டுசோழன் என்று பேராய்த்து.

தத்தாந்தரம், தத்துத்தரன் புஹாவாக அநுதப்தனைய், சேரபாண்டியரையும் அழைப்பித்து, மூன்றுபேரூம் கோயி ஹுக்கு வர, கோயிலிலே உடையவர் எழுந்தருளினது முதலாக, கோயில் அரண்மணையாரதீநமாய், கருவுகலம் திருவாபரணப்பெட்டி முதலானதுகளுக்கு உடையவரிலச் சினையில்லாமல் கூருடமுத்துரையும் ஶங்கமுத்துரையும் மாத்திரம் நடந்துகொண்டு வருகையில், ஆரியபுட்டாள். அந்த மையத்திலே சேர சோழ பாண்டிய முத்துரை பெற்றுர்கள்.

அந்த சோழனும், “பூர்வீகர் ‘தேவதாயம்’ முதலான துகளை ப்ரபுக்கள் விசாரிக்கலாகாது என்று ஒரு புராஹ மணரதீநமாக நடத்திக்கொண்டுவந்தார்களே; இப்போதும் நம் தகப்பன் துர்வருத்தனையைப் பட்ட பாடு கண்டோமே; இப்போது உங்கள் முன்னக உடையவரை அழைப்பித்து, தேவஸ்தாநம் என் கைப்பிடியில்லாதபடி அவருக்கு

தூரைவார்த்துக் கொடுக்கிறேன்” என்று சேரபாண்டிய ரூடனே ஆலோசனைபண்ணி, முன் பெருமாளை ஸேவித்து, மாரைஞ்சில்லா மாருதியாண்டாளை எம்பெருமானை ஸங்நிதி,க்கு அனுப்பி, தாங்கள் பட்டணங்களுக்குப் போன்றாள்கள்.

எம்பெருமானுரும், திருவரங்கந் திருப்பதியை விட்டு, பண்ணிரண்டு வருஷம் திருநாராயணபுரம் ஜீர்ணேத்தூர் ணம் முதலான கைங்கர்யங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொண்டிருந்து, மாரைஞ்சில்லா மாருதியாண்டான் முகூவசநத் தாலே கோயில் வருத்தாந்தத்தை அறிந்து, தம் திருவடிகளில் ப்ரவணரான ஐம்பத்திருவர் தூரிக்கும்படி அரச்சாவதாரமாகத் தம ப்ரதியை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டுத் திருமலை வழியாக எழுந்தருளி, திருமலை யடிவாரத்திலே தில்லை கோவிந்தராஜனை ப்ரதிஷ்டிட்டிப்பித்து, தில்லைமூவாயிரவரிலே அநுகூலருக்கு ஆஸ்ரயணதீங்களை ஸாதித்துக்கைங்கர்யபரராக்கி, திருமாலிருஞ்சோலையி வெழுந்தருளி, ஆழ்வாணையுங் கூட்டிக்கொண்டு கோயிலிலே எழுந்தருளின சேதியைக்கேட்டு, பெருமாள் பரிகரம் அனைத்துக்கொத்தும் ப்ரஸாதத்துடனே எதுர்கொண்டு பெருமாள் ஸங்நிதி,யிலே அழைத்துவர; பெருமானும், முன்புபோலே செங்கோல் முதலான வரிசைகளை ப்ரஸாதித்து மடூத்தேற அனுப்பியருள; உடையவரும், தமக்கு ப்ரஸாதித்த வெள்ளை வகச்சல் குறுமாலைகளிலே, வெள்ளையை ஆண்டானுக்கும், வகச்சலை ஆழ்வானுக்கும் ஸாதித்து ஸந்துஷ்டராய், மடூத்திலேயெழுந்தருளின சேதியைக் கேட்டுக்கொண்டு, குலோத்துங்க சோழனும் கோயிலுக்கு வந்து, எம்பெருமானுரை ஸேவித்து, கோயிலதித்தூரம் தனக்குப் பணியில்லாதபடி தூராராஜர்வகமாக தூநஶாஸநம் பண்ணிக்கொடுத்து, “திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் உகந்தருளி, அந்த சோழனை ஆண்டான் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பித்து, திருவரங்கந் திருப்பதியை ஆண்

டானுக்கு தூராட்டுவகமாக தூந்ஶாஸங்கம் பண்ணுவித்து, இந்த வருத்தாந்தத்தை ஆரியபுட்டாள்வாசலிலே ஶிலா விகிடுதம் பண்ணுவித்தார்.

உடையவர் கோயிலுக்கு எழுந்தருளின யோகுசேஷமங் கேட்டு, கந்தாடையாண்டான் முதலான முதலிகளும் பெருமாள்கோயிலிலும் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, எம்பெரு மானூர் திருவடிதொழுது ஹ்ரங்டரானூர்கள்.

உடையவரும், யதூராட்டுவமாக ஆண்டாண்கொண்டு ஸ்ரீகாரியத்தை நடத்துவித்துக்கொண்டு வருமளவில், ஒரு மஹோத்ஸவத்தில் தூந்பூர்கரணத்திலே, உபகாரஸ்ம்ருதி யாலே, பெரியங்கிபி குமாரருக்கு, மாடமாளிகை சூழ் திருவீதியில் கீழ்மாடத்திருவீதியில் தென்கண்டத்தில் மேல் புறத்தில் ப்ரதூமநிலேஶநமான ஆளவந்தார்மடுத்தையும், ஆழ்வானுக்கு அதுக்கு எதிர்மணையையும், ஆண்டானுக்கு அதுக்குத் தென்மணையையும் தூநம் பண்ணுவித்து, தூந்ஶாஸங்கமாக ஸ்ரீ ஸௌநாபதிப்பட்டையமும் ஸாதித்தருளினார்.

இப்படி எம்பெருமானூர் முதலிகளுடன் வாழுந்தருளி நூறு சாதுர்மாஸ்யாந்தரம் ஶாதாபி, ஷேகமும் கண்டருளி, ‘எதிராஜன்’ என்று பேர் லபி, த்து; தம்முடைய ஶிஷ்யரான ராமாநுஜதூநன் என்கிற ஶில்பிக்கு ஏகாந்தஸேவ ஸாதித்து; யதூபாவமாக ஸ்வவிக்குறவுத்தை ஏறியருளப் பண்ணுவித்து, ஸ்வாம்ஶ திவ்யயஶக்தியை ஆதூநம்பண்ணி, கந்தாடை ஆண்டாண்கொண்டு ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே ப்ரதிஷ்டிட்டிப்பித்து, பெருமாள் ஸங்கிதியிலே தன்னுடைச் சோதிக்கு விடை பெற்று, கந்தாடையாண்டாண்யும் புட்டரையும் அழைத்து “நம்பெருமாள் கைங்கர்யத்தை யும் நம் தூர்ஶாநத்தையும் நன்றாகப் பண்ணுங்கோள்” என்று நியமித்து, பரிஜூநங்களை கந்தாமணம்பண்ணிக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

ஸ்ரீ ஸோதி, பதிதுரந்தரரான கந்தாடையாண்டானும், பெருமாள் நியமநத்தினுலே, அகளங்கன் திருவீதியில் தென்கீழ்ப்புறத்தில் சுந்தரபாண்டியன் துலாபுருஷ மண்டபத்திலே எதிராஜனையும் உத்ஸவரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, மார்கழிமாஸம் முப்பதுநாளும் பெரியஸுந்திதி, நம்பிமார் எதிராஜனுக்குத் தளிகை அமுதசெய்யப் பண்ணவும், திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாளிலேயும் இயற்பாவன் றைக்கும் ஆழ்வார்களுடனே ஸங்நிதி, க்கு எழுந்தருளும் படியும், திருநகூலத்தினாலும் உபலாளாநமும் ஏழநாளாகப் பண்ணி, திருநகூலத்தினாலும் ஆழ்வார்களைப்போலே ஸங்நிதி, க்கு கெழுந்தருளி, மஹோத்ஸவத்தில் ஸப்தாவரணத்தினாலும் தன் திருவாசலிலே திருக்கைத்தலத்திலே பெருமாளை மங்களாஸாஸங்கம் பண்ணும்படியும் பண்ணுவித்து, பெருமாளுக்கு அனைத்தழகும் கண்டருளப் பண்ணுவித்தார்.

(1) உடையவர் திருவவதரித்த பண்ணிரண்டாம் நாள் பெரியதிருமலை நாமகரணம் பண்ணினபேர் இளையாழ்வார்; (2) ஆஸ்ரமஸ்வீகாராநந்தரம் தேவப்பெருமாள் ஸாதி, தெய்வர் எதிராஜன்; (3) கோயிலுக்கெழுந்தருளின பின்பு பெருமாள் ஸாதி, தெய்வர் உடையவர்; (4) ஆத்மகுன்றத்தாலே திருக்கோட்டிழூர் நம்பிபக்கல் பெற்றபேர் எம்பெருமானூர்; (5) உபாயகைங்கர்யத்தினுலேயும் கோதை சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் ஸாதி, தெய்வேர் கோயிலண்ணன்; (6) ஶாரதாபீடுத்தில் ஸரஸ்வதி சாத்தின திருநாமம் ஶ்ரீபாஷ்யகாரர்; (7) ஸ்வமாஹாதம்யத்தினுலே ஶதாபி, ஷேகம் கண்டருளி லபி, தெய்வேர் எதிராஜன்; (7) பெரியங்பிபி ஸாதி, தெய்வு ராமாநாஜன்; ஆக ஏழு நாமங்களிலேயும், பெரியங்பிபியும், பெரியபெருமாளும் ஸாதி, தெய்வேர் திருநாமங்கள் இரண்டுமே பட்டப்பேராய், அருளப்பாடு ஸாதி, கிறது.

பட்டா வைப்புவர்

அந்தரம், பாஷ்யகாரர் நியமநத்தினுலே பட்டா தூர்ஶாநம் நிர்வாஹிக்கிற காலத்திலே; உடையவர் நியம

நத்தை அடியொற்றிக்கொண்டிருக்கிற பெருமாள், புட்டருக்குத் தம் வரிசைகளை ஸாதி₃த்து ‘வேதாந்திகளை ஜயித்து அம் தூர்ஶாந்ததுக்கு ஆட்பண்ணும்’ என்று நியமித்து, விடை ஸாதி₃க்க; வரிசையுடன் புறப்பட்டு, வேதாந்திகளை ஜயித்துவர; வேதாந்திகளும் ஸம்�ஸாரத்தில் அருசியாலே ஸங்யஸித்து, குரு கு வா ஸம் பண்ணும் காலத்திலே, திருவிக்கிரயன் திருவீதித்திருமதிள் கேவலம் ஜீரணமாய்ச் சரிந்துவிழி, வீரஸாந்தூர ப்ரஹ்மாராயர் அந்த மதினைக் கட்டிவைத்தார்.

அதின்பின்பு, வேதாந்திகளான நஞ்சீயரும் புட்டரும் தூர்ஶாநம் நிர்வஹித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்திலே; திருவரங்கவள்ளாலார் திருமஞ்சா ஸ்லோகம் விண்ணப்பம் செய்கிறதுக்கு நாநாவிதூமாக உத்ப்ரேசுஷித்து, ஸ்லோகங்களும், அதுக்கு ஈடுகளும் அருளிச்செய்து, கைசிக புராணத்துக்கும் ஈடும் அருளிச்செய்து, ஒரு கார்த்திகை மாஸத்தில் கைசிக தூவாதூசியினன்று புராணத்துக்கு அருளப்பாடு ஸாதி₃த்து, பட்டும் பருத்தியும் முதலான வரிசைகளை ஸாதி₃த்தவுடனே, தாமருளிச்செய்த ஈட்டுடனே புராணத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும் போர உகந்தருளி ‘நம் புட்டனை மேல்வீட்டில் விட்டுவா’ என்று கொவணவனை நியமித்தருள; புட்டரும் உகப்புடனே முன் போலே ப்ரஹ்மரதூத்திலே திருமாளிகையிலே ஸகல வரிசைகளுடனே எழுந்தருளி, பூர ஹ் மரந் து, ரத ஈ த பேதி₃த்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

சீராமப்பிள்ளை வைபவம்

அநந்தரம், அவருடைய திருத்தம்பியார் சீராமப்பிள்ளை பெளரோஹித்யமும் புராணபடூந கைங்கர்யமும் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.

கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்

நஞ்ஜீயர் தூர்ஶாநம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே; விண்ணப்பஞ்செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெரு

மாள் ஸங்நிதி,க்கு யோக்யமாகாமலிருக்க; ஆழ்வானுடைய தேவிகள் ஆண்டாள்-அவரிடத்தில் க்ருபையாலே,ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே,ஆழ் வான் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்து ஸங்யளித்து, ஆசார்யன் குடியை நிருபகமாகக் கற்ற ‘கூரநாராயணஜீயர்’ என்று திரு நாமத்தையுடையவராய், மஹாமாந்தரிகராய்,கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய மந்த்ரங்களும் ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும் என்று சொல்லியிருந்தீரே ! நீரிப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய் வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யோக்யராம்படி பண்ணைம்’ என்று நியமிக்க, அந்தக் கூரநாராயணஜீயரும், ஸாதார்ஶாநாஸதகத்தைப் பண்ணினார். தத்காலத்திலே யிருந்த அரையரிலே ஒருத்தர், கேவலம் தூர்த்தராய், சிற்றின்பத்திலே மண்டி, கீழ்ப்பறைச்சேரியிலே தீரிய; தெரியச் சொன்னாலும் கேளாமல் ஸ்வஜநங்களாலே நிரஸ் தராய், பறைச்சேரியிலேதானே நியதமாக வாஸம்பண்ணிக் கொண்டிருக்குங் காலத்திலே : பெருமாள் ஒரு மஹோத்ஸ வத்திலே எட்டாந்திருநாள் கீழையுருக்கு எழுந்தருளுகிற தாக, அக்கரை நாலுகால் மண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்க; இவர் பறைச்சேரியிலேயிருந்து பள்ளும்பறையும் இசையுடனே பாடக் கேட்டருளி; பெருமாள் ஸ்ரீபாதும் தாங்குவாருக்கு குங்குவாயிருந்துகொண்டு பறைச்சேரியிலே யிருக்கிற அரையரை ஸங்நிதி,க்கு அழைத்துவரச்சொல்லி நியமித்தருளா; அவரும் வருகிறதுக்கு ஸங்கோசித்திருக்க; அனைத்துக்கொத்து பரிகரங்களும் ஜீயர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களும் ஸங்காதராயிருக்க; பெருமாளும் தம் விஷயீகாரம் ப்ரஸித்துமாம்படி அவருக்கு ‘வரந்தரும் பெருமாளரையர்’ என்று பட்டப்பேர் ஸாதி,த்து, அவர் ஸகலருக்கும் ஸர்வா பீஷ்டங்களும் அப்போது வரங்கொடுக்கும்படி அநுகூரவித் தருளி; அவருக்கு விஷயவைலக்ஞன்யத்தை உண்டாக்கி, பரிசாத்துராக்கி, திருஞறல் நடந்து திரும்பி எழுந்தருளுகிறபோதும் ஏழாந்திருநாள் (பெருமாள்) நாய்ச்சியார்

கோயிலும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளுகிறபோதும்' அவர் பாடின பள்ளும் பறையும் இசையிலே கேட்டருளும்படி திருவுள்ளம்பற்றி; அந்தப்படியே செய்யச் சொல்லி நியமித் தருளினார். அது முதலாக அரையருக்கு வரந்தரும் பெருமா ஸரையர் என்கிற பட்டப்பேரும் சென்று வருகிறது. ஆக, நாலு பட்டப்பேர் அரையருக்கு.

இந்தப்படி பெருமாள்' அரையரை அநுகூலமித்தருளி வாழுந்தருளங் காலத்திலே, மேற்கே பூநிரங்குபட்டண ப்ரபு, ப்ரேரிதனுய் ஒரு கூடாத்துரமுண்டான ஸந்யாஸி, பெரியபெரு மானை பூநிரங்குபட்டணத்துக்குக் கொண்டுபோகிறதாக அத்து ருஸ்யாஞ்ஜகத்தைப் போட்டுக்கொண்டு ஒருத்தருக்கும் தெரி யாமல் புலிபீடுத்தில் ப்ரஸாதுத்தை எடுத்துக்கொண்டு தேவைதாரணம்பண்ணி மந்த்ரஶக்தியாலே பெரியபெரு மானைத் திருவனந்தாழ்வான் திருப்பட்டுக்கையிலும் நாலு அங்குலம் சலிப்பிக்க; மூலப்ருத்யரும் நம்பிமாரும் உள்ளு ராரும் கண்டு அனைவருடன் உரைக்க; கூரநாராயண ஜீயரும், சேதியைக் கேட்டு, உபாயமாகச் சோதிக்கு மளவில்; புலி பீடுத் தில் ப்ரஸாதும் அத்துருஸ்யமாய்ப் போகிறபடியினாலே; ஒருநாள் புலிப்ரஸாதுத்திலே கடுகும் மிளகும் கலந்து சேர்த்து புலிப்ரஸாதும் பண்ணுவிக்க; அதையறியாமல் அந்த கூடாத்துர ஸந்யாஸி எப்போதையும் போலே அந்த ப்ரஸாதுத்தை புக்கிக்க, அழலவேகத்தாலே கண்ணிலே நீர்சொரிந்து அஞ்ஜனம் கரைந்து வெளிப் பட்டான். அநந்தரம் கூரநாராயணஜீயரும் அந்த ஸந்யா ஸியை புஹாப்ரலோபாநம்பண்ணி, கருவுகலத்தில் பதூர்த் துங்களைக் காண்பித்து ஸமாதாநங்களாலே வசீகரித்து, பெருமானை யதூஸ்திதமாக மந்த்ரஶக்தியாலே எழுந் தருளப் பண்ணுவித்து, கருவுகலத்திலே அவனுக்கு வேண்டின வஸ்த்ராபாரனுதிகளைக்கட்டி அந்த ஸந்யாஸியின் பின்னே ஆள்கள் கையிலே அனுப்பி, கூட வழித்துணையாக காலு ஜட்டிகளை அனுப்பி, வக்தவ்யாம்ஶத்தை அவர்களுடன்.

சொல்லியனுப்பிவைக்க ; ஸங்யாஸியும், அவர்களுடன் புறப் பட்டு, ஜாக்ஷரதையாய்ப்போய், அப்புறம் நிர்ப்ப, யனையிருக்க ; இந்த ஐட்டிகள் நாலுபேரும், அவன் அஶாசியாயிருக்கிற ஸமயத்திலே சடக்கென அவனை வதி, தது, வஸ்த்ராபாரணுதி, களை யதூஷுரவமாக கருவுகலத்தில் முதலிடுவித்தார்கள்.

கீழையுள்ள சைவம் விஞ்சி, பெருமாள் எட்டாந் திருநாளுக்கு அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு ஸௌவஸாதித்து ஜம்பு, தீர்த்தத்திலே திருவடிவிளக்கி, கிழக்கே உத்தம ஶீலிக்கு வடக்கே திருமங்கைமன்னன் திருத்தோப்புக் கெழுந்தருளுகிற துக்கு க்ரிமிகண்டன் நாள்முதலாகச் சேஷ்டை பண்ணுகையில் ; “அவர்களை நிரஸிக்கவேணும்” என்று இந்தக் கூரநாராயணஜீயர் அவர்களுடனே மருவி ஸ்நேஹம்பண்ணி, புறையறக் கலந்து, அந்த சைவர் விஶ்வ ஸித்தபின்பு, அவர்களுக்கு “மஹேஸ்வர பூஜை பண்ணு கிறோம்” என்று கிழக்கே காட்டழகியசிங்கர் கோயிலுக்குப் பின் வெளியிலே பெரியதாகச் சாலையும் நிரைச்சலும் கட்டிவைத்து, அதிலே பாகயதநத்தைப் பண்ணுவித்து, பெரியதாக ஒரு கொப்பரையிலே நெய்யையும் காய்ச்சி வைத்து, சைவர்களைவரையும் அழைப்பித்து, அவர்களைவரும் சாப்பிடவிருந்தவுடனே, தாழும் அந்தக் காய்கிற நெய்க் கொப்பரையிலே நரஸிம்ஹயந்தரத்தை மார்பிலே கட்டிக்கொண்டு குதிக்கிறபோது, அந்த ஸைவர்களைவரும் தீய்ந்து புஸ்மமாய்ப் போனர்கள்.

இதுவும், ஒருகால விஶேஷத்திலே பதினெட்டாம் பெருக்குக்குப் பெருாள் எழுந்தருளி, முன்நடந்தபடி திருப்பள்ளி ஓடத்திலே ஏறியருளி, திருப்பள்ளிஓடத் திருநாள் கண்டருளுகையில் ; சூத்துர மந்த்ராக்ருஷ்டராய் நடுத் திருக்காவேரியிலே ப்ரவாஹத்துடனே எழுந்தருளா ; அச்சேதியைக் கேட்டு, கூரநாராயணஜீயரும், தம்முடைய கையில் வலயபவித்ரத்தை வலமாகத் திருப்ப ; பெருமாள் திருப்பள்ளி ஓடமும் ப்ரவாஹத்துக்கெதிரே நிலையிலே

யெழுந்தருளி, நாய்ச்சியாரும் பெருமாளும் ஸ்குமாகக் கோயிலிலே எழுந்தருளினார்.

ப்ரதிஷ்மவத்ஸரமும் திருக்காவேரி பெருக்குவந்தால் திருக்குறள்ப்பன் ஸங்நிதியும் முழுகிப்போய், கோயிலிலே யும் ஜலம் வருகையில், இச்சேதியை இந்த தேஸ்ராதிபதி யான் ப்ரபுவுக்கும் அறிக்கைபண்ணி, ஸ்ரீஸோபதி துரந்த்ரரான் கந்தாடைதோழிப்பருடனேயும் ஆலோசனைபண்ணி, மேற்கே புந்நாகு தீர்த்தத்தின் தெருவுக்கு முதலாகத் தெருக்கடைசி திருக்காவேரியை வெட்டிவிடுமளவில், சிந்தாமணி பூராஹ்மணர் தங்களுரெல்லையிலே வெட்டவொட்டோம் என்று குறுக்கே படுத்துக்கொண்டு, ப்ரதிபங்கத்துக்கம் பண்ணுகையில், அவர்களுக்கு “பெருமாள் கைங்கர்யம்” என்று எத்தனையாகத் தெரியச் சொன்னாலும், கேள்வது படியாலே, அந்த பகுவத்கைங்கர்ய விரோதிகளை அறப்பார்த்து, திருக்காவேரியையும் தெற்கே திருப்பி, திருமுடிக்குறை விப்ரநாராயணன் தோப்புக்குக் கிழக்கு முதலாகத் திருவரங்கந் திருப்பதிக்கு இருபுறமும் கரையும் போடுவித்து, அதிலே அணியரங்கன் வாய்த்தனையும் கட்டுவித்து, அந்தக் கரையிலே புந்நாகு தீர்த்தத்துக்கு ஆகுநேயபாகுத்திலே உடைப்பு எடுக்கிற ஸமயமாயிருக்கையில், தம்முடைய சரிஷ்யஞன் கருணாகரதாஸனை அங்கே காவலாகவைத்து, அவளை அறப்பார்ப்பித்து; அதுக்கு வடக்காக, ரசையாக சுங்கத்ரதேவஶதயையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கோயிலுக்கு ரசையாக கராமதேவதையான திருவரங்கச்செல்வியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கீழ்ப்புறம் பத்ரம்பண்ணி, இந்தப்படி சுங்கத்ரருடைய கருத்ரிமங்களுக்கு அவகாசமில்லாதபடி அரணைப்பண்ணி; கோயிலுக்கு மேற்கே பெரியதாக ஒரு ஊரணியை வெட்டுவித்து, அதிலே திருப்பள்ளி ஓடத்திருநாள் நடத்தும்படி பண்ணிவைத்து; கீழையுர் ஜம்புலிங்கத் துக்கு நேராகக் கரைஅழகியசிங்கரை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தச்சுக்தி அபிட்டுதமாம்படி பண்ணி; கோயிலிலே ஒருத்தரும் குடியிராதபடி யந்த்ரஸ்தாபநம்பண்ணி, ஜவரத்தை

யுண்டாக்கி; கோயிலிலே ராஜமஹேந்த்ரன் திருவீதியிலே கீழண்டையிலே திருமண்டபம் ஜீர்ணேத்தூராரணம்பண்ணி, சித்ரங்களை எழுதுவிக்குமளவில்; சுவரிலே ஸ்ரீராமாயணம் யுத்தத்காண்டம் எழுதியிருக்கையில், அந்த ப்ரதிமைகள் யதூராஸாஸ்தரமாக இருந்தபடியாலே ராத்ரி நித்யமாக யுத்ததுங்கள் ப்ரவ்ருத்தங்களாய் விடி வோறே ரக்தமாம்ஶாதிகள் விழுந்திருக்கக்கண்டு, அங்குபுங்கூதிகளைப் பண்ணிவைத் தும்; அந்தத் திருவீதியிலே, உரை ரூபர் கமலவல்லி நாய்ச்சியாரையும், சாந்துநாய்ச்சியாரையும், சேரகுல வல்லிநாய்ச்சியாரையும், யாகு ஶாலையிலே கோபிநாதூரையும், ஶங்குநிதி, பத்மநிதி,யையும், அந்தத் திருவாசல் வெளிப்புறத்திலே பத்தூரஸபத்தூரரையும், ஜீர்ணேத்தூராரணம் பண்ணுவித்து; குலஶேகரன் திருவீதியிலே சேனை வென்றுன் திருமண்டபத்துக்கு மேற்கு துலாபுருஷ மண்டபத்திலே ஸ்ரீவராஹநயினரையும், அதுக்கு வடக்குத் திருமங்கையாழ்வார் திருநடைமாளிகையிலே வஸந்த கோபாலனையும், ஹயக்குவரையும்; தெற்கில் ஆரிய பட்டாள் வாசலுக்குக் கிழக்கே சுந்தரபாண்டியதேவர் துலாபுருஷ மண்டபத்திலே, குழலுதும் பிள்ளையையும், அந்தாதி எம்பெருமானையும், ஆவிநாடன் திருவீதியில் சந்தூரபுஷ்கரணிக்கரையிலே கோவிந்தைனையும், வேதுவ்யாஸரையும், ஞானப்பிரானையும்; அகளங்கன் திருவீதி வடக்குத் திருவாசலுக்குக் கிழக்கே, எடுத்தகை அழகிய நயினருக்கு நாய்ச்சியாரையும், எதிராஜன் கோயிலுக்கு வடக்கே, திருவாழியாழ்வானுக்கு எதிராக பார்த்தூஸாரதி,யையும், சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கெதிராக விட்டலே ஶ்வரனையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தார்.

இப்படி இந்தக் கூராராயணஜீயர், தேஶாந்தரி ஜீயராயிருந்து அநேகம் ப்ரகாரம் கோயிலை நிர்வழித்து அபிமாநியாயிருக்கிறபடியினாலே, ஸ்தூலத்திலே அனைத்துக் கொத்து பரிஜாங்களும், “இப்படி அபிமாநியான ஜீயர்

நமக்குத் தலைவராய் அதீநபரராயிருக்கவேணும்” என்று ஆலோசனைபண்ணி, எம்பெருமானூர் நியமந்ததையும் அதிக்ரமிக்கமாட்டாதேயிருக்கும் காலத்திலே; கந்தாடையாண்டான் பெளத்ரர் பெரியஆயி யாகும்பண்ண, அந்த யாகுஶாலைக்குப் பெருமாள் எழுந்தருள், ஆயியும் ஹ்ரஷ்டராய், தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்க; அங்குதரம் ஒரு உத்ஸவகாலத்திலே, பெருமாள் முதலியாண்டானுக்கு உத்தரம்ஸாதி,த்த ஸேநாபதிபட்டைய மும், சேரன் ஸமர்ப்பித்த தூநாஶாஸநமும், தூநாநபூர்வகமாக அந்த ஆயிக்கு ப்ரஸாதித்து, ததாதீநமான உடையவரிலச் சினையான திருவாழி மோதிரத்தையும், ஆயி ஸம்மதி யுடனே அனைத்துக்கொத்து பரிகரமும் கூரநாராயண ஜீயருக்கு ஸந்திதி,யிலே ப்ரஸாதிக்கும்படி பண்ணி, ஜீயரை மடத்திலே விட்டு வந்தார்கள்.

அதுமுதலாக, கூரநாராயணஜீயர் புக்தயதிஶயத்தாலே நலந்திகழி நாராயணஜீயராயிருந்தவருக்கு “ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர்” என்று திருநாமமாய்த்து. இந்த ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் கைங்கர்ய விவரம்:—செங்கோல் துரித்து ஸ்ரீதார்யம் நிர்வஹிக்கிற கோவணவர் கைங்கர்யத்திலே பிரித்துக் கட்டுகிறதுக்கு விவரம்;—திருமஞ்சநத்துடனே கருவுகல வாசலிலே வந்து, அஞ்சநக்காப்பு முதலான ஸகந்தூதி, களைத் திருத்திவைத்து,நாய்ச்சியார்கோயிலுக்கு அனுப்புகிற அஞ்சநக்காப்பு முதலான ஸகந்தங்களுக்குத் திருவாழி யிலச்சினையிட்டு, ஸந்திதி,யிலே புகுந்து திருவாராதாம் நடப்பித்து, அலங்காராஸார்த்தும் ஸந்திதி,யிலேயிருந்து, கஸ்தூரித் திருமண்காப்பு அஞ்சநக்காப்பு சாத்தியருளின பின்பு, நாய்ச்சியார் கோயிலுக்குப்போய், அங் கே யு ம் திருவாராதா காலத்திலே இலச்சினைப்படியேயிருக்கிற அஞ்சநக்காப்பு கஸ்தூரித் திருமண்காப்பு ஆனவுடனே, வெளியிலே புறப்பட்டு எழுந்தருளுகிறதும், புழுகாப்புச் கோ—9

சாத்துவிக்கிறதும், குறுக்காவரணத்துக்குப் பின்பு கோவண வரில் ப்ரதாநராய் மடுத்திலேயிருந்து நிறைவுகுறைவு விசாரிக்கிறதும் கைங்கர்யம்.

இவர் பேர் விவரம்:—பெருமான் புறப்பட்டுத் திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கு மேற்கே திரும்பினவுடனே ஸேவிக்க, தீர்த்துமும் பரிவட்டமும் ஒரு திருமாலையும் ஸ்ரீஸ்டா கோபனும் ஸாதி₃த்து, பின்பு செங்கோலதி₃காரிக்கு ஸேநை முதலியார் வாசலிலே, அன்றியிலே அங்கேதானே, வரிசை கணை ஸாதி₃கும்படி பண்ணியும், நித்யமாக செங்கோலுக்கு முன்னே ஸேநைமுதலியார் ஸங்கிதி₃யிலே, ப்ரஸாத₃ஸ்வீ காரம் பண்ணுவிக்கிறதும், தீர்த்து விளியோக₃த்திலும் ப்ரஸாத₃விளியோக₃த்திலும் செங்கோலுக்குமுன்னே ஸ்ரீரங்கா நாராயணஜீயர்’ என்று அருளப்பாடு ஸாதி₃த்து விளியோக₃ம் ஸாதி₃க்கிறதும், தேவுதாரணத்துக்கு ஸேநைமுதலியார் ஸங்கிதி₃யிலே ப்ரஸாத₃ஸ்வீகாரம் ஸாதி₃க்கிறதும், கோயில் ஸ்ரீகார்யங்களிலே ‘ஸோபதிதுரந்தரரான ஸ்ரீரங்கா நாராயணஜீயர்’ என்று திருமுகமெழுதுகிறதும் நூதா மாகையாலே; அாதி₃யாய் திருமொழித் திருநாளிலே திருமாலை அபிழியத்திலே ‘அரங்கனர்க்காட்செய்யாதே’ என்கிற ப்ரகரணத்திலே, ப்ரதுமம், ஸ்ரீஸோபதிதுரந்தரரான கோவணவர் கைங்கர்யத்தை அபிழியிக்கிறதிலே, செங்கோல் துரிதது ஸ்ரீகார்யம் விசாரிக்கிற ப்ரகாரத்தை அநுஸரிக்கிறதேயல்லாமல், நூதாமான ஸ்ரீரங்காநாராயண ஜீயரை அநுஸரிக்கிறதில்லை.

இந்த ஸ்ரீரங்காநாராயண ஜீயர் பட்டம் ஸ்தலத்தாரால் உண்டாக்கினபடியாலே, அதீநபரம்பரையாய் வருகை யன்றிக்கே, ஜீயர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினவுடனே, திருவாழி மோதிரமும் மடுமும் ஸ்ரீபண்டாரத்திலே சேர; பரிகரங்களும், அதுக்குப் பின்பு ஸ்தலத்திலே அனைவரும் ஸம் மதித்து, ஒரு ஜீயரை “ஸ்ரீரங்காநாராயணஜீயர்” என்று ஸங்கிதி₃யிலே அவர் வரிசையை ஸாதி₃த்து, திருவாழி மோதிர

மும் ஸாதி,த்து, மடுத்திலேயும் கொண்டுபோய் விட்டு, அவி வாரண ஸ்ரீபுண்டாரத்திலே செலவழிக்கிறதாக நடந்தது.

துவுக்காவணத்துக்குப் பின்பு, காலவிஶேஷத்திலே, உத்தமர்கோவில் ஸ்ரீரங்கூராஜர் ஸ்ரீரங்கூநாராயணஜீயராய், வாசாலகராகையாலே மடுத்துக்கு ஸ்ரீரங்கூராஜர் திருவாராது, முன்டுபண்ணி, அதீநம் ஸ்ரீபுண்டாரமாகையாலே, ஸ்ரீரங்கூராஜர் திருவாராது,நத்துக்குத் திருக்கொட்டாரத்திலே அமுதுபடி, நெய்யமுது, திருவிளக்கெண்ணெய், பாலமுதுக்குப்பசு, அதுக்குத் தவிடு முதலான துகளுமுன்டாக்கிக் கொண்டு பற்றினார். கோயில் பரிஜூங்களில், ஶாத்தூரக் கொத்துக்கு ஆஶ்ரயணமும் ஸாதி,த்துக்கொண்டுவந்தார்.

ஸ்தாலத்தாரணவரும் கல்பி தத் கட்டளைப்படிக்கு, உடையவர் நடப்பித்த ஸம்ப்ரதாயநுகுணமாகக் கொத்துக்கு நிர்ணயமும், ஜீயர் ஏகாங்கி வ்யவஸ்ததூயும், இவர்களுக்குக் கைங்கர்யமும், திருமுகப் பட்டையமாக தூர்மவர்மாவின் திருமதினிலே திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கு மேற்கே ஶிலாலிகிழம் பண்ணுவித்தார்கள்.

பெரியாயி, சிறியாயி வைபுவம்

முதலியாண்டான் பெளத்ரரான கந்தாடைதோழப்பர் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்கையில்; அவர் குமாரரான பெரியவரதாசார்யர் சின்னவரதாசார்யர் இருவரும், ஜஞாங்புக்தி வைராக்ய நிஷ்டார்களாய், அழகியமனவாளப்பெருமாள் திருமேனி கைங்கர்யம் திருப்பவள கைங்கர்யங்களை ஆராய்ந்துகொண்டு, நித்யம் பாலமுது காய்ச்சி அமுது செய்யப் பண்ணுகையில்; ஒருநாள் ராத்ரி சின்னவரதாசார்யர் பாலமுது காய்ச்சிப் பெருமாளுக்கு அமுதுசெய்யப் பண்ணி, பெரியவரதாசார்யருக்குக் காட்டியருள்; அவரும், அந்தப் பாலிலே த்ருணமிருக்கக்கண்டு, ‘இது பெரிய பெருமாள் திருமிடற்றில் குத்தும்’ என்று தொண்டை விக்கி மோஹிக்க; சின்னவரதாசார்யரும், அது கேட்டு

மூர்ச்சித்து, க்ரமத்திலே மோஹம் தெளிந்தவாறே, பெரிய பெருமான் ப்ரஸங்கராய் இருவருக்கும் மாத்ருபாவனையாக “பெரியாயி, சிறியாயி” என்று திருநாமம் ஸாதியுத்தார். சில காலத்துக்குப் பின்பு, ராஜகோபத்தாலே பெரியாயி அதீங்மிட்டு, திருமழிசைசுக்கு எழுந்தருள்; கந்தாடை தோழப்பரும், பெருமான்கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

ஈயான் ராமாநுஜாசார்யர் வைபவம்

சிலகாலத்துக்குப் பின்பு, தேவப்பெருமான், கந்தாடை தோழப்பர் ஸ்வப்நத்திலே, ஸ்லோகஷ்டகத்தாலே ‘உம்மு டைய மூன்றும் குமாரராலே ஸ்தூலம் சேரப்போகிறீர்’என்று நியமிக்க; பின்பு, ஒருகாலத்திலே பெரியாயி திருவடிகளிலே அபசாரப்பட்ட கலிகாலசோழன் மாண்டு, சோழப்பட்டங்கள் குலைந்து, பஞ்சத்திருவடி முத்துக்ருஷ்ணராஜா ராஜ்யம் பண்ணுகையில், அழகியமணவாளப்பெருமான் அவன் ஸ்வப்நத்திலே, ‘நம் கார்யம் பார்க்கைக்கு தேவப்பெருமான் ஸங்கிதி, யிலே போயிருக்கிற தோழப்பர் குமாரர் ஈயான் அழைப்பித்து, முதலியாண்டானதீநத்தைத்ததைத் தொழிலாக்கும்’ என்று சொல்லி நியமித்தபடியினாலே, அவனும் அவரை அழைப்பித்து, அவர் ஸிஷ்யனைய், பூர்வப்ரகாரம் எல்லா வற்றையும் அவரதீநம் பண்ணினான். அந்த ஈயான் ராமாநுஜாசார்யரும், வாதூலதேஶிகராய் அநேக கோபுர ப்ராகார மண்டபங்களை ஜீர்ணேத்துதாரணம் பண்ணி, ஸ்வாமிக்கு நித்யோத்ஸவ பகோத்ஸவாதி, களையும் திருமேனி திருப்பவளோபசாரங்களையும் புயபுக்த்யதிஶயத்தோடே நடத்திக்கொண்டு கார்யம் நிர்வாஹித்தார்.

எம்பெருமானாடியாள் கோயிலைக்காந்தது

அவர் குமாரர் திருக்கோபுரத்துநயினார், நரஸிம்ஹராஜா துரைத்தனத்தில், பாஹூகாலம் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வாஹித்தார். அவர் இரண்டாம் குமாரரான சிற்றண்ணர், வாதூல :தேஶிகபதி, நிர்வாஹராய், ஸ்ரீரங்க, ஸ்ரீகார்ய துரந்தராய்,

பஞ்சதிருவடி கேஸவராஜாவைத் தொட்டு ஸ்வாமிக்கு அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணி, அநேக கைங்கர்யங்களையும் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். பின்பு, அவர் குமாரர் ஸ்ரீரங்கூராஜநாதன் வாதாலதேஶிகர், பஞ்சதிருவடி வீரப்பராஜாவாலே, அழகியமனவாளப்பெருமானுக்கு அநேக கைங்கர்யம் நடப்பித்துக்கொண்டு, ஜஞாநபுக்தி வைராக்யாதி, கராய், ஸ்ரீகார்யஸ்ரீயைச் சிந்தாமல் மங்காமல் பொங்கும்படி ஸகலோபசார வரிசைகளும் நடப்பிக்க; ஸ்ரீரங்கூஸ்ரீயும் தினந்தினம் வருத்தியடைந்துவர; ஸ்ரீரங்கூராஜநாதனும் புஹாகாலம் அநபத்யராய், ‘ஸ்ரீகார்யநிர்வாஹத்துக்குப் பின்னுக்கு ஒருத்தருமில்லை’ என்று விஷண்ணராயிருக்க; புகுவதநுக்ரஹத்தாலே குமாரர் அவதரித்த பன்னிரண்டாம்நாள் ந்ருவிமஹதேஶிகர் என்று திருநாமமும் சாத்தி, ஸ்வாமி ஸந்நிதிக்கு ஸேவைக்கு எழுந்தருளின காலம், ஶகாப்தம் ஆயிரத்துநாற்று நாற்பத் தொன்பதுக்குமேல் அசஷ்யஸம்வத்ஸரத்தில் ‘துலுக்கர் தொண்டைமண்டலம் வ்யாபித்தார்கள்’ என்று கேட்டு, ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலே ‘இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறதும், வெளியிலே எழுந்தருளுகிறதும் எது திருவுள்ளாம?’ என்று திருவுள்ளச்சீட்டுப் போடுகையில்; ‘அழகியமனவாளப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிறதே திருவுள்ளாம்’ என்று நியமித்தபடியினாலே, திருநாள் ஆரம்பித்து நடக்கைஷ்வில், பன்றியாழ்வான் கோவிலிலே புலிவெட்டு மண்டபத்திலே அழகியமனவாளப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸமயத்திலே, துலுக்கர் சமயபுரம் கடந்து வருகிறதைக் கேட்டு; ஸ்ரீரங்கூராஜநாதன் திருவோலக்கத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற பன்னீராயிரம் ஸ்வாமிகளையும் திருவோலக்கம் குலையாமலிருக்கும்படி நியமித்து; திருவாராதாம் நடக்கிறதாகத் திருத்திரைபரிமாறி, சிறு பல்லக்கிலே பெருமாளையேறி யருளப்பண்ணி, ஒரு அர்ச்சகரையும் இரண்டு பரிசார்கள் களையும் ஸ்ரீபாதம் தாங்குவாரையும் ஶிஷ்யரோடுகூடப் பிள்ளைகாசார்யரையும் கூட்டித் தெற்கே அனுப்பி;

தாம் கோவிலிலே புகுந்து, சில திருவாப்ரணப் பெட்டிகளையும் திருப்பல்லக்கிலே ஸ்ரீரங்கூநாய்ச்சியாரையும் சில பரிகரங்களையும் கூட்டி அனுப்பி; பெரியபெருமாள் குலஶேகரன்படி கல்திரைபரிமாறி, முன்னதாக ஒரு விக்குரலூத்தை வைத்துக் கதவைப்பூட்டி, நாய்ச்சியார் ஸங்நிதி, யிலேயும் அந்தப்படி பண்ணி, மர்மஸ்தூநங்களைல்லாம் திரோது, அந்தபண்ணி, தாம் திருவோலக்கத்தில் வர; து வு க் கரு ம் திரையில் புகுந்து விக்குரலூத்தைக் காணுமல், பன்றியாழ்வானை அபசாரப்பட்டு, ஸவாமிகளைனவரையும் திருமுடிதிருத்தி, கோவிலிலே ப்ரவேசித்து, செம்பொன் வாசலிலிருந்த விக்குரலூத்தை அழித்து, தென்கரை வடகரை எல்லாம் குடிபடைகளுக்குச் சேதமில்லாதபடி எஜமாஙன் அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே குடியிருக்குமளவில்; எம் பெருமானடியாரிலே ஒருத்தி அவனை ஸங்தி, த்து, அவனுடன் கூடியிருந்து நன்றாக வசீகரிக்குமளவில்; அவனும் முன் நினைத்தபடி கோயிலை பாதி, யாமல் இருக்குமளவில், பூர்வம் ஜீயர் யந்த்ரஸ்தூபங்கம் பண்ணினதினாலே அவனுக்கு ஶரீரத் திலே வ்யாதி, வருமளவில், அவன் ‘இது தெய்வக்ருதம்’ என்று நினைத்து, கோயிலை அழிக்கப்.பார்க்குமளவில்; அந்த எம்பெருநாடியானுபாயமாக, அவனுக்குத் தெரியச் சொல்லி, அவன் நினைத்தபடி செய்யாமல் கோபுரமண்டபக் கொடுங்கைகளை அங்கூபங்கும் பண்ணுவித்து, தூவாரபாலகர்கள் முதலான சுற்றில் விக்குரலூங்களையும் அங்கூபங்கும் பண்ணுவித்தார்கள். அவ்வளவிலே அவன் ஸங்துஷ்டனுயிருந்தான். அப்படியும் அவனுக்கு நாள்வரையில் நோய் விஞ்சினபடியினாலே, இவ்விடத்திலே இருப்பைவிட்டு, கண்ணனூரிலே மதினைப்பிடிடுங்கிக் கோட்டை கட்டுவித்துப் போனவளவிலே, திருவிடையாட்டத்து அழகியமணவாளனிடக் காணியாளரில் “சிங்கப்பிரான்” என்கிற பூராஹ்மணர், அந்த எம்பெருமானாடியாள் முகூமாகத் துலுக்களைக்கண்டு, அவன் வாசலுக்குக் கார்யகரராயிருந்துகொண்டு, கோயி லுக்குத் தீங்கில்லாதபடி ரசுதித்துக்கொண்டிருந்தார்.

**அறகியமணவாளப்பெருமாள், ஜோதிஷ்குடி
திருமால்நூல்சோலை கோயிக்கூடு புங்கனுர் வழியாகத்
திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளினது**

பெருமானும், அன் றி ர வு தம் நாய்ச்சிமாருடனும் அந்தரங்கு பரிஜூங்களோடும்கூடி, சிறந்த காட்டிலே எழுந்தருள; கள்ளார் தொடர்ந்து ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ண, அவ்விடத்திலும் அப்புறத்திலே போகையில்; அங்கங்கே செறுவஞ்சக்கள்ளார் எதிர் கொண்டு சிறப்புக்கட்டளை அமைக்க; அவர்கள் பாவமறிந்து, அத்தை பரிக்குறவியாமல் கடாக்ஷித்து, ஜோதிஷ்குடியிலே ஒரு மாஸம் எழுந்தருளியிருக்க; அங்கே பிள்ளைகாசார்யர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளி, திருவத்யயநாந்தமாகச் சரமகைங்கர்யம் நிறைவேறினபின்பு, திருமாலிருஞ்சோலையேற எழுந்தருளி, ஒரு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்து, திருநாமத்தாலே ஒரு கிணறும் உண்டுபண்ணி, அவ்விடத்திலும் புறப்பட்டருளி மலையாளத்திலே எழுந்தருளி, அங்கங்கே அவரவர்களாலே ஸத்கருதாய் கோழிக்கூடேற எழுந்தருளி, அவ்விடத்திலே சிலாளெழுந்தருளியிருக்க; அவ்விடத்திலே மற்ற திழவ்யதேசங்களிலெம்பெருமான்களும் நம்மாழ்வாருமெழுந்தருள, அந்த எம்பெருமான்களையும் ஆதாரித்தருளி, நம்மாழ்வாரைத் தம் திழவ்யஸிமஹாஸநத்திலே வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஸம்வத்ஸரம் அங்கே எழுந்தருளியிருந்து; அவ்விடத்திலும் ஆழ்வாருடன் புறப்பட்டருளி, ஸமுத்ரத்திலே ஓடத்தின்மேலே எழுந்தருள, மத்யே ஆழ்வார் ப்ராமாதிழக மாக ஸமுத்ர ஜலத்திலே எழுந்தருள, பெருமாள் தனித்து எழுந்தருளத் திருவுள்ளமில்லாதபடியாலே ஓடத்தைத் திருப்பி, பெருமாள் நியமாத்தினுலே கெருடன் வட்டமிட்ட விடத்திலே முழுகி ஆழ்வாரையெடுத்துப் பெருமானுடன் சேர்க்க; பெருமானும் ஆழ்வாருடன் திருக்கிணமீபியிலே அநேகநாளெழுந்தருளியிருந்து, ஆழ்வாருக்குத் தம் வட்டமஜையையும் முத்துச் சட்டையையும் ஸாதித்தருளி,

ஆழ்வாரை அங்கே நிறுத்தி, தாம் ஸபரிகரராய் புங்கனூர் வழியாகத் திருநாராயணபுரம் எழுந்தருளினார்.

பெருமாள் திருவேங்கடத்துக்கு எழுந்தருளியது

ஆழ்வாருடனே ஏகாஸநத்திலேயிருந்து ஏகபாத்ரங் களிலே திருவாராதூநம் கண்டருளுகையில் ; ஆழ்வார் திருப்படிக்கமும், பெருமாள் மீஸடுகேர்பனும் ஸாதிழக் கிறது. அதுமுதலாகப் பெருமாள் திருவாராதூநமான வுடனே, திருப்படிக்கத் தீர்த்தும் ஸேகீனமுதலியார் கோயிலிலே மீரங்குநாராயணஜீயர் முதலான பாரபத்தியக்காரருக்கு ஸாதிழக்கிறது. பெருமாள் புறப்பட்டருளினால், அது முதலாக, நடையிலே சுந்தரபாண்டியன் கொண்டுபோகிற தில்லை. இந்தப்படி திருநாராயணபுரத்திலேயும் அநேகநாள் எழுந்தருளியிருந்து, ப்ரதூக்ஷினமாகத் திருவேங்கடத்துக்கெழுந்தருளி திருமலையிலே பழங்காலம் திழவ்யோத்ஸவத்துடனே எழுந்தருளியிருந்தார். §

எம்பெருமானியானுக்குக் கட்டணியிட்டது

ஒரு காலவிஶேஷத்திலே நம்பெருமாள் ஸங்நிதிழியில் துலுக்கார்கள் பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் முதலியவைகள் செய்யவொட்டாமலும், கோயிலுக்கு யாரையும் வரவொட்டாமலும் உபத்துவம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் செய்யும் உபத்துவத்தைப் பார்த்து மனம் ஸஹியாதவளாய், எப்படியாவது இந்த துலுக்கார்களை இவ்விடத்தினின்றும் துரத்தவேணுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு ஒரு திழனம் தான் அலங்காரத்துடன் கோயிலுக்குள் வந்தாள்.

ந் பக்கம் 25-ல் “கோபணவுடையார்” என்று தொடங்கும் தலைப்பு முதல் பக்கம் 27-ல் “திருநானும் கண்டருளினார்” என்று முடியும் முதல் பாரா ஈருக உள்ள பகுதியில் பெரும்பாலும் 1888-ம் வாசு பதிப்பில் இவ்விடத்தில் உள்ளது. 26-ம் பக்கம் 2-வது வரியில் “அவ்விடத்தில்” என்று தொடங்கி, 9-ம் வரியில் “மிருந்து” என்பது வரையிலும், 25-ம் வரியில் “அவருக்குத் தனியன் கொடுத்த” என்பதும் அப்பதிப்பில் இல்லை. அங்குள்ள பகுதிகள் இங்கிருப்பதே பொருத்தம்.

துலுக்கர்களிற் பெரியவன் இவளைப் பார்த்து ஆசைப்பட்டு அருகில் வந்தான். அவனும் இச்சைகொண்டவள்போல் இருந்தனள். து லுக் க னு ம் அவளைப் பார்த்து ‘உங்கள் சுவாமி எங்கே’ என்று கேட்டான். நான் காண்பிக்கிறேன் வாருமென்று கீழண்டை கோபுரத்தின்மேலே அழைத்துக் கொண்டுபோய், பரவாசுதேவரைக் காண்பித்தனள். அவன் அந்தப் பரவாசுதேவரை எட்டிப்பார்க்கும்போது அவளை அவ்விடத்திலிருந்து கீழே தள்ளிவிட அவனும் வீழ்ந்து இறந்துபோனன். அவனும் பிரமஹத்தியானது நம்மைப் பிடிக்குமென்று தானும் வீழ்ந்தனள். அவனுக்குமாத்திரம் உயிர்போகாமலிருந்தது. மற்றைய படைகளெல்லாம் விட்டு ஒடிப்போனவுடனே கோயிலுள்ள பரிஜூங்கள் யாவும் திருக்காப்பை நீக்கவந்து பார்க்குங்காலத்தில், அடியாளுக்கு மாத்திரம் உயிர்போகாமலிருக்கக்கண்டார்கள். உடனே யாவரும் சென்று பெருமாளுடன் முறையிட, பெருமாளும் அர்ச்சகமுகேந அடியாளிடம் வந்து அழைத்துபோர உகந்தருளி “உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்” என்று சொல்ல, அவனும் “எந்தக்காலத்திலும் திருநாடு அளிக்கிற காலத்தில் என்னுடைய வர்க்கத்துக்கெல்லாம் திருமடைப்பள்ளியிலிருந்து நெருப்பும் திருக்கொட்டாரத்திலிருந்து அழுதுபடியும் தீர்த்தும் திருமாலை திருப்பரிவட்டம் எந்தக்காலத்திலும் ஸாதியுக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டனள். அதுமுதலாக அந்தப்படிநடந்துவருகிறது. /

/ பழைய பதிப்பில் இந்தப் பாரா “எம்பெருமானடியாளுக்குக் கட்டளை” என்னும் தலைப்போடு “பெருமாளும் நாய்ச்சியாருடனே சேரபாண்டியளிலே இனிதுடன் வீற்றிருந்து, எம்பெருமானடியாளை அழைத்து, போரவுகந்தருளி ‘உனக்கு வேண்டியதைக் கேட்டுக்கொள்’ என்று திருவுள்ளமாகையில்; அவன், ‘என்னுடைய வர்க்கத்துக்குத் திருமடைப்பள்ளியில் கொள்ளியும், திருக்கொட்டாரத்திலே வாய்க்கரிசியும் அந்தகாலத்திலே ஸாதியுக்கவேணும்’ என்று கேட்டுக்கொண்டாள். அது முதலாக, அந்தப்படி நடந்து வருகிறது.” என்று உள்ளது.

திருவாழிக்கல் போகட்டது

இந்தப்படி திருநாள் நடக்கையில்; பூர்வப்ரகாரம் எட்டாந்திருநாள் விடிவோறே பெருமாள் எல்லைக்கரைக்கு எழுந்தருளுகிறபோது, ஆனைக்காவல் வடக்குத்தெருவில் ரங்காவசலாலே உள்ளே எழுந்தருளி, அகிழலாண்டேஸ் வரிக்கு ஸேவைவஸாதித்து, இளாநீர் அழுதுசெய்து, ஜம்பு, தீர்த்துத்திலே திருவடிவி னக்கி, நிழுக்கே ஆழ்வார் திருமங்கைமன்னன் தோப்புக்கெழுந்தருளுகிறது. மற்றத் திருநாளிலே அந்தப்படி திருவடிவிளக்கி, அந்த வடக்கு வாசலாலே தானே திரும்பி உத்தமர்கோயில் ஆழ்வார் திருமாளிகையான கதும்புதீர்த்துத்துக்கு எழுந்தருளுமிடத் தில், சைவர் புஹுஶாகக் கலஹம் பண்ணினபடியினுலே, தள்ளும் நூக்குமாக மூன்று வருஷம் கலஹத்திலும் நடந்தது; அதின்பின்பு, ஶகாப்தும் ஆயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணுற ரேழுக்கு மேல் செல்லாநின்ற நளவருஷம் பங்குணிமீ திருநாளிலே எட்டாந்திருநாள் பூர்வப்படிக்கு ஆனைக்காவ லுக்கு ஸமீபத்திலே மேற்கே எழுந்தருளச்செய்தே, அநேகம் பாஷண்டிகள் ஆயுதபாணிகளாய் முன்னே வழிகட்டிக் கொண்டிருக்குமளவில், திருப்பணிசெய்வார் முன்போலே திருவீதி சோதனை பண்ணிக்கொண்டு போக, அத்தை அவர்கள் பொறுக்கமாட்டாமல், கொடவரான வேலேந்தின பெருமாள்துாஸரை மெய்யறப்பார்த்து, கஷ்டத்துரக்ருதியையும் ப்ரயோகித்துமளவில்; பெருமாளுடன் ஜியர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அனைத்துக்கொத்துப் பரிகரங்களும் விரக்தரும் ஏகாங்கிகளும் திருவிழாக்காரரும்கூட உபநிஷத் தைப்பாராயணம் பண்ணிக்கொண்டு, வீரவாத்யங்களுடனே ஆனையேற்றமும் ஸாதித்து, உபநிஷங் மந்த்ரஜபத்துடன் அந்த மெய்யறந்த திருப்பணி செய்வாரிருக்க, தடஸ்தது ரான மட்டுத்திபதிகள் ஸமாதானம்பண்ணி நல்லவார்த்தை யாலே பொறுப்பித்தார்கள். அதுக்குப்பின்பு, அவர் போகிற வழியிலே திருவாழிக்கல்லைப் போட்டுக்கொண்டு வந்தது. ஆனைக்காவல் ஸ்தலத்தார், தங்களுக்கு மாடுகள்

போகிறதுக்கு மாத்திரம் வழி கொடுக்கவேணும் என்று, பரிவர்த்தனையாக நிலமும் கொடுத்து அநுவர்த்தித்தபடி யிலூலே, அவர்கள் மதிஞாக்கு மேற்கே பத்துபாதும் அகலம் வழிவிட்டுத் திருவாழிக்கல்லைப் பொகட்டு, அதுமுதலாக எட்டாங் திருநாளூக்குக் கிழக்கே எழுந்தருளாமல் எல்லைக் கரையிலே எழுந்தருளுகிறது.

பெரியக்ருஷ்ணராய் உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்

இந்தப்படி ஸ்தாலத்துக்குக் கலகம் தீர்ந்து, விஜயங்கூரத் துக்கு நாலாறுதாம் போய், ஹரிஹரராயரை அநுவர்த்தித்து, ஶகாப்பதும் ஆயிரத்து முந்நாற்றுநாலுக்குமேல் செல்லா நின்ற ருதி, ரோதுகூரி வருஷம்முதல் ஈஸ்வர-ஸு வரைக்கும் பதினைந்து வருஷம் ஹரிராயர், மஹாராயர், கோபண உடையார், விருப்பண உடையார், முத்தைய தெண் ணையக்கர், தம்பணவுடையார், ப்ரதானி சோமப்பர் தெண் ணையக்கர், காரியத்துக்குக்கடவ அண்ணர், கோபணர் உள்ளிட்டார்கையில், உதுகதாரா பூர்வகமாக பெரிய கிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி வாங்கின திருவிடையாட்டம்; இதுவும் ஆணையேற்ற மண்டபம் கலஹத்திலே ஜீரண மாகையில் அதைக் கட்டிவைத்ததும், பெரியக்ருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்.

x நாக மங்கலம் அண்ணப்பவுடையார் கைங்கர்யம்

அமுதுமண்டபம் நாலு தூணுக்கும் செம்பின்மேல் பொன் பூசுவித்து, நடுவே திருப்போனகம் படைக்கிற பல கைக்கு வெள் ளி த் த க டு போடுவித்தது நாகமங்கூலம் அண்ணப்ப உடையார் கைங்கர்யம். இதை காலவிஶேஷத் திலே பிரித்து வெள்ளிக்கொப்பரை பண்ணிற்று.

x திம்ம ராகுத்தர் கைங்கர்யம்

திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கு மஹாதோரணமும் செம்பின்மேல் பொன்பூசிப் பண்ணுவித்து, திருக்கதவுக் கும் அப்படியே பூச்சுத்தகடு போடுவித்து, திருவரங்கச் செல்வனூர் எழுந்தருளியிருக்கிற பீடத்துக்கும் பூச்சுத்

x சிறிய எழுத்திலுள்ள தலைப்புகள் பழம் பதிப்பில் மாத்திரம் உள்ளன.

தகடு போடுவித்தது, ஸானு வ கே கூ ரா பா ல ராஜாவின் மநுஷ்யன் திம்ம ராகுத்தர் கைங்கர்யம்.

ஹரிஹர ராயர் கைங்கர்யம்

அழகியமணவாளத் திருமண்டபத்தில் தங்தத் திருப்பள்ளிக்கட்டில் மஞ்சமும் ஹரிஹரராயன் கைங்கர்யமாகப் பண்ணி வைத்ததும், பெரிய கருஷணராயர் உத்தமங்பி.

வேதார்ய பட்டர் ஸ்ரீராமம் நிரவூலித்தது.

ஈஸ்வர வருஷம் முதல் விக்கிரம வருஷம்வரைக்கும் வேதார்யபட்டர் ஸ்ரீகார்யம் நிரவூலித்தார்.

**கந்தாடையார் அதீநமாயிருந்த உடையவர்கள் நிதியை
வேதாசார்யபட்டர் உடலிபழக்கைகொடுந்துத்
தன் வசமாக்கினது**

அதற்குப் பூர்வம் உடையவர் திருநாட்டுக்கெழுந் தருளின பின்பு; எதிராஜீனப் பெருமாள் நியமந்ததினாலே சுந்தரபாண்டியன் துலாபுருஷ் மண்டபத்திலே அர்ச்சாவ தாரமாக ஏறியருளப் பண்ணுவித்து அனைத்தழகும் நடத் தினது, கந்தாடையாண்டான். ஆயிலளிட்டார் பரக்கத் திருமண்டபங்களும் கட்டுவித்து உபலாளித்தபடியினாலே, அந்தக் கோயில் கந்தாடையாரதீநமாக நடந்துவர; திருவரங்கங் திருப்பதியிலே பெருமாளை ஸேவிக்கவந்த பரிஜூங்களுக்கு, பெரிய திருநாளிலே, அந்த எம்பெருமானார் ஸங்நிதியிலே ஸங்நிதிப்பேர், ஸமயமுத்துரையான திரு விலச்சினை ஸாதாத்து வந்தார்கள். துலுக்காவனத்திலே கோயில் திருக்காப்பைச் சேர்த்தபடியினாலே, பரிஜூங்களும் வராமல் ஸமயமுத்துரை ஸாதிக்கிறதற்கில்லாம் லிருந்தது. பின்பு, பெருமானும் எழுந்தருளி, திருக்காப்பு நீக்கி, விருப்பண உடையார் திருத்தேர்த்திருநாளிலே பரிஜூங்களும் வர; தத்காலத்திலே அந்த ஸமயமுத்துரையை, ஸ்ரீபண்டாரம் என்று எம்பெருமானார் ஸங்நிதியிலே ஸாதிக்கவொட்டாமல், வேதாசார்யபட்டர் தம் மநுஷ்யரை

ஸாதி,க்கச்சொல்லி, எம்பெருமானூர் ஸங்நிதி,ப்பேரைத் தள்ளிவிட்டு பூலவந்தமாக நடந்தபடியாலே, அந்த வேதங்காரர்ய பட்டர் ஒரு க்கால் இருக்கால் எம்பெருமானைர ஸேவிக்க வந்தவிடத்திலே, ஒரு பர்யாயமாக அவமதி நடக்க, அதுமூலமாக பூர்வம் திருவிக்கிரமசோழன் ப்ரதிஷ்டிப்பித்த சக்ரவர்த்தித் திருமகன் கோயிலில் தெற்கு அறையிலே யதிராஜைன ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அவ்விடத்திலே, பெரிய ஸங்நிதி,யிலே தம்முடைய கைங்கர்யமாகச் சில உபகரணங்களையும் பண்ணுவித்து, திருப்புகைக்காலுக்குத் தம்முடைய திருநாமம் சாற்றி, ஸங்நிதி,யிலே அந்தப்பேர் நடத்திவைத் தார். ஸங்நிதி,யிலே கூராராயணஜீயர் பட்டப்பேருக்கு வரிசைகள் ஸாதி,த்தவுடனே ஸ்ரீஸௌபதி துரந்தரவரிசை களையும் தாமே பெற்றுக்கொண்டு வந்தார். இந்தப்படி நாலு வருஷம் நடந்தபின்பு அந்த அதி,காரம் மாருடி, மெய்நிலையிட்ட உத்தமநும்பி விஜூயங்கூரத்திலும் வந்து ராயர் நிருபப்படியே ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்துத் துடங்கினவுடனே, அந்த உத்தமநும்பி தமப்பன் அழகியமணவாளநும்பி முற் காலத்திலே ஸ்வாமி திருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யத்தில் தலைவராய் ஸ்ரீரங்காராஜாதான் வாதாலதே,ஸ்ரீகார் திருவடி களில் ஆஸ்ரயித்தவனுபடியினுலே, அந்த அபிமாநத் தாலே அந்தக் கொத்துப் பரிகரங்களும் “உடையவர் ஆஜ்ஞையை அதிக்ரமிக்கலாகாது” என்று யோசித்து, பட்டரை நிராகரித்து, கந்தாடையாரதீ,நத்தையும் அதுக்குள்ள வரிசைகளையும் அவர்கள் தே,ஸாந்தரஸ்த்தானபடி யினுலே ஸ்ரீபண்டாரம் சேர்க்க;

4. ஸ்ரீமக்சுகாப்,தே, நவலோகபாஜி

விகாரினி ஹ்யுத்தமநநம்பி,நாம்நஃ ।

வேதங்கார்யபட்டோ து,ரி திம்மராஜோ

விதீர்ய பத்ரம் ஸமயம் ததங்காக்கரஹீத ॥

என்று நாளைவிலே அந்த பட்டரும் எல்லாரையும் அநு சூரித்து, அர்த்தபூலத்தாலேயும் ஸமயம் முதலானது

களைத் தம்முடைய வசம் பண்ணுகைக்கு ராயர் மநுஷ் யன் கோபனைதிம்மராஜா, ஸ்ததூலத்தார் முன்னிலைக்கும் உத்தமங்கிபேருக்கு “அவர்கள் வருகிறவரைக்கும் நாமநு புவிக்கிரேம்” என்று உடன்படிக்கை எழுதிக்கொடுத்தது, ஶகாப்பதும் ஆயிரத்துமூங்நூற்று நாற்பதுக்கு மேல் விகாரி வருஷத்திலே.

பெரியகிருஷ்ணராயருத்தமநம்பி, பெரியநம்பி வழிஶஸ்நார் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்தது

பின்பு, அந்த எல்லைநிலையிட்ட பெரியக்ருஷ்ணராயர் உத்தமங்கிபி, ஸ்ததூலத்துக்கு அநேக உபகாரங்களைப் பண்ணி, ராஜவல்லபுராய், முத்தையூம் ஸ்ததூலத்திலே சேர்த்துக்கொண்டு, நூற்றெட்டுத்திருப்பதி திழவ்யதேஶ கைங்கர்யங்களும் ஆராய்ந்துகொண்டு, புஹாகாலமா யிருக்கிற காலத்திலே; தான் ‘அசக்ராங்கிதபரஞ்சேம’ என்று கலுஷிதஹ்ருதூயனுய, வார்த்துகம் மிகுந்தபடியாலேயும், ஆசார்யர்கள் தேஶாந்தரஸ்ததூர்களானபடியினாலேயும், புட்டர் கந்தாடையாருக்கு விரோதியானபடியினாலேயும், அங்கே ஆஸ்ரயிக்க மநஸ்ஸில்லாமல் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்க; தேஶாந்தரத்திலிருந்து, பெரியநம்பி வம்ஶ்யராய் ஜஞாநவருத்தராய் வயோவருத்தரானவர் ஸ்ததூலம் கேஷமமான ஸமாசாரம் கேட்டு, தம்முடைய அதீநத்துக்கெழுந்தருள; அவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்தார்.

இந்த வேதாசார்யபுட்டருக்கு “உத்தண்டுபுட்டர்” என்று திருநாமம் சொல்லுகிறது.

கஜவேட்டை ப்ரதாபதேவமஹராயர் காதைகள், உத்தமநம்பி சக்ரராயருடன் ஸ்ரீகார்யம் நீர்வழித்தது

ஶகாப்பதும் ஆயிரத்துமூங்நூற்று நாற்பத்துமூன்றுக்கு மேல் ப்லவ வருஷத்தில், எல்லை நிலையிட்ட உத்தமங்கிபி,

விண்யங்கூரத்திலே போய், கஜவேட்டை ப்ரதாபதேவமஹா
ராயரை ரஞ்ஜிப்பித்து, அவர்கையிலே அநேக வரிசை
களையும் பெற்று; தம்முடைய தம்பிக்கு, ராயமுத்துரையும்,
“சக்ரராயர்” என்கிற பேரும், ப்ரத்யேகமாக அதீநமும்
உண்டாக்கி ஸகலவிதி, ஸவதந்த்ரங்களும் உண்டாக்கிக்
கொடுத்து, தம்முடைய அதீநத்துக்கும் அவரதீநத்துக்கும்
ஸம்பங்குமில்லாதபடி, கஜவேட்டை ப்ரதாப தேவமஹா
ராயரைத் தண்டுபண்ணுவித்து, ஸகல விருதுகளும்
வாங்கிக்கொண்டு, திழவ்யதேஶங்களையெல்லாம் ஸேவித்து,
ஸ்ரீகார்யங்களைல்லாம் பரிஶோதி,த்துக்கொண்டு ஸ்ததுலத்
திலே வந்து, திருவிடையாட்ட கூராமங்கள் பரிஶோதனை
பண்ணி, திருவரங்கச்செல்வம் சிதருமல் வளர்த்து,
ஜீயர்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ஏகாங்கிகள், ஆசார்ய
புருஷர்கள் எல்லாரையும் ஆதூரித்துக்கொண்டு, பூர்வ
வ்யவஸ்தை, தப்பாமல் நடப்பித்துக்கொண்டு, ராயர்பேரும்
ராயர் விருதும் பெற்று, கோயிலுக்கு வந்து, தாம் ஸ்ரீகார்யம்
நிர்வஹித்துக்கொண்டு, தாம் கோவணவரான திருப்பதியார்
கொத்துக்குத் தலைவராயிருந்து தகுந்த வரிசையையும்,
தம்முடைய தம்பிக்கு ஸௌபதி துரந்தரரான ராயர்
வரிசையையும் பெற்று அநுபவித்துக்கொண்டுவந்தார்.
இப்பேறுதானே அவர்களுக்குக் குறைவின்றிக்கே இரண்டு
அதீநமாக நடந்துவருகிறது. இந்த சக்ரராயன் சக்கா
வர்த்தித் திருமகளை ப்ரதிஷ்டிப்பித்துபின்பு, வேதாசார்யர்
ப்ரதிஷ்டை, பண்ணினை எம்பெருமானார் அவரதீநமாய்த்து.

வழியடிமைநிலையிட்ட பெருமானுத்தமநம்பிபிள்ளை கைங்கர்யம்

கோயிலாழ்வாரையும் திருமஞ்சங்கம் பண்ணுவித்து,
அமுதமண்டபமும் அழகியமணவாளன் திருமண்டபமும்
சாந்துமிடுவித்தது ராயர் திருவிக்களகதீரநாயக்கர் கைங்
கர்யமாகப் பண்ணிவைத்தது, வழியடிமைநிலையிட்ட
பெருமானுத்தமநம்பி பிள்ளை.

உத்தமர்கோயில் ஸ்ரீரங்காராஜர் கைங்கர்யம்

ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் பட்டத் தி லே அஞ்சாமவர் உத்தமர்கோயில் ஸ்ரீரங்காராஜர் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயராய், கூரநாராயணஜீயர் ப்ரதிஷ்டிப்பித்த வளங்தகோபாலர் துலுக்காவணத்திலே சேதமாகையில், அவரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெரியதிருமண்டபத்துக்குத் தெற்கிலே பாண்டியன் திருப்ரதிஷ்டையான தாமர கூருடுலும் சேதமாகையில் அவரையும் பெரியதிருமேனியாக ஏறியருளப்பண்ணி புழுகாப்புச் சாத்துவித்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அவருடைய உத்ஸவபேரம் கலஹத்தின்முன்னேடே அந்தக் கோயி லுக்குத் தெற்கிலே நிகழிப்தராயிருந்து, பின்பு காணமற் போகையில் அவரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, வடதிருக்காவேரி தென்கரையிலே எல்லைக்கரை மண்டபமும் கட்டுவித்து, தமக்குமுன் அழகியமணவாளப்ரியன் என்று பேர்கொடுத்து நடந்துவந்த அநந்தரம் பட்டர் ஸ்ரீகார்யத்திலே அவனுக்கு அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவப்ரியன் என்று பேர்கொடுக்க, அவர் காலம்போய், திரும்ப உத்தமநம்பி ஸ்ரீகார்யம் விசாரிக்கத் தொடங்கினவுடனே, அந்தக் கணக்கனுக்கு பலமுண்டாக்கி “ஸ்ரீரங்கநாராயணப்ரியன்” என்று பேருண்டாக்கினார்.

விருப்பண்ணவடையார் கைங்கர்யம்

ரக்தாக்ஷி வருஷத்திலே, விருப்பண்ண உடையார், ஸாதுர்ஶாங்பெருமாள்கோவிலுங்கட்டி, ஹேதீஸங்ருஸிமஹ ரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தார்—இந்த உத்தமநம்பி செங்கோல் செலுத்தி ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்கையில், தம்மாசார்யரான பெரியநம்பிக்கு, பட்டருக்கு ஆனவுடனே தீர்த்தும் ஸாதிங்கச் சொல்லி, அதின்பின்பு, ஜீயாள் ஸ்ரீவைஷ்ணவாள் முதலான பேருக்கும் ஆனபின்பு, ராயமுத்துரையரலே பாரபத்தியக்காரர் வரிசையைத் தாம் பிடித்துவந்தார்.

**பெரியஜீயர், உத்தமநம்பியக்கொண்டு
கந்தாடை அண்ணனுக்கு ஏற்படுத்தின மரியாதைகள்**

இந்தப்படி நடந்து வருகிற காலத்திலே, ஶகாப்பதும் ஆயிரத்துமுங்கூற்று நாற்பத்தேழுக்கு மேல் பார்த்திவ வருஷம் பெரியஜீயர் ஸங்யஸித்து எழுந்தருளி, பெருமாள் க்ருபை பெற்று, திருவீதி தெற்குமாடத் திருவீதியில் பல்லவராயன் மடுத்தை லிபி,த்து, காலசேஷபமும் ஸேவா காலமும் ப்ரதிதிழுனமும் தப்பாமல் நடந்துவர; பெரிய உத்தமநம்பி காலத்துக்குப்பின்பு, அவர் புத்ரரான உத்தம நம்பியும் பெரியஜீயர் திருவடிகளிலே அபசாரப்பட; அழகியமணவாளப்பெருமாள், அவன் ஸ்வப்நத்திலே, பெரியஜீயர் அவதாரரஹஸ்யத்தைத் தெரியப்பண்ணி; அபசாரக்ஞாமணம் பண்ணிக்கொள்ளச் சொல்லி கியமிக்க, அப்பொழுதே, அந்த உத்தமநம்பியும் மடுத்தேற வந்து, ஸ்வாமி நியமநப்ரகாரம் பெரியஜீயரைத் திருவனந்தாழ் வானுக ஸேவித்து, அவேளையானபடியாலே ப்ரதாபகாலத் திலே வந்து அபசாரக்ஞாமணம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆஶ்ரயத்தை ப்ரார்த்திக்க; ஜீயரும், தமக்கு அந்தரங்கு ஶிஷ்யரான வரதங்காராயணசார்யர் ஸ்வாமிக்ருபையாலே “அண்ணன்” என்று திருநாமம் பெற்றிருக்க, அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பித்து, அந்த வரதங்காராயண அண்ணன் கோயிலிலே எழுந்தருளாமலிருக்க, பூர்வம் ஆண்டானுக்கு உடையவர் ஸாதிழத்த மரியாதைகளும், பன்னீராயிரம் திருமுடி திருத்தின கலாபத்துக்குப்பின் பெருமாள் திரும்ப ஸ்தூலத்துக்குக்கெழுந்தருளின காலத்திலே, அந்த ஸ்ரீரங்கு ராஜ வாதாலதேஶிகர் வம்ஶஸ்ததூர் தேஶாந்தரஸ்தூர் களாய் புஹாகாலம் வாராமலிருக்க, அந்த மரியாதை யெல் லாம் ஸ்ரீபண்டாரம் சேர்ந்திருக்கையில்; “அவர்கள் விஜய நகூர ப்ராந்தத்திலே பாக்கத்துடனிருக்கிறார்கள்” என்று ஸ்தூலத்திலே எல்லாரும் கேட்டிருக்கிறபடியாலே, வேதங்கார சார்ய பட்டருக்கு உடன்படிக்கைமேலே இரண்டொரு

மரியாதையைக் கொடுத்ததுபோக, குறை ஆண்டான் மரியாதைகள் - தீர்த்தம் - அருளப்பாடு அண்ணங்காரைப் பிடிக்கச் சொல்லி உத்தமங்மபி சொல்ல ; உடனே, பெரிய பெருமாள் “ தீர்த்தமும், கந்தாடை அண்ணன் என்கிற அருளப்பாடும், உமக்கு ஸ்ரேயஸ்கரமாய் அநுபவித்துக் கொள்ளும் ” என்று நியமிக்க ; காலவிஶேஷத்திலே, திருவத்யயானோத்ஸவத்திலே, ஸ்வாமி நியமநத்தாலே தம்முடைய ஸங்நிதியிலே ப்ரபந்த, ஸௌவையானவுடனே அண்ணன் ஸங்நிதியிலேயும் நித்யம் ஸௌகாலம் நடக்கும் படி நியமித்து, அண்ணன் ஒருகால விஶேஷத்திலே தேவூ ஸம்பந்திகள் நடத்தையிலே ஜாகுப்பிதராய் ஸங்யாஸம் ப்ரார்த்திக்க, பெரியஜீயரும், பூர்வம் உடையவர்-கந்தாடையாண்டான் ஸங்யாஸம் கேட்கையில் “ஆண்டான் வம் ஃஸ்தார்களுக்கு ஸங்யாஸம் வேண்டாம்”என்று நியமித்து, தம் பாகியோரான முதலியாண்டானுடைய கந்யாஷ்டகத்தை கோத்ரஷ்டகத்திலே ப்ரதாங்கம் செய்தருளி, “காலாந்தரத் திலே கந்யாஷ்டக வம்ஶரோடே உமக்கு ஸப்தகோத்ர ஸங்கேதமுண்டாய் ஸம்பந்தம் நடக்கும்” என்று நியமித்த படியாலே, அந்த அர்த்தத்தை வெளியிட்டருளி ; அந்த ஸங்கேதம் பண்ணிவைக்கையில் ; ஆசார்ய நியமநப்ரகாரம் எல்லாம் நடந்துவருகிறது. காலவிஶேஷத்திலே, ப்ரதிவாதி, பயங்கரம் அண்ணன் முதலான பேர் ஆசார்யபுரஷ்வரிசையிலே வந்து சேர்ந்தார்கள்.

சக்ரராயர் கைங்கீயம்

காலவிஶேஷத்திலே, சக்ரராயர் சந்தூர புஷ்கரினிக் கரை பழுதுபார்த்து, பரமபதாநாதன் ஸங்நிதிக்குத் தெற்குக் கரையும் மண்டபமும் கட்டி, பரமபதாநாதன் நாய்ச்சிமார் ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்களுக்கும் புழுகாப்பு சாத்துவித்தார். அந்த மண்டபத்திலே, ஒரு காலத்தில் ஶௌரிராஜர் எழுந்தருளியிருந்து, மரியாதைகள் வ்யதியாஸத்தினாலே ஒண்டாமல் கீழையுரிலே எழுந்தருளினார்.

தெளினுயக்கர கைங்கரியம்

ஸ்ரீகாப்பதும் ஆயிரத்து முந்நாற்றெழுபத்துஊலுக்கு மேல் பரீதாபி-வாலு ஹநுமந்த தேவருக்குக் கோயில்கட்டி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது தென்னையக்கர் கைங்கரியமாக உத்தம நப்பி கட்டிவைத்தார். அவருக்குக் கீழ்ப்பற்றுப் புத்துரைத் திருவிடையாட்டமாகத் தென்னையக்கர் ஸமர்ப்பித்தார்.

சாந்தாத நாசிங்கதாஸர் கைங்கரியம்

அந்தக் கோயிலை கந்தாடைநாயனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கை யில், கோயிலுக்குமுன்னே திருமண்டபம் கட்டி, திருப்பா ஞீழ்வாரை ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது, அவர் ஶ்ரீஷ்யர் சாந்தாத நாசிங்கதாஸன்.,

நம்பெருமான் ‘ஸ்ரீஸௌஶதாயாபாத்ரம்’

என்னும் தனியன் ஸாதி:த்தது

அந்த வருஷம் ஆவணிமாஸத்திலே திருப்பவித்ரத் திருநாள் சாற்றுமுறையில், அழகியமணவாளப்பெருமாள், பெரியஜீயரை அர்ச்சக முகேந அழைத்து, ‘நானைமுத லாகப் பெரியதிருமண்டபத்திலே ஈடு தொடங்கிக் காலகேஷபம் நடத்தும்’ என்று நியமித்தருளி; மற்றுநாள் நாய்ச்சியா ருடன் பெருமாள் புறப்பட்டருளி, பெரியதிருமண்டபத்திலே ஏறியருளி; ஜீயர் ஈடு தொடங்கிக் காலகேஷபம் நடத்த; அதுமுதலாக ஒருவருஷம் நித்யமாக பெரியவஸரம் அமுது செய்தருளினவுடனே புறப்பட்டருளி, பெரியதிருமண்டபத்திலே ஏறியருளி புகுவத்துவிஷயம் முற்றவுங்கேட்டருளி, சாற்றுமுறையன்றைக்கு ஆழ்வார் கஞ்சனே பெரிய திருவோலக்கமாக எழுந்தருளி, ஜீயர் ஈடு சாற்றினவுடனே அர்ச்சகமுகூமாக ‘ஸ்ரீஸௌஶதாயாபாத்ரம்’ என்கி ற தனியனுடன் ஸகலவரிசைகளும் ஸாதி:த்து, தாம் ஸாதி:த்து வரிசையைத் தம் ஆராமங்களிலும் நடத்தச்சொல்லி திழவ்ய தேஶங்களுக்குத் திருமுகப்பட்டையம் ஸாதி:த்தருளினார். அதுமுதலாக, சுற்றுக் கோவில்களிலும், திழவ்யதேஶங்களிலும் ப்ரபுந்தாதி:யிலே அந்தத் தனியன் நடக்கிறது.

எல்லைக்கரமதின் கட்டினது

அந்த வருஷத்திலே கீழையூரிலும் ஒரு ரிஷபும் வெளித்திருமற்றத்திலே வந்து அழிக்க, அதைப் பொறுக்க மாட்டாதே ஏகாங்கிகள் ஹிம்ளிக்க, அதுமுதலாக கீழையூராருக்கும் இத்தலத்தாருக்கும் புஹாவ் ரோதும் வர, எல்லைக்கரை மதின் கட்டுவித்தார்கள்.

அண்ண ஆண்டப்ப உடையார் திருமலைதந்தான் கைங்கர்யம்

இந்த வருஷத்திலே, புரட்டாசிமாஸம் ஆதி:தயதேவ உடையார் நகூத்ரமான உத்திரட்டாதியிலே திருத்தேர் திருநாள் நடத்தும்படி அண்ண ஆண்டப்ப உடையார் திருமலை தந்தான் திருவிக்கிரமன் திருவீதியிலே துவஜா ரோஹணத் திருநாள் நடப்பித்து, கொடியாலத்தைப் பலிவெட்டு கூராம மாக ஸமர்ப்பித்தான்.

அண்ணப்ப உடையார் கைங்கர்யம்

ருதி:ரோதுகாரி வருஷத்திலே, அண்ணப்ப உடையார் கட்டளை:—வஸந்தோத்ஸவ கேடாக்குழித்திருநாள் நடப்பித்து, அதுக்குப் பலிவெட்டாக, மல்லிதேவன் புத்தார் என்கிற கூராமத்தை ஸமர்ப்பித்தான். அகளங்கள் திருவீதி மேல்பக்கத்திலே கேடாக்குழி மண்டபமும் அவன் திருப் பணியாகச் செய்வித்தது அந்த உத்தமங்கள்.

பராசர் கைங்கர்யம்

பார்த்தஸாரதி:கோயில் முகப்பத்தி, பராசர் கைங்கர்யம்.

புத்தார் அழகியமணவாளப்பெருமாள் கைங்கர்யம்

திருமடைப்பள்ளி உட்பட்டது புத்தார் அழகியமணவாளப் பெருமாள் கைங்கர்யம்.

உத்தமங்கள், சக்ரராயர் நிர்வாயித்தது

இந்தப்படி மெய்னிலையிட்ட உத்தமங்கள் ப்ரமோது:த வருஷம் வரைக்கும் பலவகையிலும் வாங்கின திருவிடையாட்ட கூராமங்கள் நாறு. இவர் தம்பி சக்ரராயர், ராஜகர் உபத்துரவத்தினாலே திருக்கொட்டாரத்திலே நெல்லையெடுத்துக்கொண்டுபோக வந்தவனுக்குக் குடலையளந்தார்.

குடுவாதுநபண்டிதர் கைங்கர்யம்

பூர்வம் ஆரோக்யஸாலையும் திருநடைமாளிகையும் ப்ரதாபசக்ரவர்த்தி காரியப்பேரில் கங்கைதேவரான சிங்கன் தண்டய நாயக்கர் திருப்பணியாயிருந்ததும், உடையவர் கைங்கர்யமாயிருந்ததும், துலுக்காவணத்திலே சேதமாகையில், இந்தக் கோயிலும் திருமண்டபமும் முன்னில் முகப்பு மண்டபமும் குருடுவாஹனபண்டிதர் கைங்கர்யம். உடையவர் நாள் முதலாக, ஆரோக்யஸாலாதிபதிகளுக்கு குருடுவாஹன பண்டிதர் என்று பட்டப்பேர்.

அண்ணப்பருடையார் கைங்கர்யம்

ஶகாப்பதும் ஆயிரத்து முந்நாற்றெண்பத்தஞ்சில் ருதிரோத்தகாரி வருஷத்திலே அடையவளைந்தான் திருமதின் திருவாசல் திருக்கோபுரத்திடியும் அண்ணப்பருடையார் திருப்பணி.

நாகராஜ உடையார் கைங்கர்யம்

நாய்ச்சியார்கோயில் திருநடைமாளிகை நாகராஜ உடையார் கைங்கர்யம்.

வழியடிமௌலீஸிட்ட உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்

பெரிய திருமண்டபத்திலே உடையவர் மரக்கோப்பாகக் கூட்டி நிர்வஹித்தருளினது கலஹுத்திலே அக்டூரிதங்குது மாகையாலே, தேவாஸங்கொறடுங்கட்டி, திருமண்டபமும், இந்தத் திருமண்டபத்துக்குக்கீழ் திருக்காவணப்பத்தியும் கட்டுவித்தது வழியடிமை நிலையிட்ட உத்தமநம்பி.

பெரிய சக்ரராயர் கைங்கர்யம்

பெரிய சக்ரராயர் கைங்கர்யம்:—முன் ஶகாப்பதும் ஆயிரத்து முந்நாற்று முப்பத்தேழில் மங்மதாவருஷத்தில் முன் பெரிய திருமண்டபத்திலே சோழ ப்ரதிஷ்டையான தாம்ரப்ரதிமை குருடுன், கலஹுத்திலே பிழந்மாகையாலே, ஆத்தஶகலங்களாலே அழகியமனவாளப்பெருமாள் திருமண்டபத்தில் ஸங்நிதி, குருடுனை ஏற்றியருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது,

5. “மந்மதுவர்ஷே ஸ்யேஷ்டே, ரவிவாரே ரேவதீதாரே ।
ஸ்ரீசக்ரராயவிபுநா ஸ்ரீமாந் காருட: ப்ரதிஷ்டி, தோ
பூத்யை” ||

என்று தூர்மவர்மாவின் திருமதிளை லிகிதமும் பண்ணு வித்து, பூர்வம் சோழ ப்ரதிஷ்டி, தையான சக்ரவர்த்தித் திருமகனையும் ஜீர்ணேத்தாரனைம் பண்ணுவித்து, அந்த ஸங்கிதி, யிலே சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியாரையும் ப்ரதிஷ்டி, பித்து, அந்த ஸங்கிதி, குகுத் திருமடைப்பள்ளியும் கட்டுவித்தார். அந்த மந்மதுவருஷம் தை மாளத்தில் புநர்வஸா நகஷத்திரத்திலே பூபதி உடையார் திருநாள் நடத்தி, பெரு மாளுக்குத் திருத்தேர் ராளும் நடப்பித்து, அந்தத் திருநா ஞுக்குப் பலிவெட்டாக தொடையூரும் நடப்பித்தான். அந்த சக்ரராயர், சேனைவென்றுன் திருமண்டபத்துக்கு மேற்கு துலாபுருஷ மண்டபத்திலே, பூர்வம் கூரநாராயணஜீயர் ப்ரதிஷ்டி, பித்த பூநீவராஹநயினர் துலுக்கார் கலஹுத்திலே பிழங்கமாகையில், அவரையும் ப்ரதிஷ்டி, பித்து; அந்தத் திருச்சுற்றில் ஆக்ஷேயபூங்காத்திலே பெரிய திருமடைப் பள்ளிக்கு வடக்கே தாடுசெம் பின்னை திருப்பணியான சின்ன திருமடைப்பள்ளிக்கு முன்னில் முகப்புங் கட்டுவித்து, என்னை வாழ்விக்கும் நாய்ச்சியாரான அரவிந்துநராயகீயாரையும் ஏறியருளப்பண்ணுவித்து, அந்தாதியெம்பெருமான் கொறட்டுக்கு மேல்புறமும் கட்டுவித்து, இந்தக் கொறட்டில் வடக்குத் தூணின்மேல் ஹநுமாரையும் ஏறியருளப் பண்ணு வித்து, சேனைவென்றுன் திருச்சுற்றுத் திருநடைமாளிகை மேல்புறம் சேதமாகையில் வடக்கடையத் தூணும் நிறுத் திப்பாவுகல் பொகட்டுக்கட்டிவைத்ததும்; ஆலிநாடன் திருக் கோபுரமான ஆரியபுட்டாள் வாசலும் துலுக்காவணத் திலே அக்ஞிபூதையால் சேதமாகையாலே, நிலைகால் முகவணை அருகணை கீழ்ப்படி மேல்படி உட்படக் கட்டி நதும் பெரிய சக்ரராயர்.

மூவெந்திறையார் தீராவிளைத்தார், திருவேங்கடமுடையான் கைங்கர்யம்

பின்பு, இந்தத் திருக்கோபுரம் பழகிச்சரிவாகையில், சரிவானது எடுத்துக்கட்டி, முறிந்த பாதுத்தடியும் போடு வித்து, கோபுர வண்ணமும் பதிசித்ரமும் பண்ணி, தேவர் களையும் ஏறியருளப்பண்ணி, இவ்விடத்தில் திருக்கோபுரத் தில் சேதமான முகவணை அருகணை பாவுகல்லும் நல மாசுப் போடுவித்து, கோபுரவண்ணமும் தேவர்களையும் உண்டாக்கி, ப்ரதிஷ்டை பண்ணுவித்து; தூர்மவர்மாவின் திருவீதியில் திருநடைமாளிகையும், அழகியமனவாளன் திருமண்டபமும், ராஜமஹேந்த்ரன் திருவீதியில் திருநடைமாளிகை, யாகூசாலை, நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் மண்டபம் முதலானதும், சேனைவென்றான் திருமண்டபமும், திருமடைப்பள்ளியும் முதலானதும்; ஆலிநாடன் திருமதி ஞக்கு உட்பட்டதெல்லாம் அரைகுறை தீர்த்துச் சாந்தும் பண்ணுவித்து, யாகூசாலையருகணியெடுத்துக் கட்டுவித்ததும்; மூவெந்திறையார் தீராவிளை தீர்த்தாரும், இவர் தும்பி திருவேங்கடமுடையானும் பண்ணின கைங்கர்யம்.

திருமலைநாதவுத்தமநம்பி கைங்கர்யம்

ஸ கா பு து ம் ஆயிரத்து முந்நாற்றறுபத்தாறில் ரக்தாக்ஷி வருஷம்முதல், திருமலைநாத உத்தமநம்பி, விஜயநகரத்துக்குப்போய், தண்டுபண்ணி, ப்ரெளட், தேஸ்ராயர் மல்லிகார் ஜாநாராயர் முதலானபேர்கள் கையிலும் இருபத்திரண்டு கூராமமும் வாங்கிக்கொண்டு, ப்ரஜோத்பத்தி வருஷத்திலே கோயிலுக்கு வந்து, பெருமாள்தேவன் மண்டபத்துக் கொடுங்கையும் வைப்பித்து, திருக்கொட்டராத் துக்குத் தென்வடக்கான கீழ்த்திருமதில் பழகி விழுந்து போகையில் அஸ்திபாரத்தளவும் பறிப்பித்து, கல்படை செங்கல்படையுங் கட்டிவைத்து, முதல்கட்டுக்குத் தளவரிசையும் தட்டி, பெரிய திருமண்டபத்துக்குக் கிழக்கே

நூற்றுக்கால் மண்டபமும் கட்டிவைத்து, அதிலே ஜ்யேஷ்டாபி, ஷேகத்தில் ஸஹஸ்ரகலஸாபி, ஷேகம் பன்னைவித்து, திருச்சிராப்பள்ளி சாவடிக்கு ராயமுத்துரை மநுஷ்யராகக் குழித்தண்டல் கம்பராஜா வருகையில், “இந்த சீமைகளை விடவேணும்” என்று திருமலைராஜா சொல்லுகையில், இவருக்கும் அவருக்கும் விரோதமாய், ஶகாப்பதும் ஆயிரத்து முங்நூற்றெண்பதில் ப்ரமாதி, வருஷம் புரட்டாசிமாஸத் திலே தென்கரை வடகரை சவையார் நாட்டார் அனை வரும் குடிகளும் புறப்பட்டு, சீமையைப் பாழ்பண்ணி, பன்னிரண்டு வருஷம் ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலும் தேஸாங்கரத்திலும் குடியிருந்து, பின்பு ஶகாப்பதும் ஆயிரத்து முங்நூற்றுத் தொண்ணாற்றிரண்டில் கூரவருஷத்திலே, திருச்சிராப்பள்ளி சீமை தண்டல் சீர்மையும் திருமலை ராஜா வின் சீர்மையாகையில்; தென்கரை வடகரையாரனைவரும் திருமலைராஜாவைக்கண்டு, தங்கள் தங்கள் கூராமத்திலே போனபின்பு, இந்த மண்டபத்துக்கு மேல்புறத்து ஒழுங்கு மண்டபக் கொறடுக்கொக்கத் தூர்ந்துபோகையில், அந்த மண்ணுமெடுப்பித்து, கோபுரத்துக்கு வடபுறம் சாரமுற்றும் மண்ணுமெடுப்பித்துப் புறம் போடுவித்து, ஶாந்திஹோமம் பண்ணி, ஸங்கரமத் திருநாளுக்கும் சித்திரைத் திருநாளிலே எட்டாந்திருநாள் எல்லைக்கு மேல்புறத்திலொழுங்கை மேற்படிவழியாக ஆணைப்புண்ட புறம்பில் கொறட்டிலே மேற்குப் பார்க்கப் பெருமானேறியருளி, இதுக்கு மேல்புறத் தில் சாமந்தனார் தோப்பிலே திருக்காவணமும் இடுவித்து, சிறப்புக் கட்டளையும் நடத்தினது திருமலைநாது உத்தமநம்பி.

இதுவும், புந்நாகங் தீர்த்தங்கரை வகுமீனாராயணப் பெருமாள் கோயிலையும் ஜீர்ணேத்தாரனம்பண்ணி, பெருமாளுக்கு தங்தசப்பரமும் பண்ணுவித்து, ஒரு பங்குனித் திருநாளில் மூன்றுந்திருநாள் குதிரை நம்பிரான் மேலே ஏறியருளி, ராத்ரி கோயிலுக்கெழுந்தருளும்போது ஆகஸ்திகமாக மழைவருகையில் இந்த உத்தமநம்பி வாசலிலே

எழுந்தருளியிருக்க, உத்தமாம்பியும் தம்முடைய ஜங்க ஞடனே பெருமானுக்கு ஸர்வஸ்வத்தையும் ஸமர்ப்பித்து, அதுமுதலாக மூன்றுந்திருநாளுக்குத் திருப்பல்லக்கிலே தானே எழுந்தருளும்படி திட்டம் பண்ணுகையில், இது வரைக்கும் அந்தப்படியே நடந்துவருகிறது.

க்ருஷ்ணராய உத்தமநம்பி கைங்கரியம்

அவர் தம்பி க்ருஷ்ணராய உத்தமாம்பி—ஸகாப்புதும் ஆயிரத்து நானூற்றெண்பதில் பலவங்கு வருஷத்திலே, எறமாஞ்சி திம்மப்பநாயக்கர் முதலானவர்கையிலே இருபது கூராமம் திருவிடையாட்டமாக தூரைவாங்கி, திருக்கொட்டார முகப்புத் திருமண்டப்பமும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் ப்ரதிஷ்டையான செங்கமலநாயகியார் எழுந்தருளியிருக்கிற திருமதிஞும் பழகிச் சரிவாகையில் அதுவும் கட்டிவைத்து; இரண்டாம் நெல்லுக்கூடம் பெருச்சாளியறுத்துச் சரிந்து போகையில், உள்ளுத் தளவரிசையும் கட்டி, கல்தூணும் நிறுத்தி, உறுதியாக எடுத்துக் கட்டிவைத்தார்.

குடல்சாரவாளநயினர் கைங்கரியம்

அவர் தம்பி குடல்சாரவாளநயினர், ஸகாப்புதும் ஆயிரத்து நானூற்றுப் பதின்மூன்றில் விரோதி, கருத வருஷம், ஸ்ரீபுண்டாரத்துக்கு சில கூராமங்கள் விலை கொண்டு; ராஜமஹேந்த்ரரன் திருவாசல் நிலைகால் முகவணை யுட்பட்டதும் துலுக்காவனத்திலே இடிவிழுந்து சேத மாகையால், இந்தத் திருவாசலடித்தட்டளவும் பறிப்பித்து, நலமாக நிலைகால் முகவணை உட்பட்டதும் பிராட்டிமலையிலே வெட்டித்தீர்ந்து, கல் அடிப்பாரமுள்ளதும் உறுதி யாகக் கட்டுவித்து, கொடுங்கையும் வைப்பித்தார்.

கோவிந்தராஜா கைங்கரியம்

மேல் இந்தத் திருக்கோபுரமும் பண்ணி செங்கல்பணிதி, சாந்துப்பணிதி, சித்திரப்பணிதி வண்ணமும் எழுதுவித்து,
கோ—12

அஞ்ச பொற்குடமும் வைப்பித்தது கோவிந்தராஜாவின் கைங்கர்யம்.

கம்பராஜாமல்லர் கைங்கர்யம்

இதுகளுக்குமுன், ஶகாப்தும் ஆயிரத்து முந்நாற் றெண்பத்துமூன்றில் சித்ரபாரா வருஷம், அணியரங்கன் திருமற்றத்திலே முன்னிருந்த வெண்கலத் திருக்கொடிக் கம்பத்தை வாங்கி பெரிய திருமடைப்பள்ளியிலே வைத்து, செம்பினிலே திருக்கொடிக்கம்பத்தில் ஆனைத்தகடு நாசித் தகடு உட்பட பலதகடு நூற்றுப்பன்னிரண்டு தகடும், கம்பத்தின்மேல் பெரிய திருவடி நயினாரும் உட்பட செம்பின்மேல் பூசின தங்கம் ஆயிரத்தறுநாறு பலம்; இது வும் பல திருவாபரணமும், கம்பராஜாமல்லர் கைங்கர்யம்.

ஜந்நயநாயக்கர் கைங்கர்யம்

ஆலிநாடன் திருக்கோபுரம் தென்புறத்தில் தூவார பாலகர் துலுக்காவணத்திலே சேதமாகையில், திருவாழி யாழ்வாணையும் பெரியதிருவடியையும் ஏறியருளப் பண்ணி வைத்தது ஜந்நயநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

அப்புள்ளார் ப்ரதிஷ்டை

புட்டர்பிரான்தாஸர், அப்புள்ளார் ப்ரதிஷ்டை..

கம்பயராஜா கைங்கர்யம்

கோபுரங்கநாயக்கன் தூவாரபாலகரான கங்கையும் யமுகையும் துலுக்காவணத்திலே சேதமாகையில், அவர்களை ஏறியருளப்பண்ணி வைத்தது, இதுக்குமுன் புஹாதுாந்ய வருஷத்திலே திருச்சிராப்பள்ளி சாவடிக்கு வந்த கம்பய ராஜாவின் கைங்கர்யம்.

ஆழ்வர்ரீயர் கைங்கர்யம்

நம்மாழ்வார்கோயில் மேல்புறமுள்ளும் மரக்கோப்பாகக் கட்டினது ஆழ்வார்ரீயர் திருப்பணி.

ஆழகர் கைங்கர்யம்

பரவாஸுதேவர் ஸந்நிதிக்குழன்னில் திருமண்டபம் ஆரியபுட்டாள் அழகர் திருப்பணி.

ஸாஞ்சிவதிருமலை கொட்டியம்

ஆவிநாடன் திருவீதியில் வடக்குத் திருவாசல் சுக்களவன் பண்ணின திருப்பணி ஜீர்ணமாகையாலே, ஶகாப்தும் ஆயிரத்து முந்நூற்றுத்தொண்ணாற்றிரண்டில் கர வருஷத்திலே திருமலைராஜா அந்தத் திருக்கோபுரத்தை ஜீர்ணேத்தாரணம் பண்ணிவைத்து, வெளியழகியானிலே கிழக்கே ஆவிநாடன் திருமதினிலே ஆயிரக்கால் மண்டபத் துக்குச் செவ்வையாகப் போகும்படி திருக்கோபுரவாசலு முண்டாக்கினபடியினுலே, அதுமுதலாக பெருமாள் திருவாய்மொழித் திருநாளுக்கு வெளியழகியானிலே எழுங்கருளி, அந்த வாசலாலே ஆயிரக்கால் மண்டபத்துக்கு எழுங்கருளுகிறது. அதுக்குமுன், ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரும் பரமபத, வாசலிலே திருவோலக்கமிருக்க, திருக்காப்புநீக்கினவுடனே பெருமாள் ஆழ்வார்களை ப்ரதுமகடாக்கி மாகக் கடாக்கித்துப் புறப்பட்டருளி, ஆழ்வார்களுக்கு அருளப்பாடு முதலான வரிசைகளை ஸாதித்து, அரையர் உகப்புடனே முக்கண் வாசல்வழியாக அகளங்கள் திருவீதியாலே ஆயிரக்கால் மண்டபத்துக்குத் தெற்காலே எழுங்கருளி, படியேற்றங் கண்டருளி, திருக்காவணப்பத்தியிலும் உலாவியருளி, திருவந்திக்காப்பு கண்டருளி, திருமண்டபத்திலே ஏறியருளுவர். அதுமுதலாக, வெளியழகியானிலே ஆழ்வார்களுக்குக் காட்சியாய், புதிசான தட்டறைவாசலாலே ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் திருக்காவணப்பத்தியிலே உலாவியருளி, திருவந்திக்காப்பானபின்பு, திருமண்டபத்திலே ஏறியருளுவர்; அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலே சந்தானமரத்தாலே மண்டப மேடையும், அதிலே செம்புமேல் பொற்பூச்சான மூன்று குடமும் கட்டுவித்து, அதிலே தங்தசப்பரமும் மஞ்சமும் வைப்பித்தது ஸாஞ்சிவதிருமலைராஜா.

கந்தாடை ராமாநுஜதಾஸர் கைங்கரியம்

ஸகாப்பதும் ஆயிரத்துநானூற்றுப்பதினேன் றில், கந்தாடை ராமாநுஜன் வந்துபண்ணின கைங்கரியத்துக்குவிவரம்:- ப்ரபண்டதேவராயரை வீரநரசிங்கராயர் ஜயித்து, கந்தி, ரிங்கரத் திலேயிருந்து ராஜ்யபாரம் வஹிக்கச்செய்தே, அவருடைய தமையனை ராமராஜா ஸ்தல ஶராஸ்தரமும் படித்து, விரக்த ராய், தீர்த்தயாத்ரைபண்ணி, ஹநுமதுபாஸனைபண்ணி, திரு வயோத்திக்குப் போய், ஸ்ரீராமமாடைகளையும் ஸ்பர்ஶவேதி, யையும் லபி, த்து, வைராகி, வேஷத்துடனே கந்தி, ரிக்குவந்து, தம்பியான வீரநரசிங்கராயரைக் கண்டு, ஒரு ஸ்ரீராமமாடை யும் கொடுத்து, தனக்கு நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலேயும் தே, ஶாந்தரிமுதுரை நடக்கத்தக்கதாக ராயசாஸநமும் நிருப மும் வாங்கிக்கொண்டு, திருமலை பெருமாள்கோயிலிலேயும் ஸ்ரீராமமாடை ஸமரப்பித்து, அவ்விடத்தில் ஸ்தலங்களை யெல்லாம் ராயசாஸநப்படிக்கு ஸ்வாதீநம் பண்ணிக் கொண்டு, ஸகாப்பதும் ஆயிரத்துநானூற்றுப் பதினேன் றில் ஸௌம்ய வருஷத்திலே திருவரங்கந் திருப்பதியிலே வந்து, பெருமாளுக்கு ஒரு ஸ்ரீராமமாடையும் ஸமரப்பித்து, ஏகாங்கிவேஷம் து, ரித்து, அண்ணன் ஸங்கிதி, யிலே : “கந்தாடை ராமாநுஜ துாஸர்” என்று தூஸ்யநாமமும் பெற்று, ராயசாஸநப்படியே ஏகாங்கிகளுக்குத் தலைவராய், ஸத்தலத்திலேயிருந்த இலச் சினைகளுக்கு மேலே தே, ஶாந்தரிமுதுரை ஆஞ்ஜூ நேய முதுரையைப் பெருமாள் ஸங்கிதி, யிலும் லபி, த்து, ஆராமங்களிலே ஆஞ்ஜூநேய முதுரையைத் தம் மநுஷ்யர் முகாந்தரத் திலே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இவ்விடத்திலே தானே இருந்து கொண்டு, நித்யமாக ஏகாங்கிகளுக்கு உடையவர் கல்பித்த கட்டளைப்படிக்குத் திருவனைக்கன் திருவாசலிலேயும், பரிமளப்பெட்டிகளிலேயும், வ்யஞ்சனை அறைக்கும், ஆரியபட்டாள் வாசலுக்கும், திருக்கொட்டார வாசலுக்கும், இது முத

லான துகளுக்கு ஹருமார் முத்துரையிட்டு; கொறட்டுப்பாரபத் யக்காரருக்கு, புறப்பாடு முதலானவிடங்களிலே ஸேவையானவுடனே உத்தமங்மபிக்கு முன்னாக ஸேவை தீர்த்துப்ரஸாது, விநியோகுாதி, களும் உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்கும் காலத்திலே; ஸர்வஜித்து வருஷத்திலே, திருக்காவேரி உடைப்பு எடுச்சு நடுத்தோப்புக்கும் சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் கோவிலுக்கும் நடுவே புறப்பட்டு, கிழக்கே ஆனைக்காவல் ஸமீபத்தில் எல்லை மதிஞாக்கு மேற்காலே வடதிருக்காவேரியையடைந்து, முற்றிலும் பள்ளம் பறித் திருக்கையில்; அந்தப்பள்ளங்களைத் திருவெவள்ளாறு மண்ணினாலே தூர்த்து, அடையவளைந்தானுக்கு மேற்கே தெப்பக்குளத்தையும் ஜீர்ணேத்துரைணம் பண்ணி, மையமண்டபமும் கட்டிவைத்திருக்கும் காலத்திலே; முன் கரவருஷத்திலே திருச்சிராப்பள்ளி சீர்மை முதலான துகள் திருமலீராஜா வுக்கு நடந்தபின்பு, இந்த ராஜ்யத்துக்குக் கோனேரிராஜா கர்த்தராய், திருச்சிராப்பள்ளியிலே பாளையம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில்; ஆனைக்காவலாருக்கு கோனேரிராஜா ஸஹாயம்பண்ணி, மஞ்சள்பொடியிறைத்து விளையாடும்படி பண்ணுவித்தும், திருமலை சோலை எல்லையை அமைத்துக் கொள்ளும்படி பண்ணுவித்தும், கோட்டை சாமந்தனூர் சென்றப்பாயக்கர் உள்ளிட்டாருக்குக் குத்தகையாகத் திருவிடையாட்டச் சீர்மை அமைத்துக்கொண்டும், கோயிலிலேயும் “புரவரி, காணிக்கை, பட்டு, பரிவட்டம்” என்று அநேகம் பொன்களை எடுத்துக்கொண்டு, ஸ்த்துவத்தை நெருக்கி, புஹா ஈதிபூர்வதை, பண்ணுகையில்; இரண்டு ஜீயாளும் ஏகாங்கிகளும் கோபுரத்திலேயேறி ஶாரீரத்தையுபேசுவித்தாலும் உபத்துரவும் பண்ணுகையில், கந்தாட்டு ராமாநுஜன் இந்த சேதிகளால்லாம் பலகாலும் நரசாநாயக்கருக்கு அறிக்கை பண்ணினபடியினாலே; தெற்குத்திசையில், ராஜகார்ய வ்யாஜமாக அநேக தனத்துடனே நரஸாநாயக்கர் வந்து கோனேரிராஜாவை ஸம்ஹரித்து, திருச்சிராப்பள்ளி உட்பட்ட ராஜ்யமும்; நளவருஷம் ஜப்பசிமாஸம் பதிநாலாங்

தேதி நாகமநாயக்கரும் குமாரர் நரஸாநாயக்கரும் வந்து பெருமாளை ஸேவிக்க, கந்தாடை ராமாநுஜனும் அவர்களை ஸேவிக்கப் பண்ணிவைத்து, திருவிடையாட்டச் சீர்மையையும் பலரும் ஒத்திகையாக அநுபவித்த சீர்மையையும் பெருமாள் ஸ்ரீபுண்டாரத்திலே கண்டுகொள்ளும்படி நரஸாநாயக்கர் ராயஸமும் வாங்கி, திருவிடையாட்டங்களும் விடுவித்துக்கொண்டு; திருவிடையாட்டச் சீர்மையிலே, வெட்டிவரியும் நாட்டுத்தலையாரிக்குமுட்படப் புரவரியும் ஸர்வமாந்யமாகக் கழிப்பித்துக்கொண்டு, முத்துக்கல் கண்ட மாலை பதக்கம் முதலான பல திருவாபூரணங்களும், அறு வாணம் திருவெண்சாமரம் பட்டுவகை பலவும் ஸ்ரீபுண்டாரத்திலே முதலிடுவித்து, கருவுகலத்திலே ஸ்தாபிதமும் கட்டுவித்து, திருக்கொட்டாரம் நெல்லும் அழுதுபடியும் குத்தக்கொழிக்க நாறு கோயிலடியார் விமுக்காடு, நரஸாநாயக்கன் உபயமாக என்றென்றைக்கும் நடக்கும்படி வாங்கி விட்டு, பெருமாள் திருவாராதங்கட்டளை சாத்தும்படி வர்க்கவகைக் கட்டளைகள் முதலானதுகளுக்கும் மாதவய்யங்காரைக் கட்டளையிட்டு, ஒன்றுலொன்று குறையில்லாமல் நடப்பித்தார்.

அதுமுதலாக, வீரஸாந்தார பூரஹ்மாராயர் மதினில் தெற்குவடக்குக் கோபுரங்களும் புதிதாகக் கட்டிவைத்து, ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலே தளத்தில் காரைச்சாந்து பழகிப்போகையில் காரைபோட்டுச் சாந்துபணியும் பண்ணு வித்து, அகளங்கன் திருமதிள் கீழ்க்கோபுரத்திலே துலுக் காவணத்துக்கு முன்னே இடி விழுந் து பழகிச் சேதமாயிருக்கையில் பழைய அடிப்பாரத்துக்குள்ளே மட்டமாக அடிப்பாரமும் மேலுமெடுத்துக்கட்டி, குடம் வரைக்கும் கோபுரமும் கட்டி, அதுக்குப்படியும் கட்டுவித்து, நிலைகாலிலே கோணரிராஜா நாளையில் அந்த கோபுரத்தில் ஏறிவிழுந்த ஜீயர்களையும் ஏகாங்கிகளையும் உருக்களடிப்பித்து, எழுத்தும் வெட்டுவித்து, கோபுரங்கள் நாயகன் பழகிச் சரிவாகையில் நன்றாகக்கட்டி, புதிதாகப் பொற்

குடமும் கொடுங்கைகளும் வைப்பித்து, திருக்கொட்டாரத் திலே மூன்றாண்கூடும் நாலாங்கூடும் அஞ்சாங்கூடும் துலுக்காவனத்தில் தலையடையும் சரிந்து அடிப்பாரமும் பெருச்சாளி அறுத்துச் சேதமாகையில் இந்த மூன்று கூட்டிலூள்ள தளவரிசையுங் கட்டி, மலையிலும் பத்தடி உத்திர முளை மரங்களுமலைப்பித்து உறுதியாகத் தலையடை ஸ்தூபியளவும் நலமாகக் கட்டுவித்து, அஞ்சாங்கூட்டிலும் பூர்வம் முதலாகவிருந்த மண்ணும் ஓடுகளும் குப்பைகளும், எடுப்பித்து, திருநடைமாளிகை உமிமண்ணு மெடுத்துப் புறம்பே போடுவித்து, திருநடைமாளிகையும் கட்டுவித்து, ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்திலொழுங்கையில் மேடையும் திருமண்டபத்துமுன்னில மண்ணுமெடுப்பித்து, வெளியழகியானில் மண்ணும் அகளங்கள் திருவீதித் திருமதினுக்குட்பட்ட மண்ணுமெடுப்பித்துச் செப்பனிடு வித்தும், ஒட்டியன் கலகத்துக்குப்பின்பு, அகளங்கள் திருமதிள் சரிந்துபோகையில் அந்தச் சரிவைக் கட்டுவித்தும், அணியரங்கள் திருமுறைத்தில் ஆக்ஷேய பாகுத்திலே திருஒன்சல் மண்டபம் நேர்த்தியாகக் கட்டு வித்துத் திருநாள் நடப்பித்தும், திழவ்யவிமாநமும் வாஹநங்களும் ஸ்வரணமாகப் பூசுவித்தும், ஸங்கிதியிலே அநேக திருவாபரணங்களும் அநேக உபகரணங்களும் பண்ணு வித்தும், விட்டலேஸ்வரன்கோயில் ஜீர்ணேத்தாரணம் பண்ணிப் பரக்கக் கட்டுவித்தும், இந்தப்படி திருத்தோப்பு களும் பலவகையில் கைங்கர்யங்களும் பண்ணுகையில் ; பெருமாள் உகந்தருளி, “குலஶேகரப்பெருமாள்” என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளினார்.

அதுமுதலாக உடையவர் கல்பித்த தேஸ்ராந்தரி ஏகாங்கிகளிலேகந்தாடைராமாநுஜன் அதீநமாகப் பட்டமும், ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயரைப்போலே, மட்டமும், ஸ்ரீரங்கநாராஜர் திருவாராதாநமும், தேஸ்ராந்தரி வைராகிகளுக்கு முத்துரை போடுகிறதும், கோவிலிலே ப்ரஸாதா, பணியாராதி,

மடுவரிசையாகப் பெற்றும் நடந்துவருகிறது. இவர் ராய் ருடைய தமயனைகையாலே, குல்லாவும், அதின் மேலே வைராக்ஷயவேஷத்துக்குத் தகுதியாக ஶரிரோவேஷடியும் கட்டினபடியாலே அந்த அதீநத்துக்கு வந்தவர்கள் அப்படி கட்டுகிறதாக நடக்கிறது.

இவர், கோட்டை சாமந்தனூர் சென்றப்பாயக்கருள் எட்டார் குத்தகை கொண்டுநின்றதாய், கோனேரிராஜா அநுபவித்ததும் பலரும் ஒத்திப்பிடித்து அநுபவித்ததுமான ஊர்களை ஸ்ரீபுண்டாரத்திலே சேர்த்த கூராமங்கள் அறுபத் தொன்று.

தேவதாயம் ராயரதீநமானது

ஸ்ரவம் சேர சோழ பாண்டிய மண்டலங்களுக்கு ஒரு ப்ரபுவாயிருந்த நாளிலும், அதின்பின்பு மூன்று மண்டலத் துக்கும் மூன்றுபேர் ராஜாக்கள் ஆளுங்காலத்திலும், ஒரு படியாகத்தானே, ஶகாப்தம் ஆயிரத்திருநாற்று நாற்பத் தொன்பதில் அகஷய வருஷம் வரைக்கும் ராஜாக்கள் தேவதாய ப்ரவும்மதாயங்களை ஆளாமற்படிக்கு ப்ராஹ்ம ணரதீநமாகத்தானே நடக்க; அதிலே நடக்கிற ந்யாயாந்யாயங்களை மாத்ரம் விசாரித்து நிகழ்ரஹங்களைப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதின்பின்பு, துலுக்கர் வந்து தேவதாய ப்ரவும்மதாயங்களை அழித்து, பெருமானும் தங்கு வேட்டையாக ஆராமங்களிலே எழுந்தருளி, ஶகாப்தம் ஆயிரத்திருநாற்றுத் தொண்ணூற்றுமூன்றில் பரீதாபி வருஷம் வைகாசி-மீ பதினேழாந்தேதியிலே திரும்பவும் கோயிலுக்கெழுந்தருளினின்பின்பு, இம்மண்டலங்களெல்லாம் நரபதியான ராயரதீநமானபடியினாலே, தேவதாயமான திருவிடையாட்டங்களை, ராயரும் ராயமநுஷ்யரான பல துர்க்காதி, பதிகளும் உதாகதாரா ஸ்ரவகமாக கூராமங்களை தாநம்பண்ணி, கோயி லுக்குத் தங்கள் மநுஷ்யராக மணியழும் ஸம்ப்ரதியும் கட்டளையிட்டு, அரண்மனைச் சீர்மையோடொத்ததாக ஆண்டுகொண்டிருந்தார்கள்.

உடையவர் கல்பித்த கட்டுக்கொள்ந்தது

ஆனபடியினுலே, உடையவர் கல்பித்த கட்டுக்கொள்ந்து; ராயர் முத்துரையாக, செங்கோலதி, காரி ஒருத்தரும், கொறட்டுப்பாரபத்தியக்காரர் ஒருத்தரும், ஸ்த்துலத்தில் பெரியவராக ஸ்ரீரங்குநாராயணஜீயர் ஒருத்தரும், காலவிஶேஷத்திலே இளங்கேள்வி என்று உத்தமநம்பியும்; ராயர்முத்துரை என்று சக்ரராயர் ஒருத்தரும், தேசாந்தரிமுத்துரை என்று கந்தாடை ராமாநுஜனும், இப்படி அதி, காரிகளும் பல முகங்களாய் ஸ்த்துவத்திலே உடையவர் கல்பித்த பத்துக்கொத்து ப்ராஹ்மணபரிகரங்களிலேயும் பூஹாமுகங்களாய், ஓரோரு கொத்தில் கைங்கர்யங்களைப் பலவித்துமாகக் கொத்திலே சேராமல் ஸ்ரீபண்டாரத்திலேவிட்டு, இப்படி பலவித்துமாக, உடையவர் கல்பித்த கொத்தும் மரியாதையும் அழிந்து, பெருமாள்தாமே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர முகத்தாலே அருளிச்செய்த ஶாஸ்தரமர்யாதைப்படியே உடையவர் கல்பித்த வரிசை குலைந்து, ஸ்வதந்த்ரமாக ஶாஸ்தரவிருத்துமாய் ஆசார்யபுருஷ பூஹாமாங்களும், இவ்வணைத்துக் கொத்துப் பரிகரங்களும் ஸ்த்துாந ஸமயவிபாக்குமும், இதுக்குண்டான பேறுகளும், இது முதலானதுகளெல்லாம் நலமாக நடத்திக்கொண்டார்கள்.

நம்பெருமாள் கோயிலையே எழுந்தருளியிருந்தது

ஸ்காப்புத்தும் ஆயிரத்துமுந்நாற்று நாற்பத்தேழில் மணவாளமஹாமுனி எழுந்தருளி நம்பெருமாளை மங்குளா ஶாஸநம் பண்ணினது முதலாக, பெருமாள் பூபாலராயன் விட்டுச் சலியாமல் எழுந்தருளியிருந்தார்.

விசுவநாதநாயக்கரக்கொண்டு, நாளிம்ஹாசார்யர் பண்ணின கைங்கர்யம்

ஸகாப்புத்தும் ஆயிரத்துநானுற்றிருபதுக்குமேல், மதுரைதிருச்சிராப்பள்ளி விசுவநாதநாயக்கன் அதீநமாய்,
கோ—13

அவரைக்கொண்டு வாதூலதேஶிகர் குமாரர் நரஸிம்ஹா சார்யர் பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்தது:—தங்கபஞ்சபாத்ர வட்டில், கலசப்பானை, திருப்படிக்கம், ஸஹஸ்ரதாரை தட்டு, சில திருவாபரணங்களும் செய்வித்து; பன்னீராயிரம் திருமுடிக்குறையிலே ஸ்ரீந்கராஜாதான் அநுபவித்த கொவணவர் வரிசைகளும் ஸ்ரீபண்டாரஞ் சேர்ந்திருந்த தைத் தாம் லபி,த்து, ஸ்வாமிக்கு அநேக கைங்கர்யங்களையும் நடப்பித்து, மூன்றுலக்ஷம் பொன் கைங்கர்யம் செய்வித்தார்.

அக்காலத்திலே, பெருமாள் புறப்பட்டருளி, ஸேநை முதலியார் ஸங்நிதி, வாசலிலே திரும்பி, ஸேனைமுதலியா ருக்குத் திருமாலைஸாதி,த்து கொவணவர் வரிசையான திருமாலையை முதலியாண்டான் வம்ஶ்யரான குமார நரஸிம்ஹாசார்யருக்கு ஸாதி,த்து, ஆசார்யபுருஷர்கள் திருவோலக்கத்துக்குப் பெரியங்மபி கந்தாடையண்ணன் க்ரமத்திலே நடந்தது. ஸ்ததாநவட்டிலிலே ஜீயர் புட்டர் வாதூலதேஶிகர் முறைவீதத்திலே தீர்த்தாஸடாகோப மரியாதைகள் நடந்தது. புட்டருக்கு, திருவாராதாநகாலத் திலே தீர்த்தாம் நடந்தது ப்ராமாணிகம். வாதூலதேஶிகருக்கு ஸ்ரீகார்யதீர்த்தாம் நடந்தது ப்ராமாணிகம். பெரிய நம்பி முதல் திருவோலக்கத்துக்கு ஸமயவட்டில்தீர்த்தாம் நடந்தது ப்ராமாணிகம்.

க்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்

ஸ்காப்பதாம் ஆயிரத்துநானுற்று .நாற்பத்தேழில் க்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் துரைத்தனத்தில் ஸ்வாமிக்கு அநேகம் திருவாபரணம் ஸமர் பித்து, தன் பேருக்குத் தென்திருக்காவேரிக் கரையிலே "த்துறையும் மண்டபமும் கட்டி, குமார நரஸிம்ஹ வாது தேஶிகரைக்கொண்டு ஸ்வாமிக்கு அனைத்தழகும் கண்டருளாப் பண்ணுவித்தார்.

குமாரக்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்

பின்பு, குமார க்ருஷ்ணப்பநாயக்கரும் ராஜ்யம் பண்ணு கையில், ஸ்வாமிக்கு ரத்நாங்கி, ரத்நகிரீடம் முதலானது

லக்ஷ்ததம்பதினுயிரம் பொன் கைங்கர்யம், அந்த நரவிமலை தேஶவிகரைக்கொண்டு ஸமர்ப்பித்தார்.

உத்தமநம்பிக்கும் பட்டர் திருமலாசார்யருக்கும் உண்டான கலைம்

ஸகாபுதம் ஆயிரத்தைந் நூற்றெண் றுக்குமேல் முத்து வீரப்பாயக்கர் துரைத்தனத்தில், முன் பட்டர் ஶிஷ்யன் அழத்திவாழ்வித்தவன் என்கிற சோழியன் கோயிலிலே காணிமுத்துரையும் உடையனும், அபுத்ரபத்நீகனும், காணி முத்துரைகள் மேலே பட்டர்கையிலே கடன்பட்டு கால தூர்மமடைந்தபின்பு, அவன் பெண் சீரங்கநாய்ச்சியார் அபுத்ரவிதந்துவாய், தன் காணிகளைத் திருமாளிகைக்குக் கொடுக்கவிருக்கிறவனை, உத்தமநம்பி அநுஸரித்து மித்ர பேதம் பண்ணி, தனக்கு ஒருபெண்ணும் ஒருபிள்ளையும் இருக்கிறதை ரஹஸ்யமாக ஸ்வீகாரம் பண்ணுவிக்க; இதற்கும் பட்டர் மநுஷ்யர்கள் அவளை அழைக்கவருகையில், அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு, அவள் காணிகளையும் லபித்து, பட்டர் கையிலே முத்துரை அகப்பட்டுப்போனபடியினுலே வேறே குருடமுத்துரைபண்ணிக் கோயிலிலே போடுகையில்; பட்டர் திருமலாசார்யரும் அந்த முத்துரையைப் போடுவர்; ஒருத்தருக்கொருத்தர் கலஹமுண்டாய், உத்தமநம்பி முத்து வீரப்பாயக்கரைக் கண்டு திருமலாசார்யரை அழைப்பித்து, வர சரிசொல்லி, அவர் முத்துரையை நிறுத்திப்போட்டார்.

சில காலத்துக்குப் பின்பு, த்ரிசிரபுரத்தின்மேலே ராயர் படையெடுத்து வருகையில், துரை, திருமலாசார்யரை அழைத்து, ஸ்வாமி ஸௌத்தெல்லாம் தன் அதீநாத்துக்குக் கோட்டையிலே சேர்க்கச்சொல்ல; பட்டர் திருமலாசார்யரும், ‘நாம் ஸமயம் கூட்டி வந்தபேருக்கு ஸ்வாதீநமாகாமல் ஸ்ததூலத்தை நிர்வாஹித்து, பின்பு உம் வசம் பண்ணுகிறோம்’ என்று ப்ரமாணம்பண்ணி, ஸ்ததூலத்தில் வந்து, அநேக த்ரிதுண்டு காஷாயங்கள் ஶேகழித்து ராமாநுஜகத்தியுடன் அநேகம்பேருக்கு ஸ்வாஸி வேஷமாகவும் ஏகாங்கிகளு

மாகப் பண்ணி, கொம்மைக்கு ஒருத்தர் விழுக்காடுவைத்து, ‘ஸ்ரீமத்தூரங்கூம் மஹத்தூராம்’ என்று சூப்பிடச்சொல்ல; தோகூரிலே ராயர் படையிறங்கி, இது அறிந்து, ராயர் உத்தரவின்படி ரகுநாதநாயக்கரும் ஒரு அடப்பக்காரனு மாய் உள்ளேவந்து ஸ்வாமியை ஸேவிக்க; திருமலாசார் யரும், “உமக்கு ஜயம் வந்தாப்போலே ஸ்த்தலம் உம் வசம் பண்ணுகிறோம்” என்று விந்யுவாக்கினுலே ரஞ்ஜிப்பிக்க; அவன் ஸந்துஷ்டனும்ப் போனன்.

அந்த ஸமயத்திலே, உத்தமநம்பி, புட்டர் ராயருக்கு எழுதினதாக ஒரு தப்போலையை முத்துவீரப்பாயக்கருக்குக் கொடுக்க; அவனும், நமக்கு “ஹிதராயிருக்கிறவர் தூரோஹம் பண்ணுவரோ?” என்று ஸம்ஶயப்பட; “அந்த ரகுநாதநாயக்கரைப்போலே நீரும் வந்தால் நாம் பிடித்துத் தருகி ரோம்” என்று சொல்ல; அந்தப்படி. ஸ்வாமியை ஸேவிக்க; உத்தமநம்பியும் அண்ணனன்டையிலே வந்து “புட்டர் மேலே தூஷங்களை துரைக்குச் சொல்லவேணும்” என்று கேட்கையில்; அவர் அஸ்மதராகையாலே, மிகவும் நிர்ப்புந்தித்து, “உத்தமநம்பி சொன்னது ஸாரி” என்று சொல்லச்சொல்லி ஸம்மதிபண்ணுகையில்; துரையை அழைத்துவந்து, அண்ணங்காரை துரை கேட்கையில், அவரும் அப்படி சொன்னதினுலே துரைக்கு மாஸ்ஸிலே பட்டு, வாசலிலே புட்டரைப் புரஸ்காரியாமல், வெளியிலே போய் ராயரை ஸமாதாநம்பண்ணி அனுப்பி, தண்டு போகையில்; உத்தமநம்பி, “புட்டர்கையில் ஸ்தாந்தரம் அறுவிட்டுத் தருகிறோம், அவர் ஸிஷ்யன் கத்திவால் நாயக்களைக்கொண்டு ஆகவேணும்” என்று உபாயம் சொல்ல; துரையும் அவனையழைத்து, “ஒரு காரியம் அகத்தியமாய்ப் பண்ணித்தரவேணும்” என்று கேட்க; அவனும், “உங்களுக்கு தூரோஹம் பண்ணுகிறதில்லை, தாய்தலையைக் கொண்டுவரச் சொன்னாலும் கொண்டு வருகிறேன்” என்ன; திருமலாசார்யரைக் கொண்டுவரச் சொல்ல; “ஆகட்டும்” என்று, அநேக ஜட்டிகளையும்

ஆனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டுவந்து, “சிஷ்யன் வருகி ரேன்” என்று ஐயங்காருக்குச் சொல்லியனுப்பிலைவக்க; அவரும், உரளே அழைத்துவரச் சொல்லி, பரஸ்பரம் பாதர்களாகவிருக்கையில்; ஒரு மையத்தை உத்தமநம்பி நாயக்கருக்குச் சொல்ல; அந்தவேளையில், நாயக்கரும் பெருமானை ஸேவித்து, பட்டர் வாசலிலே வர; பட்டரைக் கண்டு ஸேவித்து; வாசலிலே தனித்துநிற்கிற பட்டரை ஆனையைப் படுக்கவைத்து, கருதஸங்கேதர்களான மல்ல ரைக்கொண்டு, பட்டரை ஆனைமேலே பிடித்துப்போட்டுக் கொண்டு, துரை உத்தரவின்மேலே துர்க்குத்திலே ஆறு மாஸம் போட்டு, உத்தமநம்பியைக்கொண்டு வீடு கொள்ளையிட்டு, மநுஷ்யர்களையும் பிடித்துக்கொண்டு, அவரதீநத்தை ஸ்ரீரங்கும் தாதாசார்யருக்கு அதீநம் பண்ணிப்போட்டான். அவர் குஞ்சுகுழந்தைகளும் துறையூருக்குப் போனார்கள்.

அவ்விடத்து ரெட்டி இருபதினுயிரம் பொன் அரண் மனைக்குக் கொடுத்து, அவரை விடுவித்து, துறையூர் சீமையிலே ஏழுவருஷம் வைத்துக்கொண்டிருக்கையில்; அந்த துரைக்குப்பின்பு திருமலை சௌரி ராஜ்யம் பண்ணுகையில், அந்த பட்டர் அவரை அநுஸரித்து; “இந்த அார்த்து மெல்லாம் உம் முடைய பெரியவர்கள், உத்தமநம்பி அண்ணங்கார் இவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டு நம்மை இப்படி பண்ணினார்கள்” என்று சொல்லுகையில்; துரையும், பட்டரை உபசாரோக்திகளினுலே ஶமிப்பித் து புஹாமாநம் பண்ணி, அவரதீநமர்யாதைகளை யதாப்ரகாரம் கொடுத்தனுப்ப; உத்தமநம்பியும், பூர்வத்துவேஷபீதனுய், அவரை ஸ்நேஹித்திருக்கையில். சிலநாளைக்குப் பின்பு, துரை துர்புத்துதியாலே தம்முடைய ஆசார்யரான ப்ரணதார்த்திஹர வாதூலதேஶரிகரை அதிக்ரமி தது; அவரை தேஶாந்தரம் போம்படிபண்ணி, ஶவ்யதீகைத்தில் ஶிஷ்யனுய், முன் ஆசார்ய ஜக்ரதிகளென்கிற அபிமாநமும் அண்ணங்

காரிடத்தில் தப்பினதுக்கு ஸ்த்துலத்திலே செங்கோல் கொடாததினுலே துவேஷம் பிறந்து, அர்த்துாசையினுலே பட்டரக் கைப்பிடித்து, “உமக்கு ஸ்த்துலத்திலே விரோதி, யார்? அர்த்துவான்களார்? காரியக்காரர் ஆர்?” என்று கேட்க; “அண்ணங்காரும், உத்தமங்பியும்” என்று சொல்ல; “அவர்களுக்கு புத்தி, சொல்லுகிறோம்” என்று ஒருக்கால் பீரங்குத்துக்கு வந்தான்.

x கோயிலொழுது ஸம்பாணம்

× 1888-ம் ஆண்டில் கோயிலொழுது முதல் பாங்கம் ஸம்பாணம் என்று உள்ளது

ஸ்ரீதியாண்டார்

Srirangam is one of the holiest of Vaishnava temples in South India. Sanctified by traditions, legends and associated with the names of Vaishnava saints and acharyas, the Srirangam temple occupies an important place in the galaxy of South Indian shrines. With an enormous temple complex occupying sizeable part of the town with numerous axial and peristylar adjuncts, all enclosed by a series of imposing walls which are again crowned by huge towers dominating the landscape, the present Srirangam is indeed a veritable temple city. Though most parts of this temple belong to the late Chola and Vijayanagar periods, there are also earlier edifices so much so that it is possible to trace much of the history of South Indian architecture by a detailed study of this temple.

The Srirangam temple has nearly 664 inscriptions, both stone and copper plate. Most of the stone inscriptions are found on the walls of the temple. They have been briefly reported in the *Annual Epigraphical Reports*, while the complete texts of some have been published in the volumes entitled *South Indian Inscriptions*.

The earliest of the lithic records takes us back, on grounds of their palaeography, to the early Chola Kings Rajakesarivarman (Aditya I) and Parakesari varman (Parantaka I). It is noteworthy that we do not find here any records of the powerful Pallavas who preceded them although some of them like Simhavishnu are said to have been devout worshippers of Vishnu, and Gunabhara, identified with Mahendravarman who has left to posterity in the rock-out cave of the Fort-Rock at Trichy the masterly panel of Vishnu depicted in the form of Anantasayin.